

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 177 (XXI) — Nr. 689

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 13 octombrie 2009

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
D E C R E T E	
1.465. — Decret privind acordarea gradului de general de brigadă cu o stea unui colonel din Serviciul Român de Informații și trecerea acestuia în rezervă cu noul grad	2
D E C I Z I I A L E C U R Ţ I I C O N S T I T U Ţ I O N A L E	
Decizia nr. 1.295 din 12 octombrie 2009 privind sesizarea grupurilor parlamentare ale Partidului Democrat-Liberal pentru constatarea neconstituționalității moțiunii de cenzură cu titlul „11 împotriva României”, inițiată de 123 de deputați și senatori ai grupurilor parlamentare ale PNL, UDMR și PSD + PC	2–3
O R D O N A N Ţ E A L E G U V E R N U L U I R O M Â N I E I	
109. — Ordonanță de urgență pentru modificarea și completarea Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal	4–48

DECRETE

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET

privind acordarea gradului de general de brigadă cu o stea unui colonel din Serviciul Român de Informații și trecerea acestuia în rezervă cu noul grad

În temeiul prevederilor art. 94 lit. b) și art. 100 din Constituția României, republicată, ale Legii nr. 80/1995 privind statutul cadrelor militare, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale Legii nr. 415/2002 privind organizarea și funcționarea Consiliului Suprem de Apărare a Țării,

având în vedere propunerea directorului Serviciului Român de Informații și Hotărârea Consiliului Suprem de Apărare a Țării nr. 100/2009,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Doamnei colonel Holdevici *Nicodim* Alice-Irina i se acordă gradul de general de brigadă cu o stea și trece în rezervă cu noul grad.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

București, 13 octombrie 2009.
Nr. 1.465.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.295 din 12 octombrie 2009

privind sesizarea grupurilor parlamentare ale Partidului Democrat-Liberal pentru constatarea neconstituționalității moțiunii de cenzură cu titlul „11 împotriva României”, inițiată de 123 de deputați și senatori ai grupurilor parlamentare ale PNL, UDMR și PSD + PC

Cu Adresa nr. 51/6.142 din 8 octombrie 2009, secretarul general al Camerei Deputaților a trimis Curții Constituționale sesizarea formulată de grupurile parlamentare ale Partidului Democrat-Liberal din Camera Deputaților și Senatul României, în temeiul dispozițiilor art. 27 alin. (2) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, pentru constatarea neconstituționalității moțiunii de cenzură cu titlul „11 împotriva României”, inițiată la data de 6 octombrie 2009 de grupurile parlamentare ale PNL, UDMR și PSD+PC.

Sesizarea a fost înregistrată la Curtea Constituțională sub nr. J 5.657 din 8 octombrie 2009 și formează obiectul Dosarului nr. 7.645C/2009.

În motivarea sesizării se susține că moțiunea criticată contravine prevederilor art. 113 alin. (4) din Constituția României, deoarece inițiatorii acesteia au mai promovat o moțiune de cenzură în cursul actualei sesiuni parlamentare, respinsă în ședința Camerelor reunite ale Parlamentului din 24 septembrie 2009.

Sesizarea a fost trimisă președinților celor două Camere ale Parlamentului, pentru a comunica punctele de vedere ale birourilor permanente.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat Curții Constituționale punctele de vedere ale birourilor permanente.

CURTEA,

examinând sesizarea de neconstituționalitate, raportul întocmit de judecătorul raportor, moțiunea de cenzură din 6 octombrie 2009, intitulată „11 împotriva României”, și moțiunea de cenzură cu titlul „Guvernul P.D.L.—P.S.D. a hotărât: Decât muncă fără rost, mai bine puțin și prost”, inițiată la data de 17 septembrie 2009, extrasul din stenograma ședinței comune a Camerei Deputaților și Senatului din 24 septembrie 2009 și dispozițiile Legii nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, reține următoarele:

1. Atribuțiile Curții Constituționale sunt prevăzute în art. 146 din Constituția României și în art. 11 din Legea nr. 47/1992, după cum urmează:

a) se pronunță asupra constituționalității legilor, înainte de promulgarea acestora, la sesizarea Președintelui României, a unuia dintre președinții celor două Camere, a Guvernului, a Înaltei Curți de Casație și Justiție, a Avocatului Poporului, a unui număr de cel puțin 50 de deputați sau de cel puțin 25 de senatori, precum și, din oficiu, asupra inițiativelor de revizuire a Constituției;

b) se pronunță asupra constituționalității tratatelor sau a altor acorduri internaționale, la sesizarea unuia dintre președinții celor două Camere, a unui număr de cel puțin 50 de deputați sau de cel puțin 25 de senatori;

c) se pronunță asupra constituționalității regulamentelor Parlamentului, la sesizarea unuia dintre președinții celor două Camere, a unui grup parlamentar sau a unui număr de cel puțin 50 de deputați sau de cel puțin 25 de senatori;

d) hotărăște asupra excepțiilor de neconstituționalitate privind legile și ordonanțele, ridicate în fața instanțelor judecătorești sau de arbitraj comercial; excepția de neconstituționalitate poate fi ridicată și direct de Avocatul Poporului;

Pentru aceste considerente, în baza art. 146 din Constituția României și a art. 11 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca inadmisibilă sesizarea grupurilor parlamentare ale Partidului Democrat-Liberal pentru constatarea neconstituționalității moțiunii de cenzură cu titlul „11 împotriva României”, inițiată de 123 de deputați și senatori ai grupurilor parlamentare ale PNL, UDMR și PSD + PC.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică președinților celor două Camere ale Parlamentului și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Dezbaterea a avut loc la data de 12 octombrie 2009 și la aceasta au participat: Ioan Vida, președinte, Nicolae Cochinescu, Aspazia Cojocar, Acsinte Gaspar, Ion Predescu, Puskás Valentin Zoltán, Tudorel Toader, Augustin Zegrean, judecători.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

e) soluționează conflictele juridice de natură constituțională dintre autoritățile publice, la cererea Președintelui României, a unuia dintre președinții celor două Camere, a primului-ministru sau a președintelui Consiliului Superior al Magistraturii;

f) veghează la respectarea procedurii pentru alegerea Președintelui României și confirmă rezultatele sufragiului;

g) constată existența împrejurărilor care justifică interimatul în exercitarea funcției de Președinte al României și comunică cele constatate Parlamentului și Guvernului;

h) dă aviz consultativ pentru propunerea de suspendare din funcție a Președintelui României;

i) veghează la respectarea procedurii pentru organizarea și desfășurarea referendumului și confirmă rezultatele acestuia;

j) verifică îndeplinirea condițiilor pentru exercitarea inițiativei legislative de către cetățeni;

k) hotărăște asupra contestațiilor care au ca obiect constituționalitatea unui partid politic;

l) îndeplinește și alte atribuții prevăzute de legea organică a Curții.

2. Competența Curții Constituționale este reglementată limitativ, Curtea nefiind abilitată să îndeplinească alte atribuții decât cele stabilite prin Constituție și prin legea sa de organizare și funcționare. **Controlul constituționalității moțiunilor de cenzură nu intră în atribuțiile Curții Constituționale.**

3. Prevederile art. 146 lit. c) din Constituție, ale art. 11 lit. c) și ale art. 27 și 28 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, invocate de autorii sesizării de neconstituționalitate în susținerea sesizării, **nu justifică exercitarea de către Curtea Constituțională a controlului constituționalității moțiunilor de cenzură, deoarece textele menționate se referă explicit la controlul asupra regulamentelor Parlamentului, și nu asupra actelor juridice de aplicare a acestora.**

Magistrat-asistent,

Afrodita Laura Tutunaru

ORDONANȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ pentru modificarea și completarea Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal

Având în vedere obligația adoptării și publicării până la 1 ianuarie 2010 a actelor cu putere de lege cu privire la transpunerea în legislația națională a:

— Directivei 2008/118/CE a Consiliului din 16 decembrie 2008 privind regimul general al accizelor și de abrogare a Directivei 92/12/CEE și implicit a actelor administrative necesare pentru conformarea cu reglementările comunitare în domeniu;

— Directivei 2008/8/CE a Consiliului din 12 februarie 2008 de modificare a Directivei 2006/112/CE în ceea ce privește locul de prestare a serviciilor, cu aplicabilitate de la 1 ianuarie 2010;

— Directivei 2008/9/CE a Consiliului din 12 februarie 2008 de stabilire a normelor detaliate privind rambursarea taxei pe valoarea adăugată, prevăzută în Directiva 2006/112/CE, către persoane impozabile stabilite în alt stat membru decât statul membru de rambursare, cu aplicabilitate de la 1 ianuarie 2010;

— Directivei 2008/117/CE a Consiliului din 16 decembrie 2008 de modificare a Directivei 2006/112/CE privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată, în vederea combaterii fraudei fiscale legate de operațiunile intracomunitare, cu aplicabilitate de la 1 ianuarie 2010;

— Directivei 90/434/CEE din 23 iulie 1990 privind regimul fiscal comun care se aplică fuziunilor, scindărilor, cesionării de active și schimburilor de acțiuni între societățile din diferite state membre, amendată prin Directiva 2005/19/CE, cu aplicabilitate de la 1 ianuarie 2010,

în considerarea faptului că este necesar a se respecta angajamentul luat de România față de Comisia Europeană de a modifica legislația națională până la data de 31 decembrie 2009, cu aplicabilitate de la 1 ianuarie 2010, în sensul eliminării accizelor stabilite în cotă procentuală pentru respectarea dreptului comunitar în ceea ce privește regulile de impozitare, precum și al eliminării unor informații din factură impuse de legislația națională care contravin prevederilor Directivei 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată, pentru evitarea declanșării procedurii de infringement, de asemenea, având în vedere obligația statelor membre de a comunica fără întârziere Comisiei Europene textele actelor normative, împreună cu tabelele de concordanță față de dispozițiile noilor directive privind TVA și regimul general al accizelor,

ținând seama că România se numără printre statele membre inițiatoare ale sistemului informatizat privind monitorizarea și controlul deplasării intracomunitare de produse accizabile în regim suspensiv de accize, sistem obligatoriu a fi funcțional la momentul aplicării prevederilor noii directive privind regimul general al accizelor,

având în vedere necesitatea perfecționării continue a legislației fiscale, precum și necesitatea promovării unor modificări ca urmare a solicitărilor mediului de afaceri,

ținând seama de faptul că procedurile parlamentare pentru aprobarea unei legi nu permit adoptarea în timp util, sub forma unui proiect de lege, a transunerii directivelor europene,

având în vedere că pe baza legislației care transpune directivele europene vor fi elaborate procedurile necesare aplicării acestora de către Agenția Națională de Administrare Fiscală și, în principal, a sistemelor VIES, pentru declararea serviciilor intracomunitare și interconectarea cu celelalte state membre, a sistemului informatizat special pentru accize — EMCS, a portalului electronic necesar aplicării Directivei 2008/9/CE a Consiliului din 12 februarie 2008 privind rambursările de TVA către persoane nestabilite în România și pentru operatorii economici din România care solicită rambursarea TVA din alte state membre în care nu sunt stabiliți,

luând în considerare că neadoptarea și nepublicarea până la 31 decembrie 2009 a actelor cu putere de lege cu privire la transpunerea în legislația națională a directivelor menționate conduc la:

— declanșarea procedurii de infringement de către Comisia Europeană împotriva României pentru netranspunerea în termenul legal a prevederilor directivelor în domeniul fiscal cu aplicabilitate de la data de 1 ianuarie 2010;

— imposibilitatea operatorilor intracomunitari care operează pe teritoriul României de a duce la îndeplinire toate obligațiile ce derivă din noile prevederi legale, ca urmare a modificării substanțiale a acquis-ului comunitar;

— imposibilitatea elaborării în timp util a legislației secundare, cu consecințe negative asupra mediului de afaceri, în ceea ce privește managementul financiar și planul afacerilor,

în temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Art. I. — Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 927 din 23 decembrie 2003, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 5, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) Ordinele și instrucțiunile pentru aplicarea unitară a prezentului cod se emit de ministrul finanțelor publice și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Ordinele și

instrucțiunile referitoare la proceduri de administrare a impozitelor și taxelor reglementate de prezentul cod, datorate bugetului general consolidat, se emit de președintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.”

2. La articolul 7 alineatul (1), punctul 12 se modifică și va avea următorul cuprins:

„12. *dividend* — o distribuire în bani sau în natură, efectuată de o persoană juridică unui participant la persoana juridică, drept consecință a deținerii unor titluri de participare la acea persoană juridică, exceptând următoarele:

a) o distribuire de titluri de participare suplimentare care nu modifică procentul de deținere a titlurilor de participare ale oricărui participant la persoana juridică;

b) o distribuire efectuată în legătură cu dobândirea/răscumpărarea titlurilor de participare proprii de către persoana juridică, ce nu modifică pentru participanții la persoana juridică respectivă procentul de deținere a titlurilor de participare;

c) o distribuire în bani sau în natură, efectuată în legătură cu lichidarea unei persoane juridice;

d) o distribuire în bani sau în natură, efectuată cu ocazia reducerii capitalului social constituit efectiv de către participanți;

e) o distribuire de prime de emisiune, proporțional cu partea ce îi revine fiecărui participant.

Se consideră dividend din punct de vedere fiscal și se supune aceluiași regim fiscal ca veniturile din dividende:

— suma plătită de o persoană juridică pentru bunurile sau serviciile achiziționate de la un participant la persoana juridică peste prețul pieței pentru astfel de bunuri și/sau servicii, dacă suma respectivă nu a făcut obiectul impunerii la primitor cu impozitul pe venit sau pe profit;

— suma plătită de o persoană juridică pentru bunurile sau serviciile furnizate în favoarea unui participant la persoana juridică, dacă plata este făcută de către persoana juridică în folosul personal al acestuia.”

3. La articolul 7 alineatul (1), punctul 24 se modifică și va avea următorul cuprins:

„24. *persoană juridică română* — orice persoană juridică care a fost înființată în conformitate cu legislația României;”

4. La articolul 7 alineatul (1), după punctul 24 se introduce un nou punct, punctul 24¹, cu următorul cuprins:

„24¹. *persoană juridică înființată potrivit legislației europene* — orice persoană juridică constituită în condițiile și prin mecanismele prevăzute de reglementările europene;”

5. La articolul 7 alineatul (1), punctul 25 se modifică și va avea următorul cuprins:

„25. *persoană juridică străină* — orice persoană juridică care nu este persoană juridică română și orice persoană juridică înființată potrivit legislației europene care nu are sediul social în România;”

6. La articolul 7 alineatul (1), punctul 29 se modifică și va avea următorul cuprins:

„29. *rezident* — orice persoană juridică română, orice persoană juridică străină având locul de exercitare a conducerii efective în România, orice persoană juridică cu sediul social în România, înființată potrivit legislației europene, și orice persoană fizică rezidentă;”

7. La articolul 7 alineatul (1), după punctul 31 se introduce un nou punct, punctul 31¹, cu următorul cuprins:

„31¹. *titlu de valoare* — orice valori mobiliare, titluri de participare la un fond deschis de investiții sau alt instrument financiar, calificat astfel de către Comisia Națională a Valorilor Mobiliare, inclusiv instrumente financiare derivate, precum și părțile sociale;”

8. La articolul 7 alineatul (1) punctul 33, literele a) și b) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„a) pentru active și pasive, altele decât cele menționate la lit. b) și c) — valoarea de înregistrare în patrimoniu, potrivit reglementărilor contabile;

b) pentru titlurile de participare/valoare — valoarea de achiziție sau de aport, utilizată pentru calculul câștigului sau al pierderii, în înțelesul impozitului pe venit ori al impozitului pe profit;”

9. La articolul 8, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Un sediu permanent presupune un loc de conducere, sucursală, birou, fabrică, magazin, atelier, precum și o mină, un puț de țitei sau gaze, o carieră sau alte locuri de extracție a resurselor naturale, precum și locul în care continuă să se desfășoare o activitate cu activele și pasivele unei persoane juridice române care intră într-un proces de reorganizare prevăzut la art. 271.”

10. La articolul 8, după alineatul (7) se introduce un nou alineat, alineatul 7¹, cu următorul cuprins:

„(7¹) Persoanele juridice române beneficiare ale unor prestări de servicii de natura activităților de lucrări de construcții, montaj, supraveghere, consultanță, asistență tehnică și orice alte activități, executate de persoane juridice străine sau fizice nerezidente pe teritoriul României, au obligația să înregistreze contractele încheiate cu acești parteneri la organele fiscale competente, potrivit procedurii instituite prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală. Contractele încheiate de persoane juridice române cu persoane juridice străine sau persoane fizice nerezidente pentru activități desfășurate în afara teritoriului României nu fac obiectul înregistrării potrivit prezentelor dispoziții. Pentru încadrarea ca sediu permanent a unui șantier de construcții sau a unui proiect de construcție, ansamblu ori montaj sau a activităților de supraveghere legate de acestea și a altor activități similare, se va avea în vedere data de începere a activității din contractele încheiate cu persoanele juridice române beneficiare sau orice alte informații ce probează începerea activității. Perioadele consumate pentru realizarea unor contracte conexe care sunt legate în mod direct cu primul contract ce a fost executat se adaugă la perioada care s-a consumat la realizarea contractului de bază.”

11. La articolul 11, alineatul (12) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(12) De asemenea, nu sunt luate în considerare de autoritățile fiscale tranzacțiile efectuate cu un contribuabil declarat inactiv prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală. Procedura de declarare a contribuabililor inactivi va fi stabilită prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală. Ordinul și lista contribuabililor declarați inactivi se comunică contribuabililor cărora le sunt destinate și

persoanelor interesate, prin afișarea pe pagina de internet a Agenției Naționale de Administrare Fiscală.”

12. La articolul 13, după litera e) se introduce o nouă literă, litera f), cu următorul cuprins:

„f) persoanele juridice cu sediul social în România, înființate potrivit legislației europene.”

13. La articolul 14, litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) în cazul persoanelor juridice române și al persoanelor juridice cu sediul social în România, înființate potrivit legislației europene, asupra profitului impozabil obținut din orice sursă, atât din România, cât și din străinătate;”

14. La articolul 20, literele b) și c) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„b) diferențele favorabile de valoare a titlurilor de participare, înregistrate ca urmare a încorporării rezervelor, beneficiilor sau primelor de emisiune la persoanele juridice la care se dețin titluri de participare, precum și diferențele favorabile de valoare rezultate din evaluarea titlurilor de participare și a obligațiilor emise pe termen lung, efectuată potrivit reglementărilor contabile. Acestea sunt impozabile la data transmiterii cu titlu gratuit, a cesionării, a retragerii, a lichidării investițiilor financiare, precum și la data retragerii capitalului social la persoana juridică la care se dețin titlurile de participare;

c) veniturile din anularea cheltuielilor pentru care nu s-a acordat deducere, veniturile din reducerea sau anularea provizioanelor pentru care nu s-a acordat deducere, veniturile din recuperarea cheltuielilor nedeductibile, precum și veniturile din restituirea sau anularea unor dobânzi și/sau penalități de întârziere pentru care nu s-a acordat deducere;”

15. La articolul 21 alineatul (3), litera c) se modifică și va avea următorul cuprins:

„c) cheltuielile sociale, în limita unei cote de până la 2%, aplicată asupra valorii cheltuielilor cu salariile personalului, potrivit Legii nr. 53/2003 — Codul muncii, cu modificările și completările ulterioare. Intră sub incidența acestei limite, cu prioritate, ajutoarele pentru naștere, ajutoarele pentru înmormântare, ajutoarele pentru boli grave sau incurabile și protezele, precum și cheltuielile pentru funcționarea corespunzătoare a unor activități ori unități aflate în administrarea contribuabililor: grădinițe, creșe, servicii de sănătate acordate în cazul bolilor profesionale și al accidentelor de muncă până la internarea într-o unitate sanitară, muzee, biblioteci, cantine, baze sportive, cluburi, cămine de nefamiliști, pentru școlile pe care le au sub patronaj, precum și alte cheltuieli efectuate în baza contractului colectiv de muncă. În cadrul acestei limite, pot fi deduse și cheltuielile reprezentând: tichete de creșă acordate de angajator în conformitate cu legislația în vigoare, cadouri în bani sau în natură oferite copiilor minori și salariaților, cadouri în bani sau în natură acordate salariaților, costul prestațiilor pentru tratament și odihnă, inclusiv transportul pentru salariații proprii și pentru membrii de familie ai acestora, ajutoare pentru salariații care au suferit pierderi în gospodărie și contribuția la fondurile de intervenție ale asociației profesionale a minerilor, ajutorarea copiilor din școli și centre de plasament;”

16. La articolul 21 alineatul (4), litera b) se modifică și va avea următorul cuprins:

„b) dobânzile/majorările de întârziere, amenzile, confiscările și penalitățile de întârziere datorate către autoritățile române/străine, potrivit prevederilor legale;”

17. La articolul 21 alineatul (4), litera p) se modifică și va avea următorul cuprins:

„p) cheltuielile de sponsorizare și/sau mecenat și cheltuielile privind bursele private, acordate potrivit legii; contribuabilii care efectuează sponsorizări și/sau acte de mecenat, potrivit prevederilor Legii nr. 32/1994 privind sponsorizarea, cu modificările ulterioare, și ale Legii bibliotecilor nr. 334/2002, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și cei care acordă burse private, potrivit legii, scad din impozitul pe profit datorat sumele aferente în limita minimă precizată mai jos:

1. 3% din cifra de afaceri;
2. 20% din impozitul pe profit datorat.

În limitele respective se încadrează și cheltuielile de sponsorizare a bibliotecilor de drept public, în scopul construcției de localuri, al dotărilor, achizițiilor de tehnologie a informației și de documente specifice, finanțării programelor de formare continuă a bibliotecarilor, schimburilor de specialiști, a bursei de specializare, a participării la congrese internaționale;”

18. La articolul 22, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Contribuabilii autorizați să desfășoare activitate în domeniul exploatării zăcămintelor naturale sunt obligați să înregistreze în evidența contabilă și să deducă provizioane pentru refacerea terenurilor afectate și pentru redarea acestora în circuitul economic, silvic sau agricol, în limita unei cote de 1% aplicate asupra diferenței dintre veniturile înregistrate în legătură cu realizarea și vânzarea zăcămintelor naturale și cheltuielile efectuate cu extracția, prelucrarea și livrarea acestora, pe toată durata de funcționare a exploatării zăcămintelor naturale.”

19. La articolul 23, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) În condițiile în care gradul de îndatorare a capitalului este peste trei, cheltuielile cu dobânzile și cu pierderea netă din diferențele de curs valutar, aferente împrumuturilor luate în calcul la determinarea gradului de îndatorare, sunt nedeductibile. Acestea se reportează în perioada următoare, în condițiile alin. (1), până la deductibilitatea integrală a acestora.”

20. La articolul 24 alineatul (2), litera b) se modifică și va avea următorul cuprins:

„b) are o valoare fiscală mai mare decât limita stabilită prin hotărâre a Guvernului, la data intrării în patrimoniul contribuabilului;”

21. La articolul 24, alineatul (5) se abrogă.

22. La articolul 24, alineatul (7) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(7) În cazul metodei de amortizare liniară, amortizarea se stabilește prin aplicarea cotei de amortizare liniară la valoarea fiscală de la data intrării în patrimoniul contribuabilului a mijlocului fix amortizabil.”

23. La articolul 24 alineatul (9), litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) pentru primul an de utilizare, amortizarea nu poate depăși 50% din valoarea fiscală de la data intrării în patrimoniul contribuabilului a mijlocului fix;”

24. La articolul 24, alineatul (10) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(10) Cheltuielile aferente achiziționării de brevete, drepturi de autor, licențe, mărci de comerț sau fabrică și alte imobilizări necorporale recunoscute din punct de vedere contabil, cu excepția cheltuielilor de constituire și a fondului comercial, precum și cheltuielile de dezvoltare care din punct de vedere contabil reprezintă imobilizări necorporale se recuperează prin intermediul deducerilor de amortizare liniară pe perioada contractului sau pe durata de utilizare, după caz. Cheltuielile aferente achiziționării sau producerii programelor informatice se recuperează prin intermediul deducerilor de amortizare liniară pe o perioadă de 3 ani. Pentru brevetele de invenție se poate utiliza și metoda de amortizare degresivă sau accelerată.”

25. La articolul 24, alineatul (15) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(15) Pentru mijloacele fixe amortizabile, deducerile de amortizare se determină fără a lua în calcul amortizarea contabilă. Câștigurile sau pierderile rezultate din vânzarea ori din scoaterea din funcțiune a acestor mijloace fixe se calculează pe baza valorii fiscale a acestora, diminuată cu amortizarea fiscală. Pentru mijloacele fixe cu valoarea contabilă evidențiată în sold la data de 31 decembrie 2003, amortizarea se calculează în baza valorii rămase neamortizată, pe durata normală de utilizare rămasă, folosindu-se metodele de amortizare aplicate până la această dată.”

26. La articolul 24, alineatul (17) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(17) În cazul unei imobilizări corporale care la data intrării în patrimoniu are o valoare fiscală mai mică decât limita stabilită prin hotărâre a Guvernului, contribuabilul poate opta pentru deducerea cheltuielilor aferente imobilizării sau pentru recuperarea acestor cheltuieli prin deduceri de amortizare, potrivit prevederilor prezentului articol.”

27. La articolul 27 alineatul (1), litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) contribuțiile nu sunt transferuri impozabile în înțelesul prevederilor prezentului titlu;”

28. La articolul 27¹, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Prevederile prezentului articol se aplică:

a) operațiunilor de fuziune, divizare, divizare parțială, transferurilor de active și schimburilor de acțiuni în care sunt implicate societăți din două sau mai multe state membre;

b) transferului sediului social al unei societăți europene din România în alt stat membru, în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 2.157/2001 al Consiliului din 8 octombrie 2001 privind statutul societății europene (SE), în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1.435/2003 al Consiliului din 22 iulie 2003 privind statutul societății cooperative europene (SCE).”

29. La articolul 27¹ alineatul (3), după punctul 12 se introduce un nou punct, punctul 13, cu următorul cuprins:

„13. *transferul sediului social* înseamnă o operațiune prin care o societate europeană sau o societate cooperativă europeană, fără să se lichideze ori fără să creeze o societate nouă, își transferă sediul social din România într-un alt stat membru.”

30. La articolul 27¹, după alineatul (10) se introduc două noi alineate, alineatele (10¹) și (10²), cu următorul cuprins:

„(10¹) În cazul în care activele și pasivele societății cedente din România transferate într-o operațiune de fuziune, divizare, divizare parțială sau transfer de active includ și activele și pasivele unui sediu permanent situat într-un alt stat membru, inclusiv în statul membru în care este rezidentă societatea beneficiară, dreptul de impozitare a sediului permanent respectiv revine statului membru în care este situată societatea beneficiară.

(10²) Reguli aplicabile în cazul transferului sediului social al unei societăți europene sau al unei societăți cooperative europene:

a) atunci când o societate europeană sau o societate cooperativă europeană transferă sediul social din România într-un alt stat membru, acest transfer al sediului social nu reprezintă transfer impozabil pentru plusvaloarea calculată ca diferență între prețul de piață al elementelor din activ și pasiv transferate și valoarea lor fiscală, pentru acele active și pasive ale societății europene ori societății cooperative europene, care rămân efectiv integrate unui sediu permanent al societății europene sau al societății cooperative europene în România și care contribuie la generarea profitului ori pierderii luate în calcul din punct de vedere fiscal;

b) transferul este neimpozabil numai dacă societățile europene sau societățile cooperative europene calculează amortizarea și orice câștiguri sau pierderi aferente activelor și pasivelor care rămân efectiv integrate unui sediu permanent ca și cum transferul sediului social nu ar fi avut loc;

c) provizioanele sau rezervele care anterior transferului sediului social au fost deduse din baza impozabilă de către societățile europene ori societățile cooperative europene și care nu provin de la sediile permanente din străinătate pot fi preluate, în aceleași condiții de deducere, de către sediul permanent din România al societății europene sau al societății cooperative europene;

d) referitor la operațiunile menționate la alin. (2) lit. b), în situația în care o societate europeană sau o societate cooperativă europeană înregistrează pierdere fiscală, determinată potrivit prezentului titlu, aceasta nu se recuperează de către sediul permanent al societății europene sau al societății cooperative europene situat în România;

e) transferul sediului social al societăților europene sau al societăților cooperative europene nu trebuie să dea naștere impozitării venitului, profitului sau plusvalorii acționarilor.”

31. După articolului 28 se introduce un nou articol, articolul 28¹, cu următorul cuprins:

„Reguli generale aplicabile persoanelor juridice cu sediul în România, înființate potrivit legislației europene

Art. 28¹. — Prevederile referitoare la persoana juridică română ale art. 13 lit. d) și e), art. 14 lit. d) și e), art. 20 lit. a),

art. 20¹ alin. (1)—(3), art. 23 alin. (7), art. 27 alin. (2)—(5), art. 28 alin. (3) și (4), art. 30 alin. (1), (11), (3) și (4), art. 31 alin. (1) și (3), precum și ale art. 36 se aplică, în aceleași condiții și situații, și persoanelor juridice cu sediul în România, înființate potrivit legislației europene.”

32. La articolul 30, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) Prin excepție de la prevederile alin. (3), în cazul veniturilor prevăzute la alin. (1) obținute de persoanele juridice străine, obligația de a calcula, reține, declara și vira impozitul pe profit revine cumpărătorului atunci când cumpărătorul este o persoană juridică română sau o persoană juridică străină care are un sediu permanent înregistrat fiscal în România la momentul tranzacției.”

33. La articolul 34, alineatele (4) și (5) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(4) Organizațiile nonprofit au obligația de a declara și plăti impozitul pe profit anual, până la data de 25 februarie inclusiv a anului următor celui pentru care se calculează impozitul.

(5) Contribuabilii care obțin venituri majoritar din cultura cerealelor și a plantelor tehnice, pomicultură și viticultură au obligația de a declara și plăti impozitul pe profit anual, până la data de 25 februarie inclusiv a anului următor celui pentru care se calculează impozitul.”

34. La articolul 34, alineatul (11) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(11) Contribuabilii prevăzuți la alin. (1) lit. b), care definitivează până la data de 25 februarie închiderea exercițiului financiar anterior, depun declarația anuală de impozit pe profit și plătesc impozitul pe profit aferent anului fiscal încheiat, până la data de 25 februarie inclusiv a anului următor.”

35. La articolul 35, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 35. — (1) Contribuabilii au obligația să depună o declarație anuală de impozit pe profit până la data de 25 aprilie inclusiv a anului următor, cu excepția contribuabililor prevăzuți la art. 34 alin. (4), (5), (11), care depun declarația anuală de impozit pe profit până la termenul prevăzut în cadrul acestor alineate.”

36. La articolul 36, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Impozitul pe dividende care trebuie reținut se declară și se plătește la bugetul de stat până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care se plătește dividendul. În cazul în care dividendele distribuite nu au fost plătite până la sfârșitul anului în care s-au aprobat situațiile financiare anuale, impozitul pe dividende aferent se plătește până la data de 25 ianuarie a anului următor.”

37. La articolul 48, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 48. — (1) Venitul net din activități independente se determină ca diferență între venitul brut și cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri, deductibile, pe baza datelor din contabilitatea în partidă simplă, cu excepția prevederilor art. 49 și 50.”

38. La articolul 48 alineatul (2), litera c) se modifică și va avea următorul cuprins:

„c) câștigurile din transferul activelor din patrimoniul afacerii, utilizate într-o activitate independentă, inclusiv contravaloarea

bunurilor rămase după încetarea definitivă a activității, cu excepția reorganizărilor, când se păstrează destinația bunurilor;”

39. La articolul 48 alineatul (5), după litera f) se introduce o nouă literă, litera f¹), cu următorul cuprins:

„f¹) cheltuielile reprezentând tichetele de vacanță acordate de angajatori, potrivit legii;”

40. La articolul 48 alineatul (5), litera k) se modifică și va avea următorul cuprins:

„k) dobânzi aferente împrumuturilor de la persoane fizice și juridice, altele decât instituțiile care desfășoară activitatea de creditare cu titlu profesional, utilizate în desfășurarea activității, pe baza contractului încheiat între părți, în limita nivelului dobânzii de referință a Băncii Naționale a României;”

41. La articolul 48 alineatul (7), litera h) se abrogă.

42. La articolul 49, alineatele (2) și (3) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(2) Direcțiile generale ale finanțelor publice teritoriale au următoarele obligații:

— stabilirea nomenclatorului, conform Clasificării activităților din economia națională — CAEN, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 656/1997, cu modificările ulterioare, pentru care venitul net se determină pe bază de norme de venit;

— stabilirea nivelului normelor de venit;

— publicarea acestora, anual, în cursul trimestrului IV al anului anterior celui în care urmează a se aplica.

(3) Ministerul Finanțelor Publice elaborează criterii metodologice care conțin reguli pentru stabilirea acestor norme de venit de către direcțiile generale ale finanțelor publice teritoriale. La stabilirea impozitului se va aplica norma de venit de la locul desfășurării activității.”

43. La articolul 52 alineatul (1), litera d) se modifică și va avea următorul cuprins:

„d) venituri din activități desfășurate în baza contractelor/convențiilor civile încheiate potrivit Codului civil;”

44. La articolul 52, după alineatul (3) se introduce un nou alineat, alineatul (4), cu următorul cuprins:

„(4) Contribuabilii care obțin venituri pentru care plățile anticipate se calculează potrivit alin. (2) lit. a) pot opta pentru impunerea veniturilor potrivit prevederilor art. 78.”

45. Articolul 53 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Plăți anticipate ale impozitului pe veniturile din activități independente

Art. 53. — Un contribuabil care desfășoară o activitate independentă are obligația să efectueze plăți anticipate în contul impozitului anual datorat la bugetul de stat, potrivit art. 82, cu excepția veniturilor prevăzute la art. 52, pentru care plata anticipată se efectuează prin reținere la sursă sau pentru care impozitul este final potrivit prevederilor art. 78.”

46. La articolul 55, partea introductivă a alineatului (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Regulile de impunere proprii veniturilor din salarii se aplică și următoarelor tipuri de venituri, considerate asimilate salariilor:”

47. La articolul 55 alineatul (2), literele b) și f) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„b) indemnizații din activități desfășurate ca urmare a unei funcții alese în cadrul persoanelor juridice fără scop patrimonial;

.....

f) sumele primite de reprezentanții în adunarea generală a acționarilor, în consiliul de administrație, membrii directoratului și ai consiliului de supraveghere, precum și în comisia de cenzori;”.

48. La articolul 55 alineatul (2), după litera d) se introduc două noi litere, literele d¹) și d²), cu următorul cuprins:

„d¹) remunerația obținută de directori în baza unui contract de mandat conform prevederilor legii societăților comerciale;

d²) remunerația primită de președintele asociației de proprietari sau de alte persoane, în baza contractului de mandat, potrivit legii privind înființarea, organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari;”.

49. La articolul 55 alineatul (2), după litera j) se introduc două noi litere, literele j¹) și j²), cu următorul cuprins:

„j¹) sume reprezentând salarii sau diferențe de salarii stabilite în baza unor hotărâri judecătorești rămase definitive și irevocabile, precum și actualizarea acestora cu indicele de inflație;

j²) indemnizațiile lunare plătite conform legii de angajatori pe perioada de neconcurență, stabilite conform contractului individual de muncă;”.

50. La articolul 55 alineatul (2), litera k) se modifică și va avea următorul cuprins:

„k) orice alte sume sau avantaje de natură salarială ori asimilate salariilor în vederea impunerii.”

51. La articolul 55, partea introductivă a alineatului (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Avantajele, cu excepția celor prevăzute la alin. (4), primite în legătură cu o activitate menționată la alin. (1) și (2) includ, însă nu sunt limitate la:”.

52. La articolul 55 alineatul (4), după litera a¹) se introduce o nouă literă, litera a²), cu următorul cuprins:

„a²) tichetele de vacanță, acordate potrivit legii;”.

53. La articolul 55 alineatul (4), litera j) se modifică și va avea următorul cuprins:

„j) sumele reprezentând plățile compensatorii, calculate pe baza salariilor medii nete pe unitate, primite de persoanele ale căror contracte individuale de muncă au fost desfăcute ca urmare a concedierilor colective, conform legii, precum și sumele reprezentând plățile compensatorii, calculate pe baza salariului mediu net pe economie, primite de personalul civil din sectorul de apărare națională, ordine publică și siguranță națională la încetarea raporturilor de muncă sau de serviciu, ca urmare a nevoilor de reducere și de restructurare, acordate potrivit legii;”.

54. La articolul 55 alineatul (4), litera p) se modifică și va avea următorul cuprins:

„p) avantajele sub forma dreptului la stock options plan, la momentul acordării și la momentul exercitării acestora;”.

55. Articolul 61 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Definirea veniturilor impozabile din cedarea folosinței bunurilor

Art. 61. — (1) Veniturile din cedarea folosinței bunurilor sunt veniturile, în bani și/sau în natură, provenind din cedarea folosinței bunurilor mobile și imobile, obținute de către proprietar, uzufructuar sau alt deținător legal, altele decât veniturile din activități independente.

(2) Persoanele fizice care realizează venituri din cedarea folosinței bunurilor din derularea unui număr mai mare de 5 contracte de închiriere la sfârșitul anului fiscal, începând cu anul fiscal următor califică aceste venituri în categoria venituri din activități independente și le supun regulilor de stabilire a venitului net pentru această categorie. În aplicarea acestei reglementări se va emite ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.”

56. Articolul 63 se modifică și va avea următorul cuprins:
„Plăți anticipate de impozit pe veniturile din cedarea folosinței bunurilor

Art. 63. — (1) Contribuabilii care realizează venituri din cedarea folosinței bunurilor pe parcursul unui an, cu excepția veniturilor din arendare, datorează plăți anticipate în contul impozitului pe venit către bugetul de stat, potrivit prevederilor art. 82.

(2) Fac excepție contribuabilii care realizează venituri din cedarea folosinței bunurilor pentru care chiria prevăzută în contractul încheiat între părți este stabilită în lei, nu au optat pentru determinarea venitului net în sistem real și la sfârșitul anului anterior nu îndeplinesc condițiile pentru calificarea veniturilor în categoria veniturilor din activități independente pentru care plățile anticipate de impozit sunt egale cu impozitul anual datorat, și impozitul este final.”

57. La articolul 65, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 65. — (1) Veniturile din investiții cuprind:

- a) dividende;
- b) venituri impozabile din dobânzi;
- c) câștiguri din transferul titlurilor de valoare definite potrivit prevederilor art. 7;
- d) venituri din operațiuni de vânzare-cumpărare de valută la termen, pe bază de contract, precum și orice alte operațiuni similare;
- e) venituri din lichidarea unei persoane juridice.”

58. La articolul 66, alineatul (5) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(5) Câștigul net anual se determină ca diferență între câștigurile și pierderile înregistrate în cursul anului respectiv, ca urmare a tranzacționării titlurilor de valoare, altele decât părțile sociale și valorile mobiliare în cazul societăților închise. Câștigul net anual se calculează pe baza declarației de impunere, depusă potrivit prevederilor art. 83.”

59. La articolul 66, alineatul (7) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(7) Veniturile obținute sub forma câștigurilor din operațiuni de vânzare-cumpărare de valută la termen, pe bază de contract, precum și orice alte operațiuni de acest gen reprezintă diferențele de curs favorabile rezultate din aceste operațiuni, în momentul încheierii operațiunii și evidențierii în contul clientului. Câștigul net anual se determină ca diferență între câștigurile și pierderile înregistrate în cursul anului respectiv din astfel de operațiuni. Câștigul net anual se calculează pe baza declarației de impunere, depusă potrivit prevederilor art. 83. Pentru tranzacțiile din anul fiscal, fiecare intermediar sau plătitor de venit, după caz, are următoarele obligații:

- a) calcularea câștigului anual/pierderii anuale pentru tranzacțiile efectuate în cursul anului pentru fiecare contribuabil;

b) transmiterea informațiilor privind câștigul anual/pierderea anuală, precum și impozitul calculat și reținut ca plată anticipată, în formă scrisă către acesta, până la data de 28 februarie a anului următor celui pentru care se face calculul.”

60. La articolul 67, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 67. — (1) Veniturile sub formă de dividende, inclusiv sumele primite ca urmare a deținerii de titluri de participare la fondurile închise de investiții, se impun cu o cotă de 16% din suma acestora. Obligația calculării și reținerii impozitului pe veniturile sub formă de dividende revine persoanelor juridice, odată cu plata dividendelor către acționari sau asociați. Termenul de virare a impozitului este până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care se face plata. În cazul dividendelor distribuite, dar care nu au fost plătite acționarilor sau asociaților până la sfârșitul anului în care s-au aprobat situațiile financiare anuale, impozitul pe dividende se plătește până la data de 25 ianuarie inclusiv a anului următor.”

61. La articolul 67 alineatul (3), literele a) și c) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„a) câștigul determinat din transferul titlurilor de valoare, altele decât părțile sociale și valorile mobiliare în cazul societăților închise, se impune cu o cotă de 1%, impozitul reținut constituind plată anticipată în contul impozitului anual datorat. Obligația calculării, reținerii și virării impozitului reprezentând plata anticipată revine intermediarilor, societăților de administrare a investițiilor în cazul răscumpărării de titluri de participare la fondurile deschise de investiții sau altor plătitori de venit, după caz, la fiecare tranzacție. Impozitul calculat și reținut la sursă se virează la bugetul de stat până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care a fost reținut. Pentru tranzacțiile din anul fiscal contribuabilul are obligația depunerii declarației de impunere. Impozitul anual datorat se stabilește de către contribuabil astfel:

1. prin aplicarea cotei de 16% asupra câștigului net anual al fiecărui contribuabil, determinat potrivit prevederilor art. 66 alin. (5), pentru titlurile de valoare înstrăinate sau răscumpărate, în cazul titlurilor de participare la fonduri deschise de investiții, începând cu data de 1 ianuarie 2007, într-o perioadă mai mică de 365 de zile de la data dobândirii;

2. prin aplicarea cotei de 1% asupra câștigului net anual al fiecărui contribuabil, determinat potrivit prevederilor art. 66 alin. (5), pentru titlurile de valoare înstrăinate sau răscumpărate, în cazul titlurilor de participare la fonduri deschise de investiții, începând cu data de 1 ianuarie 2007, într-o perioadă mai mare de 365 de zile de la data dobândirii;

.....
c) câștigul din operațiuni de vânzare-cumpărare de valută la termen, pe bază de contract, precum și din orice alte operațiuni de acest gen, altele decât cele cu instrumente financiare tranzacționate pe piețe autorizate și supravegheate de Comisia Națională a Valorilor Mobiliare, se impune cu o cotă de 1% la fiecare tranzacție, impozitul reținut constituind plată anticipată în contul impozitului anual datorat. Obligația calculării, reținerii și virării impozitului revine intermediarilor sau altor plătitori de venit, după caz. Impozitul calculat și reținut, reprezentând plată anticipată, se virează până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care a fost reținut. Pentru tranzacțiile din anul

fiscal contribuabilul are obligația depunerii declarației de impunere. Impozitul anual datorat se stabilește de către contribuabil prin aplicarea cotei de 16% asupra câștigului net anual al fiecărui contribuabil, determinat potrivit prevederilor art. 66 alin. (7).”

62. La articolul 67, alineatul (7) se abrogă.

63. La articolul 70, alineatul (9) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(9) Impozitul pe veniturile din pensii se reține și se virează integral la bugetul de stat.”

64. La articolul 74, alineatele (2) și (3) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(2) Orice contribuabil care desfășoară o activitate agricolă prevăzută la art. 71 pentru care venitul se determină pe bază de normă de venit are obligația de a depune anual o declarație la organul fiscal competent, până la data de 25 mai inclusiv a anului fiscal, pentru anul în curs. În cazul unei activități pe care contribuabilul începe să o desfășoare după data de 25 mai, declarația se depune în termen de 15 zile inclusiv de la data la care contribuabilul începe să desfășoare activitatea.

(3) În cazul unui contribuabil care determină venitul net din activități agricole pe baza datelor din contabilitatea în partidă simplă, acesta este obligat să efectueze plăți anticipate, aferente acestor venituri, la bugetul de stat, la termenele prevăzute la art. 82 alin. (3).”

65. La articolul 77¹, alineatul (5) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(5) Camerele notarilor publici vor actualiza cel puțin o dată pe an expertizele privind valoarea de circulație a bunurilor imobile, care vor fi comunicate la direcțiile teritoriale ale Ministerului Finanțelor Publice.”

66. La articolul 78 alineatul (1), literele c) și e) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„c) venituri, sub forma diferențelor de preț pentru anumite bunuri, servicii și alte drepturi, primite de persoanele fizice pensionari, foști salariați, potrivit clauzelor contractului de muncă sau în baza unor legi speciale;

.....
e) venituri primite de persoanele fizice din activitățile menționate la art. 52 alin. (1) lit. a)—e), în cazul în care contribuabilul a exercitat opțiunea de impozitare a acestor venituri potrivit prevederilor art. 79. Opțiunea de impunere a venitului brut se exercită în scris, în momentul încheierii fiecărui raport juridic/contract și este aplicabilă veniturilor realizate ca urmare a activității desfășurate pe baza acestuia.”

67. La articolul 80, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 80. — (1) Venitul net anual impozabil se stabilește de către contribuabil pe fiecare sursă din categoriile de venituri menționate la art. 41 lit. a), c) și f) prin deducerea din venitul net anual a pierderilor fiscale reportate și se înscrie în declarația de impunere.”

68. La articolul 81, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Contribuabilii care în anul anterior au realizat pierderi și cei care au realizat venituri pe perioade mai mici decât anul fiscal, precum și cei care, din motive obiective, estimează că vor realiza venituri care diferă cu cel puțin 20% față de anul fiscal

anterior depun, odată cu declarația de impunere, și declarația estimativă de venit.”

69. La articolul 82, alineatele (2)—(5) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(2) Plățile anticipate se stabilesc de organul fiscal competent pe fiecare sursă de venit, luându-se ca bază de calcul venitul anual estimat sau venitul net realizat în anul precedent, după caz, prin emiterea unei decizii care se comunică contribuabililor, potrivit legii. În cazul impunerilor efectuate după expirarea termenelor de plată prevăzute la alin. (3), contribuabilii au obligația efectuării plăților anticipate la nivelul sumei datorate pentru ultimul termen de plată al anului precedent. Diferența dintre impozitul anual calculat asupra veniturii net realizat în anul precedent și suma reprezentând plăți anticipate datorate de contribuabil la nivelul trimestrului IV din anul anterior se repartizează pe termenele de plată următoare din cadrul anului fiscal. Pentru declarațiile de venit estimativ depuse în luna decembrie nu se mai stabilesc plăți anticipate, venitul net aferent perioadei până la sfârșitul anului urmând să fie supus impozitării, pe baza declarației de impunere. Plățile anticipate pentru veniturile din cedarea folosinței bunurilor, cu excepția veniturilor din arendă, se stabilesc de organul fiscal astfel:

a) pe baza contractului încheiat între părți; sau

b) pe baza veniturilor determinate potrivit datelor din contabilitatea în partidă simplă, potrivit opțiunii. În cazul în care, potrivit clauzelor contractuale, venitul din cedarea folosinței bunurilor reprezintă echivalentul în lei al unei sume în valută, determinarea veniturii anual estimat se efectuează pe baza cursului de schimb al pieței valutare, comunicat de Banca Națională a României, din ziua precedentă celei în care se efectuează impunerea.

(3) Plățile anticipate se efectuează în 4 rate egale, până la data de 15 inclusiv a ultimei luni din fiecare trimestru. Fac excepție veniturile din arendare, pentru care contribuabilul stabilește impozitul, pe baza declarației de impunere. Contribuabilii care determină venitul net din activități agricole, potrivit art. 72 și 73, datorează plăți anticipate către bugetul de stat pentru impozitul aferent acestui venit, în două rate egale, astfel: 50% din impozit până la data de 1 septembrie inclusiv și 50% din impozit până la data de 15 noiembrie inclusiv.

(4) Termenele și procedura de emitere a deciziilor de plăți anticipate vor fi stabilite prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

(5) Pentru stabilirea plăților anticipate, organul fiscal va lua ca bază de calcul venitul anual estimat, în toate situațiile în care a fost depusă o declarație privind venitul estimat pentru anul curent, sau venitul net din declarația de impunere pentru anul fiscal precedent, după caz. La stabilirea plăților anticipate se utilizează cota de impozit de 16% prevăzută la art. 43 alin. (1).”

70. La articolul 82, după alineatul (5) se introduce un nou alineat, alineatul (6), cu următorul cuprins:

„(6) Plățile anticipate stabilite pe baza contractelor încheiate între părți în care chiria este exprimată în lei, potrivit prevederilor art. 63 alin. (2), precum și pentru veniturile din activități independente și agricole, impuse pe baza normelor de venit, reprezintă impozit final.”

71. Articolul 83 se modifică și va avea următorul cuprins: „Declarația de impunere

Art. 83. — (1) Contribuabilii care realizează, individual sau într-o formă de asociere, venituri din activități independente, venituri din cedarea folosinței bunurilor, venituri din activități agricole, determinate în sistem real, au obligația de a depune o declarație de impunere la organul fiscal competent, pentru fiecare an fiscal, până la data de 25 mai inclusiv a anului următor celui de realizare a veniturii. Declarația de impunere se completează pentru fiecare sursă și categorie de venit. Pentru veniturile realizate într-o formă de asociere, venitul declarat va fi venitul net/pierderea distribuită din asociere.

(2) Declarația de impunere se completează și pentru câștigul net anual/pierderea netă anuală, generată de:

a) tranzacții cu titluri de valoare, altele decât părțile sociale și valorile mobiliare, în cazul societăților închise;

b) operațiuni de vânzare-cumpărare de valută la termen, pe bază de contract, și orice alte operațiuni de acest gen.

(3) Nu se depun declarații de impunere pentru următoarele categorii de venituri:

a) venituri nete determinate pe bază de norme de venit, cu excepția contribuabililor care au depus declarații de venit estimativ în luna decembrie și pentru care nu s-au stabilit plăți anticipate, conform legii;

b) venituri din cedarea folosinței bunurilor prevăzute la art. 63 alin. (2), a căror impunere este finală;

c) venituri sub formă de salarii și venituri asimilate salariilor, pentru care informațiile sunt cuprinse în fișele fiscale, care au regim de declarații de impozite și taxe sau declarații lunare, depuse de contribuabilii prevăzuți la art. 60;

d) venituri din investiții, cu excepția celor prevăzute la alin. (2), precum și venituri din premii și din jocuri de noroc, a căror impunere este finală;

e) venituri din pensii;

f) venituri din activități agricole, a căror impunere este finală potrivit prevederilor art. 74 alin. (4);

g) venituri din transferul proprietăților imobiliare;

h) venituri din alte surse.”

72. La articolul 84, titlul se modifică după cum urmează: „Stabilirea impozitului pe venitul net anual impozabil și termenul de plată”

73. La articolul 84, alineatele (1) și (4) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 84. — (1) Impozitul pe venitul net anual impozabil/câștigul net anual datorat este calculat de contribuabil, pe baza declarației de impunere, prin aplicarea cotei de 16%, respectiv a cotelor prevăzute la art. 67 alin. (3) lit. a), asupra veniturii net anual impozabil/câștigului net anual din anul fiscal, după caz.

(4) Procedura de aplicare a prevederilor alin. (1), (2) și (3) se stabilește prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală, în conformitate cu prevederile Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.”

74. La articolul 84, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alineatul (11), cu următorul cuprins:

„(11) Data de 25 mai inclusiv a fiecărui an fiscal se constituie atât termen de declarare, cât și termen de plată a impozitului pe venit.”

75. La articolul 84, alineatele (5) și (6) se abrogă.

76. La articolul 86, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) Asocierile au obligația să depună la organul fiscal competent, până la data de 15 martie a anului următor, declarații anuale de venit, conform modelului stabilit de Agenția Națională de Administrare Fiscală, care vor cuprinde și distribuția venitului net/pierderii pe asociați.”

77. La articolul 90, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Contribuabilii care obțin venituri din străinătate conform alin. (1) au obligația să le declare potrivit declarației de impunere, până la data de 25 mai a anului următor celui de realizare a venitului.”

78. La articolul 90, alineatele (4) și (5) se abrogă.

79. Articolul 95 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Definitivarea impunerii pe anul fiscal

Art. 95. — (1) Pentru definitivarea impozitului aferent venitului realizat în anul fiscal 2006 se va elabora formularistica necesară, ce va fi aprobată prin ordin al ministrului finanțelor publice.

(2) Pentru definitivarea impozitului aferent venitului realizat într-un an fiscal se va elabora formularistica necesară, ce va fi aprobată prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.”

80. La articolul 115 alineatul (1), litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) dividende de la un rezident;”.

81. Articolul 116 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Reținerea impozitului din veniturile impozabile obținute din România de nerezidenți”

Art. 116. — (1) Impozitul datorat de nerezidenți pentru veniturile impozabile obținute din România se calculează, se reține și se plătește la bugetul de stat de către plătitorii de venituri.

(2) Impozitul datorat se calculează prin aplicarea următoarelor cote asupra veniturilor brute:

a) 10% pentru veniturile din dobânzi și redevențe, dacă beneficiarul efectiv al acestor venituri este o persoană juridică rezidentă într-un stat membru al Uniunii Europene sau în unul dintre statele Asociației Europene a Liberului Schimb, respectiv Islanda, Principatul Liechtenstein, Regatul Norvegiei, sau un sediu permanent al unei întreprinderi dintr-un stat membru al Uniunii Europene sau dintr-un stat al Asociației Europene a Liberului Schimb, respectiv Islanda, Principatul Liechtenstein, Regatul Norvegiei, situat într-un alt stat membru al Uniunii Europene sau al Asociației Europene a Liberului Schimb. Această cotă de impunere se aplică în perioada de tranziție de la data aderării României la Uniunea Europeană și până la data de 31 decembrie 2010, cu condiția ca beneficiarul efectiv al dobânzilor sau redevențelor să dețină minimum 25% din valoarea/numărul titlurilor de participare la persoana juridică

română, pe o perioadă neîntreruptă de cel puțin 2 ani, care se încheie la data plății dobânzii sau redevențelor;

b) 10% pentru dividendele plătite de o întreprindere, care este persoană juridică română sau persoană juridică cu sediu social în România, înființată potrivit legislației europene, unei persoane juridice rezidente într-un alt stat membru al Uniunii Europene sau în unul dintre statele Asociației Europene a Liberului Schimb, respectiv Islanda, Principatul Liechtenstein, Regatul Norvegiei, ori unui sediu permanent al unei întreprinderi dintr-un stat membru al Uniunii Europene sau dintr-un stat al Asociației Europene a Liberului Schimb, respectiv Islanda, Principatul Liechtenstein, Regatul Norvegiei, situat într-un alt stat membru al Uniunii Europene ori al Asociației Europene a Liberului Schimb;

c) 20% pentru veniturile obținute din jocuri de noroc, prevăzute la art. 115 alin. (1) lit. p);

d) 16% în cazul oricăror altor venituri impozabile obținute din România, așa cum sunt enumerate la art. 115, cu excepția veniturilor din dobânzile obținute la depozitele la termen, depozitele la vedere/conturi curente constituite, certificate de depozit și instrumentele de economisire dobândite anterior datei de 1 ianuarie 2007, pentru care se aplică cota de impozit de la data constituirii/dobândirii.

(3) Prin derogare de la alin. (2), impozitul ce trebuie reținut se calculează după cum urmează:

a) pentru veniturile ce reprezintă remunerații primite de nerezidenți care au calitatea de administrator, fondator sau membru al consiliului de administrație al unei persoane juridice române, potrivit art. 57;

b) pentru veniturile din pensii primite de la bugetul asigurărilor sociale sau de la bugetul de stat, potrivit art. 70.

(4) Impozitul se calculează, respectiv se reține în momentul plății venitului și se plătește la bugetul de stat până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care s-a plătit venitul. Impozitul se calculează, se reține și se plătește, în lei, la bugetul de stat, la cursul de schimb al pieței valutare comunicat de Banca Națională a României, valabil în ziua reținerii impozitului pentru nerezidenți. În cazul dividendelor distribuite, dar care nu au fost plătite acționarilor sau asociațiilor până la sfârșitul anului în care s-au aprobat situațiile financiare anuale, impozitul pe dividende se declară și se plătește până la data de 25 ianuarie a anului următor.

(5) Pentru veniturile sub formă de dobânzi la depozitele la termen, certificate de depozit și alte instrumente de economisire la bănci și la alte instituții de credit autorizate și situate în România, impozitul se calculează și se reține de către plătitorii de astfel de venituri la momentul înregistrării în contul de depozit al titularului, respectiv la momentul răscumpărării, în cazul certificatelor de depozit și al instrumentelor de economisire. Virarea impozitului pentru veniturile din dobânzi se face lunar, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare înregistrării/răscumpărării.

(6) Reînnoirea depozitelor/instrumentelor de economisire va fi asimilată cu constituirea unui nou depozit/achiziționarea unui nou instrument de economisire.

(7) Impozitul asupra dobânzilor capitalizate se calculează de plătitorul acestor venituri în momentul înregistrării în contul curent sau în contul de depozit al titularului, respectiv în

momentul răscumpărării în cazul unor instrumente de economisire sau în momentul în care dobânda se transformă în împrumut ori în capital, după caz.

(8) Modul de determinare și/sau de declarare a veniturilor obținute din transferul titlurilor de participare la o persoană juridică română va fi stabilit prin norme.

(9) Pentru orice venit impozitul ce trebuie reținut, în conformitate cu prezentul capitol, este impozit final.”

82. La articolul 117, literele h) și j) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„h) dividendele plătite de o întreprindere, care este persoană juridică română sau persoană juridică cu sediul social în România, înființată potrivit legislației europene, unei persoane juridice rezidente într-un alt stat membru al Uniunii Europene sau în unul dintre statele Asociației Europene a Liberului Schimb, respectiv Islanda, Principatul Liechtenstein, Regatul Norvegiei, ori unui sediu permanent al unei întreprinderi dintr-un stat membru al Uniunii Europene sau dintr-un stat al Asociației Europene a Liberului Schimb, respectiv Islanda, Principatul Liechtenstein, Regatul Norvegiei, situat într-un alt stat membru al Uniunii Europene sau al Asociației Europene a Liberului Schimb, sunt scutite de impozit, dacă persoana juridică străină beneficiară a dividendelor întrunește cumulativ următoarele condiții:

1. are una dintre formele de organizare prevăzute la art. 201 alin. (4);

2. în conformitate cu legislația fiscală a statului membru al Uniunii Europene sau a unuia dintre statele Asociației Europene a Liberului Schimb, respectiv Islanda, Principatul Liechtenstein, Regatul Norvegiei, este considerată a fi rezidentă a statului respectiv și, în temeiul unei convenții privind evitarea dublei impunerii încheiate cu un stat terț, nu se consideră că este rezident în scopul impunerii în afara Uniunii Europene sau Asociației Europene a Liberului Schimb, respectiv Islanda, Principatul Liechtenstein, Regatul Norvegiei;

3. plătește, în conformitate cu legislația fiscală a unui stat membru al Uniunii Europene sau a unuia dintre statele Asociației Europene a Liberului Schimb, respectiv Islanda, Principatul Liechtenstein, Regatul Norvegiei, impozit pe profit sau un impozit similar acestuia, fără posibilitatea unei opțiuni sau exceptări;

4. deține minimum 10% din capitalul social al întreprinderii persoană juridică română pe o perioadă neîntreruptă de cel puțin 2 ani, care se încheie la data plății dividendului.

Dacă beneficiarul dividendelor este un sediu permanent al unei persoane juridice rezidente într-un stat membru al Uniunii Europene sau într-un stat al Asociației Europene a Liberului Schimb, respectiv Islanda, Principatul Liechtenstein, Regatul Norvegiei, situat într-un alt stat membru al Uniunii Europene sau al Asociației Europene a Liberului Schimb, pentru acordarea acestei scutiri persoana juridică străină pentru care sediul permanent își desfășoară activitatea trebuie să întrunească cumulativ condițiile prevăzute la pct. 1—4.

Pentru acordarea acestei scutiri, persoana juridică română care plătește dividendul trebuie să îndeplinească cumulativ următoarele condiții:

1. este o societate înființată în baza legii române și are una dintre următoarele forme de organizare: «societate pe acțiuni»,

«societate în comandită pe acțiuni», «societate cu răspundere limitată»;

2. plătește impozit pe profit, potrivit prevederilor titlului II, fără posibilitatea unei opțiuni sau exceptări.

Pentru acordarea acestei scutiri, persoana juridică cu sediul social în România, înființată potrivit legislației europene, care plătește dividendul, trebuie să plătească impozit pe profit, potrivit prevederilor titlului II, fără posibilitatea unei opțiuni sau exceptări.

.....
j) începând cu data de 1 ianuarie 2011, veniturile din dobânzi sau redevențe, așa cum sunt definite la art. 124¹⁹, obținute din România de persoane juridice rezidente în statele membre ale Uniunii Europene sau ale Asociației Europene a Liberului Schimb, respectiv Islanda, Principatul Liechtenstein, Regatul Norvegiei, sau de un sediu permanent al unei întreprinderi dintr-un stat membru al Uniunii Europene sau dintr-un stat al Asociației Europene a Liberului Schimb, respectiv Islanda, Principatul Liechtenstein, Regatul Norvegiei, situat într-un alt stat membru al Uniunii Europene sau al Asociației Europene a Liberului Schimb, sunt scutite de impozit, dacă beneficiarul efectiv al dobânzilor sau redevențelor deține minimum 25% din valoarea/numărul titlurilor de participare la persoana juridică română, pe o perioadă neîntreruptă de cel puțin 2 ani, care se încheie la data plății dobânzii sau redevențelor;”.

83. La articolul 117, după litera k) se introduce o nouă literă, litera l), cu următorul cuprins:

„l) dobânzile și/sau dividendele plătite către fonduri de pensii, astfel cum sunt ele definite în legislația statului membru al Uniunii Europene sau în unul dintre statele Asociației Europene a Liberului Schimb.”

84. Articolul 118 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Coroborarea prevederilor Codului fiscal cu cele ale convențiilor de evitare a dublei impunerii și a legislației Uniunii Europene

Art. 118. — (1) În înțelesul art. 116, dacă un contribuabil este rezident al unei țări cu care România a încheiat o convenție pentru evitarea dublei impunerii, cota de impozit care se aplică venitului impozabil obținut de către acel contribuabil din România nu poate depăși cota de impozit prevăzută în convenție care se aplică asupra aceluși venit. În situația în care sunt cote diferite de impozitare în legislația internă sau în convențiile de evitare a dublei impunerii, se aplică cotele de impozitare mai favorabile. Dacă un contribuabil este rezident al unei țări din Uniunea Europeană, cota de impozit care se aplică venitului impozabil obținut de acel contribuabil din România este cota mai favorabilă prevăzută în legislația internă, legislația Uniunii Europene sau în convențiile de evitare a dublei impunerii. Legislația Uniunii Europene se aplică în relația României cu statele membre ale Uniunii Europene sau ale Asociației Europene a Liberului Schimb.

(2) Pentru aplicarea prevederilor convenției de evitare a dublei impunerii și a legislației Uniunii Europene, nerezidentul are obligația de a prezenta plătitorului de venit, în momentul realizării venitului, certificatul de rezidență fiscală eliberat de către autoritatea competentă din statul său de rezidență, precum și, după caz, o declarație pe propria răspundere în care se indică îndeplinirea condiției de beneficiar în situația aplicării legislației

Uniunii Europene. Dacă certificatul de rezidență fiscală, respectiv declarația ce va indica calitatea de beneficiar nu se prezintă în acest termen, se aplică prevederile titlului V. În momentul prezentării certificatului de rezidență fiscală și, după caz, a declarației prin care se indică calitatea de beneficiar se aplică prevederile convenției de evitare a dublei impuneri sau ale legislației Uniunii Europene și se face regularizarea impozitului în cadrul termenului legal de prescripție. În acest sens, certificatul de rezidență fiscală trebuie să menționeze că beneficiarul venitului a avut, în termenul de prescripție, rezidența fiscală în statul contractant cu care este încheiată convenția de evitare a dublei impuneri, într-un stat al Uniunii Europene sau al Asociației Europene a Liberului Schimb pentru toată perioada în care s-au realizat veniturile din România. Calitatea de beneficiar în scopul aplicării legislației Uniunii Europene va fi dovedită prin certificatul de rezidență fiscală și, după caz, declarația pe propria răspundere a acestuia de îndeplinire cumulativă a condițiilor referitoare la: perioada minimă de deținere, condiția de participare minimă în capitalul persoanei juridice române, încadrarea în una dintre formele de organizare prevăzute în titlul II sau titlul V, după caz, calitatea de contribuabil plătitor de impozit pe profit sau un impozit similar acestuia, fără posibilitatea unei opțiuni sau exceptări. Certificatul de rezidență fiscală prezentat în cursul anului pentru care se fac plățile este valabil și în primele 60 de zile calendaristice din anul următor, cu excepția situației în care se schimbă condițiile de rezidență.

(3) În cazul în care s-au făcut rețineri de impozit ce depășesc cotele din convențiile de evitare a dublei impuneri, respectiv din legislația Uniunii Europene, suma impozitului reținut în plus poate fi restituită la cererea beneficiarului de venit, respectiv a persoanei nerezidente.

Pentru restituirea impozitului reținut în plus din veniturile plătite de un rezident român persoanelor nerezidente, acestea depun o cerere de restituire a impozitului plătit în plus la plătitorul de venit rezident român.

Cererea de restituire a impozitului va fi depusă de persoana nerezidentă în termenul legal de prescripție, stabilit prin legislația statului român.

Restituirea impozitului reținut în plus față de sarcina fiscală rezultată din aplicarea prevederilor convențiilor de evitare a dublei impuneri, respectiv a legislației Uniunii Europene coroborat cu legislația internă, după caz, se efectuează independent de situația obligațiilor fiscale ale contribuabilului rezident român, plătitor al venitului către nerezident, obligat potrivit legii să facă stopajul la sursă.

(4) Macheta certificatului de rezidență fiscală pentru rezidenții români, precum și termenul de depunere de către nerezidenți a documentelor de rezidență fiscală, emise de autoritatea din statul de rezidență al acestora, se stabilesc prin norme.”

85. La articolul 119, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 119. — (1) Plătitorii de venituri cu regim de reținere la sursă a impozitelor, cu excepția plătitorilor de venituri din salarii, conform prezentului titlu, au obligația să depună o declarație privind calcularea și reținerea impozitului pentru fiecare beneficiar de venit la organul fiscal competent, până la data de 30 iunie a anului fiscal curent pentru anul expirat.”

86. La articolul 120, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 120. — (1) Orice nerezident poate depune, personal sau printr-un împuternicit, o cerere la autoritatea fiscală competentă, prin care va solicita eliberarea certificatului de atestare a impozitului plătit către bugetul de stat de el însuși sau de o altă persoană, în numele său.”

87. La articolul 124, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 124. — (1) Orice persoană juridică străină are obligația de a plăti impozitul pe reprezentanță la bugetul de stat, în două tranșe egale, până la datele de 25 iunie și 25 decembrie inclusiv.”

88. La articolul 124¹⁸, alineatele (10) și (11) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(10) Prevederile prezentului capitol nu se vor aplica unei întreprinderi a altui stat membru sau unui sediu permanent al unei întreprinderi a altui stat membru, atunci când condițiile stabilite la art. 124²⁰ lit. b) nu au fost menținute pentru o perioadă neîntreruptă de cel puțin 2 ani.

(11) Îndeplinirea cerințelor stabilite de prezentul articol și de art. 124²⁰ va fi dovedită la data plății dobânzilor sau redevențelor printr-o atestare. Dacă îndeplinirea cerințelor stabilite în prezentul articol nu a fost atestată la data plății, se va aplica reținerea impozitului la sursă.”

89. La articolul 124¹⁸, alineatul (12) se abrogă.

90. La articolul 124¹⁸, alineatele (13)—(16) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(13) În sensul alin. (11), atestarea care va fi prezentată în legătură cu fiecare contract de plată trebuie să fie valabilă pentru un an de la data emiterii acestei atestări și va conține următoarele informații:

a) dovada rezidenței, în scopul impozitării, pentru întreprinderea care primește dobânzi sau redevențe din România și, când este necesar, dovada existenței unui sediu permanent atestat de autoritatea fiscală a statului membru în care întreprinderea care primește dobânzi sau redevențe este rezidentă pentru scopuri fiscale sau în care este situat sediul permanent;

b) deținerea dreptului de beneficiar efectiv al dobânzilor sau redevențelor de către întreprinderea care primește astfel de plăți, în conformitate cu prevederile alin. (4), sau existența condițiilor în conformitate cu prevederile alin. (5), când un sediu permanent este beneficiarul plății;

c) îndeplinirea cerințelor, în conformitate cu prevederile art. 124²⁰ lit. a) pct. (iii), în cazul întreprinderii primitoare;

d) o deținere minimă, în conformitate cu prevederile art. 124²⁰ lit. b);

e) perioada pentru care deținerea la care se face referire la lit. d) a existat.

Se poate solicita în plus justificarea legală pentru plățile din cadrul contractului, de exemplu se poate solicita contractul de împrumut sau contractul de licență.

(14) Dacă cerințele pentru acordarea scutirii încetează să fie îndeplinite, întreprinderea primitoare sau sediul permanent va informa imediat întreprinderea plătitoare sau sediul permanent plătitor.

(15) Dacă respectiva întreprindere plătitoare sau sediul permanent a reținut impozitul la sursă asupra venitului ce urma să fie scutit de impozit, conform prezentului articol, aceasta poate face o cerere pentru restituirea acestui impozit reținut la sursă. În acest sens se va solicita informația specificată la alin. (13). Cererea pentru restituirea impozitului trebuie să fie transmisă în cadrul termenului legal de prescripție.

(16) Impozitul reținut la sursă în plus va fi restituit într-un interval de un an de la primirea cererii de restituire a impozitului și a informațiilor doveditoare pe care le poate solicita în mod rezonabil. Dacă impozitul reținut la sursă nu a fost restituit în perioada menționată, întreprinderea primitoare sau sediul permanent va fi îndreptățit, la expirarea anului în cauză, să solicite dobânda asupra sumei reprezentând impozitul care trebuie restituit. Dobânda solicitată se va calcula corespunzător prevederilor Codului de procedură fiscală.”

91. La articolul 124²⁰ litera a) punctul (iii), se introduce o nouă liniuță cu următorul cuprins:

„— корпоративен данък în Bulgaria;”.

92. La articolul 124²¹ alineatul (1), partea introductivă se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 124²¹. — (1) Nu se vor acorda beneficiile prezentului capitol în următoarele cazuri:”.

93. La articolul 124²⁶, după litera w) se introduc două noi litere, literele x) și y), cu următorul cuprins:

„x) societăți cunoscute în legislația română ca: «societăți în nume colectiv», «societăți în comandită simplă», «societăți pe acțiuni», «societăți în comandită pe acțiuni», «societăți cu răspundere limitată»;

y) societăți cunoscute în legislația bulgară ca: «Акционерно дружество», «Командитно дружество с акции», «Дружество с ограничена отговорност».”

94. La titlul V, denumirea capitolului V se modifică după cum urmează:

„CAPITOLUL V

Schimb de informații în domeniul impozitelor directe”

95. La articolul 125¹ alineatul (1), punctele 7, 13, 14 și 32 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„7. *produse accizabile* sunt produsele energetice, alcoolul și băuturile alcoolice și tutunul prelucrat, astfel cum sunt definite la titlul VII din prezenta lege, cu excepția gazului distribuit prin sistemul de distribuție a gazelor naturale și a energiei electrice;

13. *importator* reprezintă persoana pe numele căreia sunt declarate bunurile, în momentul în care taxa la import devine exigibilă, conform art. 136, și care în cazul importurilor taxabile este obligată la plata taxei conform art. 151¹;

14. *întreprindere mică* reprezintă o persoană impozabilă care aplică regimul special de scutire prevăzut la art. 152 sau, după caz, un regim de scutire echivalent, în conformitate cu prevederile legale ale statului membru în care persoana este stabilită, potrivit art. 281—292 din Directiva 112;

32. *vânzarea la distanță* reprezintă o livrare de bunuri care sunt expediate sau transportate dintr-un stat membru în alt stat membru de către furnizor sau de altă persoană în numele acestuia către un cumpărător persoană impozabilă sau

persoană juridică neimpozabilă, care beneficiază de derogarea prevăzută la art. 126 alin. (4), sau către orice altă persoană neimpozabilă, în condițiile prevăzute la art. 132 alin. (2)—(7).”

96. La articolul 125¹, alineatele (2) și (3) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(2) În înțelesul prezentului titlu:

a) o persoană impozabilă care are sediul activității economice în România este considerată a fi stabilită în România;

b) o persoană impozabilă care are sediul activității economice în afara României se consideră că este stabilită în România dacă are un sediu fix în România, respectiv dacă dispune în România de suficiente resurse tehnice și umane pentru a efectua regulat livrări de bunuri și/sau prestări de servicii impozabile;

c) o persoană impozabilă care are sediul activității economice în afara României și care are un sediu fix în România conform lit. b) este considerată persoană impozabilă care nu este stabilită în România pentru livrările de bunuri sau prestările de servicii realizate la care sediul fix de pe teritoriul României nu participă.

(3) Mijloacele de transport noi la care se face referire la art. 126 alin. (3) lit. b) și la art. 143 alin. (2) lit. b) sunt cele prevăzute la lit. a) și care îndeplinesc condițiile de la lit. b), respectiv:

a) mijloacele de transport reprezintă o navă care depășește 7,5 m lungime, o aeronavă a cărei greutate la decolare depășește 1.550 kg sau un vehicul terestru cu motor a cărui capacitate depășește 48 cm³ sau a cărui putere depășește 7,2 kW, destinate transportului de pasageri sau bunuri, cu excepția:

1. navelor destinate navigației maritime, utilizate pentru transportul internațional de persoane și/sau de bunuri, pentru pescuit ori altă activitate economică sau pentru salvare ori asistență pe mare; și

2. aeronavelor utilizate de companiile aeriene care realizează în principal transport internațional de persoane și/sau de bunuri cu plată;

b) condițiile care trebuie îndeplinite sunt:

1. în cazul unui vehicul terestru, acesta să nu fi fost livrat cu mai mult de 6 luni de la data intrării în funcțiune sau să nu fi efectuat deplasări care depășesc 6.000 km;

2. în cazul unei nave, aceasta să nu fi fost livrată cu mai mult de 3 luni de la data intrării în funcțiune sau să nu fi efectuat deplasări a căror durată totală depășește 100 de ore;

3. în cazul unei aeronave, aceasta să nu fi fost livrată cu mai mult de 3 luni de la data intrării în funcțiune sau să nu fi efectuat zboruri a căror durată totală depășește 40 de ore.”

97. La articolul 126 alineatul (8), litera b) se modifică și va avea următorul cuprins:

„b) achiziția intracomunitară de bunuri, efectuată în cadrul unei operațiuni triunghiulare, pentru care locul este în România în conformitate cu prevederile art. 132¹ alin. (1), atunci când sunt îndeplinite următoarele condiții:

1. achiziția de bunuri este efectuată de către o persoană impozabilă, denumită *cumpărător revânzător*, care nu este stabilită în România, dar este înregistrată în scopuri de TVA în alt stat membru;

2. achiziția de bunuri este efectuată în scopul unei livrări ulterioare a bunurilor respective, în România, de către cumpărătorul revânzător prevăzut la pct. 1;

3. bunurile astfel achiziționate de către cumpărătorul revânzător prevăzut la pct. 1 sunt expediate sau transportate direct în România, dintr-un alt stat membru decât cel în care cumpărătorul revânzător este înregistrat în scopuri de TVA, către persoana careia urmează să îi efectueze livrarea ulterioară, denumită *beneficiarul livrării ulterioare*;

4. beneficiarul livrării ulterioare este o altă persoană impozabilă sau o persoană juridică neimpozabilă, înregistrată în scopuri de TVA în România;

5. beneficiarul livrării ulterioare a fost desemnat în conformitate cu art. 150 alin. (4) ca persoană obligată la plata taxei pentru livrarea efectuată de cumpărătorul revânzător prevăzut la pct. 1.”

98. La articolul 127, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alineatul (2¹), cu următorul cuprins:

„(2¹) Situațiile în care persoanele fizice care efectuează livrări de bunuri imobile devin persoane impozabile sunt explicitate prin norme.”

99. La articolul 127, alineatul (8) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(8) În condițiile și în limitele prevăzute în norme, este considerat drept grup fiscal unic un grup de persoane impozabile stabilite în România care, independente fiind din punct de vedere juridic, sunt în relații strânse una cu alta din punct de vedere organizatoric, financiar și economic.”

100. La articolul 128 alineatul (8), litera e) se modifică și va avea următorul cuprins:

„e) acordarea în mod gratuit de bunuri ca mostre în cadrul campaniilor promoționale, pentru încercarea produselor sau pentru demonstrații la punctele de vânzare, precum și alte bunuri acordate în scopul stimulării vânzărilor în condițiile stabilite prin norme;”

101. La articolul 129, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Atunci când o persoană impozabilă care acționează în nume propriu, dar în contul altei persoane, ia parte la o prestare de servicii, se consideră că a primit și a prestat ea însăși serviciile respective.”

102. La articolul 129 alineatul (3), litera b) se modifică și va avea următorul cuprins:

„b) cesiunea bunurilor necorporale, indiferent dacă acestea fac sau nu obiectul unui drept de proprietate, cum sunt: transferul și/sau cesiunea drepturilor de autor, brevetelor, licențelor, mărcilor comerciale și a altor drepturi similare;”

103. La articolul 129, alineatul (6) se abrogă.

104. La articolul 132 alineatul (1), literele e) și f) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„e) în cazul livrării de gaze prin sistemul de distribuție a gazelor naturale sau al livrării de energie electrică către un comerciant persoană impozabilă, locul livrării se consideră locul unde comerciantul persoană impozabilă își are sediul activității economice sau un sediu fix pentru care se livrează bunurile sau, în absența unui astfel de sediu, locul în care acesta are domiciliul stabil sau reședința sa obișnuită. Comerciantul

persoană impozabilă reprezintă persoana impozabilă a cărei activitate principală în ceea ce privește cumpărările de gaz și energie electrică o reprezintă revânzarea de astfel de produse și al cărei consum propriu de astfel de produse este neglijabil;

f) în cazul livrării de gaze prin sistemul de distribuție a gazelor naturale sau de energie electrică, în situația în care o astfel de livrare nu se regăsește la lit. e), locul livrării reprezintă locul în care cumpărătorul utilizează și consumă efectiv gazul natural sau energia electrică. În situația în care bunurile nu sunt consumate de cumpărător, ci sunt livrate unei alte persoane, partea neutilizată de gaz sau energie electrică se consideră ca fiind utilizată și consumată la locul în care noul cumpărător își are sediul activității economice sau are un sediu fix pentru care se livrează bunurile. În absența unui astfel de sediu, se consideră că acesta a utilizat și a consumat bunurile în locul în care își are domiciliul sau reședința sa obișnuită.”

105. La articolul 132¹, alineatul (5) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(5) Prevederile alin. (2) nu se vor aplica în cazul operațiunilor triunghiulare, atunci când cumpărătorul revânzător înregistrat în scopuri de TVA în România în conformitate cu art. 153 face dovada că a efectuat o achiziție intracomunitară neimpozabilă pe teritoriul altui stat membru, în condiții similare celor prevăzute la art. 126 alin. (8) lit. b), în vederea efectuării unei livrări ulterioare în acel alt stat membru. Obligațiile persoanelor implicate în operațiuni triunghiulare sunt prevăzute în norme.”

106. Articolul 133 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Locul prestării de servicii

Art. 133. — (1) În vederea aplicării regulilor referitoare la locul de prestare a serviciilor:

a) o persoană impozabilă care desfășoară și activități sau operațiuni care nu sunt considerate impozabile în conformitate cu art. 126 alin. (1)—(4) este considerată persoană impozabilă pentru toate serviciile care i-au fost prestate;

b) o persoană juridică neimpozabilă care este înregistrată în scopuri de TVA este considerată persoană impozabilă.

(2) Locul de prestare a serviciilor către o persoană impozabilă care acționează ca atare este locul unde respectiva persoană care primește serviciile își are stabilit sediul activității sale economice. Dacă serviciile sunt furnizate către un sediu fix al persoanei impozabile, aflat în alt loc decât cel în care persoana își are sediul activității sale economice, locul de prestare a serviciilor este locul unde se află respectivul sediu fix al persoanei care primește serviciile. În absența unui astfel de loc sau sediu fix, locul de prestare a serviciilor este locul unde persoana impozabilă care primește aceste servicii își are domiciliul stabil sau reședința obișnuită.

(3) Locul de prestare a serviciilor către o persoană neimpozabilă este locul unde prestatorul își are stabilit sediul activității sale economice. Dacă serviciile sunt prestate de la un sediu fix al prestatorului, aflat în alt loc decât locul în care persoana impozabilă și-a stabilit sediul activității economice, locul de prestare a serviciilor este locul unde se află respectivul sediu fix. În absența unui astfel de loc sau sediu fix, locul de prestare a serviciilor este locul unde prestatorul își are domiciliul stabil sau reședința obișnuită.

(4) Prin excepție de la prevederile alin. (2) și (3), pentru următoarele prestări de servicii, locul prestării este considerat a fi:

a) locul unde sunt situate bunurile imobile, pentru prestările de servicii efectuate în legătură cu bunurile imobile, inclusiv serviciile prestate de experți și agenți imobiliari, de cazare în sectorul hotelier sau în sectoare cu funcție similară, precum tabere de vacanță sau locuri amenajate pentru camping, de acordare de drepturi de utilizare a bunurilor imobile, pentru servicii de pregătire și coordonare a lucrărilor de construcții, precum serviciile prestate de arhitecți și de societățile care asigură supravegherea pe șantier;

b) locul unde se efectuează transportul, în funcție de distanțele parcurse, în cazul serviciilor de transport de călători;

c) locul prestării efective, în cazul serviciilor principale și auxiliare legate de activități culturale, artistice, sportive, științifice, educaționale, de divertisment sau alte activități similare, cum ar fi târgurile și expozițiile, inclusiv serviciile prestate de organizatorii acestor activități;

d) locul prestării efective, pentru serviciile de restaurant și catering, cu excepția celor prestate efectiv la bordul navelor, al aeronavelor sau al trenurilor pe parcursul unei părți a unei operațiuni de transport de călători efectuate în cadrul Comunității;

e) locul unde mijlocul de transport este pus efectiv la dispoziția clientului, în cazul închirierii pe termen scurt a unui mijloc de transport. Prin *termen scurt* se înțelege posesia sau utilizarea continuă a mijlocului de transport pe o perioadă de maximum 30 de zile și, în cazul ambarcațiunilor maritime, pe o perioadă de maximum 90 de zile;

f) locul de plecare a transportului de călători, pentru serviciile de restaurant și catering furnizate efectiv la bordul navelor, al aeronavelor sau al trenurilor în timpul unei părți a unei operațiuni de transport de călători efectuată în Comunitate. *Parte a unei operațiuni de transport de călători efectuată în Comunitate* înseamnă acea parte a operațiunii efectuate, fără escală în afara Comunității, între punctul de plecare și punctul de sosire a transportului de călători. *Punctul de plecare a unui transport de călători* înseamnă primul punct stabilit pentru îmbarcarea călătorilor în interiorul Comunității, dacă este cazul, după o oprire în afara Comunității. *Punctul de sosire a unui transport de călători* înseamnă ultimul punct stabilit pentru debarcarea în interiorul Comunității a călătorilor care s-au îmbarcat în Comunitate, dacă este cazul înaintea unei opriri în afara Comunității. În cazul unei călătorii dus-întors, traseul de retur este considerat o operațiune de transport separată.

(5) Prin excepție de la prevederile alin. (3), locul următoarelor servicii este considerat a fi:

a) locul în care este efectuată operațiunea principală în conformitate cu prevederile prezentului titlu, în cazul serviciilor prestate de un intermediar care acționează în numele și în contul altei persoane și beneficiarul este o persoană neimpozabilă;

b) locul unde are loc transportul, proporțional cu distanțele parcurse, în cazul serviciilor de transport de bunuri, altul decât transportul intracomunitar de bunuri, către persoane neimpozabile;

c) locul de plecare a unui transport intracomunitar de bunuri, pentru serviciile de transport intracomunitar de bunuri prestate

către persoane neimpozabile. Prin *transport intracomunitar de bunuri* se înțelege orice transport de bunuri ale cărui loc de plecare și loc de sosire sunt situate pe teritoriile a două state membre diferite. *Loc de plecare* înseamnă locul unde începe efectiv transportul de bunuri, indiferent de distanțele parcurse pentru a ajunge la locul unde se găsesc bunurile, iar *loc de sosire* înseamnă locul unde se încheie efectiv transportul de bunuri;

d) locul în care se prestează efectiv serviciile către persoane neimpozabile, în cazul următoarelor:

1. servicii constând în activități accesorii transportului, precum încărcarea, descărcarea, manipularea și servicii similare acestora;

2. servicii constând în lucrări asupra bunurilor mobile corporale;

3. evaluări ale bunurilor mobile corporale;

e) locul unde beneficiarul este stabilit sau își are domiciliul stabil sau reședința obișnuită, dacă respectivul beneficiar este o persoană neimpozabilă care este stabilită sau își are domiciliul stabil sau reședința obișnuită în afara Comunității, în cazul următoarelor servicii:

1. închirierea bunurilor mobile corporale, cu excepția tuturor mijloacelor de transport;

2. operațiunile de leasing având ca obiect utilizarea bunurilor mobile corporale, cu excepția tuturor mijloacelor de transport;

3. transferul și/sau cesiunea drepturilor de autor, brevetelor, licențelor, mărcilor comerciale și a altor drepturi similare;

4. serviciile de publicitate;

5. serviciile consultanților, inginerilor, juriștilor și avocaților, contabililor și experților contabili, ale birourilor de studii și alte servicii similare, precum și prelucrarea de date și furnizarea de informații;

6. operațiunile de natură financiar-bancară și de asigurări, inclusiv reasigurări, cu excepția închirierii de seifuri;

7. punerea la dispoziție de personal;

8. acordarea accesului la sistemele de distribuție a gazelor naturale și a energiei electrice, inclusiv serviciile de transport și transmitere prin intermediul acestor sisteme, precum și alte prestări de servicii legate direct de acestea;

9. serviciile de telecomunicații. Sunt considerate servicii de telecomunicații serviciile având ca obiect transmiterea, emiterea și recepția de semnale, înscrisuri, imagini și sunete sau informații de orice natură, prin cablu, radio, mijloace optice sau alte mijloace electromagnetice, inclusiv cedarea dreptului de utilizare a mijloacelor pentru astfel de transmisii, emiteri sau recepții. Serviciile de telecomunicații cuprind, de asemenea, și furnizarea accesului la rețeaua mondială de informații. În cazul în care serviciile de telecomunicații sunt prestate de către o persoană care își are stabilit sediul activității economice în afara Comunității sau care are un sediu fix în afara Comunității de la care serviciile sunt prestate sau care, în absența unui sediu al activității economice sau a unui sediu fix, își are domiciliul stabil sau reședința obișnuită în afara Comunității, către o persoană neimpozabilă care este stabilită, are domiciliul stabil sau reședința obișnuită în Comunitate, se consideră că locul prestării este în România, dacă serviciile au fost efectiv utilizate în România;

10. serviciile de radiodifuziune și televiziune. În cazul în care serviciile de radiodifuziune și de televiziune sunt prestate de către o persoană care își are stabilit sediul activității sale economice în afara Comunității sau care are un sediu fix în afara Comunității de la care serviciile sunt prestate sau care, în absența unui sediu al activității economice sau a unui sediu fix, își are domiciliul stabil sau reședința obișnuită în afara Comunității, către o persoană neimpozabilă care este stabilită, are domiciliul stabil sau reședința obișnuită în Comunitate, se consideră că locul prestării este în România, dacă serviciile au fost efectiv utilizate în România;

11. serviciile furnizate pe cale electronică. În cazul serviciilor furnizate pe cale electronică, prestate de o persoană care își are sediul activității economice în afara Comunității sau care deține un sediu fix în afara Comunității de la care serviciile sunt prestate sau care, în absența unui sediu al activității economice sau a unui sediu fix, își are domiciliul stabil sau reședința obișnuită în afara Comunității, către o persoană neimpozabilă care este stabilită, are domiciliul stabil sau reședința obișnuită în România, se consideră că locul prestării este în România;

12. obligația de a se abține de la realizarea sau exercitarea, total sau parțial, a unei activități economice sau a unui drept prevăzut la prezenta literă.

(6) Prin excepție de la prevederile alin. (3), pentru serviciile de închiriere de mijloace de transport, altele decât cele de închiriere pe termen scurt, și pentru serviciile de leasing de mijloace de transport, se consideră că locul prestării este:

a) în România, când aceste servicii sunt prestate de o persoană impozabilă care își are sediul activității economice sau care are un sediu fix în afara Comunității, de la care serviciile sunt prestate, către un beneficiar persoană neimpozabilă care este stabilită sau își are domiciliul stabil sau reședința obișnuită în România, dacă utilizarea și exploatarea efectivă a serviciilor au loc în România;

b) în afara Comunității, când aceste servicii sunt prestate de o persoană impozabilă care are sediul activității economice sau un sediu fix în România, de la care serviciile sunt prestate, către un beneficiar persoană neimpozabilă care este stabilită sau își are domiciliul stabil sau reședința obișnuită în afara Comunității, dacă utilizarea și exploatarea efectivă a serviciilor au loc în afara Comunității.

(7) Prin excepție de la prevederile alin. (2), pentru serviciile constând în activități accesorii transportului, precum încărcarea, descărcarea, manipularea și servicii similare acestora, servicii constând în lucrări asupra bunurilor mobile corporale și evaluări ale bunurilor mobile corporale, servicii de transport de bunuri efectuate în România, când aceste servicii sunt prestate către o persoană impozabilă nestabilită pe teritoriul Comunității, locul prestării se consideră a fi în România dacă utilizarea și exploatarea efectivă a serviciilor au loc în România."

107. La articolul 134, după alineatul (3) se introduc patru noi alineate, alineatele (4)—(7), cu următorul cuprins:

„(4) Regimul de impozitare aplicabil pentru operațiunile impozabile este regimul în vigoare la data la care intervine faptul generator, cu excepția cazurilor prevăzute la art. 134² alin. (2), pentru care se aplică regimul de impozitare în vigoare la data exigibilității taxei.

(5) În cazul schimbării regimului de impozitare se va proceda la regularizare pentru a se aplica regimul de impozitare în vigoare la data livrării de bunuri sau prestării de servicii pentru cazurile prevăzute la art. 134² alin. (2) lit. a), numai dacă factura este emisă pentru contravaloarea parțială a livrării de bunuri sau a prestării de servicii, și la art. 134² alin. (2) lit. b), dacă a fost încasat un avans pentru valoarea parțială a livrării de bunuri sau a prestării de servicii. Prevederile acestui alineat nu se aplică pentru micile întreprinderi prevăzute la art. 152, care se înregistrează în scopuri de TVA conform art. 153.

(6) Prin excepție de la prevederile alin. (4) și (5), în cazul modificărilor de cote se aplică prevederile art. 140 alin. (3) și (4), iar pentru operațiunile prevăzute la art. 160 regimul aplicabil este cel de la data la care intervine exigibilitatea taxei.

(7) În cazul prestărilor de servicii pentru care au fost încasate avansuri pentru valoarea parțială a prestării de servicii și/sau au fost emise facturi pentru valoarea parțială a prestării de servicii până la data de 31 decembrie 2009 inclusiv, dar faptul generator de taxă intervine după această dată, se aplică prevederile alin. (4) și (5).”

108. Articolul 134¹ se modifică și va avea următorul cuprins:

„Faptul generator pentru livrări de bunuri și prestări de servicii

Art. 134¹. — (1) Faptul generator intervine la data livrării bunurilor sau la data prestării serviciilor, cu excepțiile prevăzute în prezentul capitol.

(2) Pentru bunurile livrate în baza unui contract de consignație, se consideră că livrarea bunurilor de la consignatar are loc la data la care bunurile sunt livrate de consignatar clienților săi.

(3) Pentru bunurile transmise în vederea testării sau a verificării conformității, se consideră că livrarea bunurilor are loc la data acceptării bunurilor de către beneficiar.

(4) Pentru stocurile la dispoziția clientului, se consideră că livrarea bunurilor are loc la data la care clientul retrage bunurile din stoc în vederea utilizării, în principal pentru activitatea de producție.

(5) Prin norme sunt definite contractele de consignație, stocurile la dispoziția clientului, bunurile livrate în vederea testării sau a verificării conformității.

(6) Pentru livrările de bunuri corporale, inclusiv de bunuri imobile, data livrării este data la care intervine transferul dreptului de a dispune de bunuri ca și un proprietar. Prin excepție, în cazul contractelor care prevăd că plata se efectuează în rate sau al oricărui alt tip de contract care prevede că proprietatea este atribuită cel mai târziu în momentul plății ultimei sume scadente, cu excepția contractelor de leasing, data livrării este data la care bunul este predat beneficiarului.

(7) Prestările de servicii care determină decontări sau plăți succesive, cum sunt serviciile de construcții-montaj, consultanță, cercetare, expertiză și alte servicii similare, sunt considerate efectuate la data la care sunt emise situații de lucrări, rapoarte de lucru, alte documente similare pe baza cărora se stabilesc serviciile efectuate sau, după caz, în funcție de prevederile contractuale, la data acceptării acestora de către beneficiari. Totuși, perioada de decontare nu poate depăși un an.

(8) În cazul livrărilor de bunuri și al prestărilor de servicii care se efectuează continuu, altele decât cele prevăzute la alin. (7), cum sunt: livrările de gaze naturale, de apă, serviciile de telefonie, livrările de energie electrică și altele asemenea, se consideră că livrarea/prestarea este efectuată la datele specificate în contract pentru plata bunurilor livrate sau a serviciilor prestate sau la data emiterii unei facturi, dar perioada de decontare nu poate depăși un an.

(9) În cazul operațiunilor de închiriere, leasing, concesiune și arendare de bunuri, serviciul se consideră efectuat la fiecare dată specificată în contract pentru efectuarea plății.

(10) Pentru prestările de servicii pentru care taxa este datorată de către beneficiarul serviciilor în conformitate cu art. 150 alin. (2), care sunt prestate continuu pe o perioadă mai mare de un an și care nu determină decontări sau plăți în cursul acestei perioade, se consideră efectuate la expirarea fiecărui an calendaristic, atât timp cât prestarea de servicii nu a încetat.”

109. La articolul 134², după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alineatul (3), cu următorul cuprins:

„(3) Taxa este exigibilă la data la care intervine oricare dintre evenimentele menționate la art. 138. Totuși, regimul de impozitare și cotele aplicabile sunt aceleași ca și ale operațiunii de bază care a generat aceste evenimente.”

110. La articolul 137 alineatul (1), litera e) se modifică și va avea următorul cuprins:

„e) în cazul schimbului prevăzut la art. 130 și, în general, atunci când plata se face parțial ori integral în natură sau atunci când valoarea plății pentru o livrare de bunuri ori o prestare de servicii nu a fost stabilită de părți sau nu poate fi ușor stabilită, baza de impozitare se consideră ca fiind valoarea de piață pentru respectiva livrare/prestare. În sensul prezentului titlu, *valoarea de piață* înseamnă suma totală pe care, pentru obținerea bunurilor sau serviciilor în cauză la momentul respectiv, un client aflat în aceeași etapă de comercializare la care are loc livrarea de bunuri sau prestarea de servicii ar trebui să o plătească în condiții de concurență loială unui furnizor ori prestator independent de pe teritoriul statului membru în care livrarea sau prestarea este supusă taxei. Atunci când nu poate fi stabilită o livrare de bunuri sau o prestare de servicii comparabilă, *valoarea de piață* înseamnă:

1. pentru bunuri, o sumă care nu este mai mică decât prețul de cumpărare al bunurilor sau al unor bunuri similare sau, în absența unui preț de cumpărare, prețul de cost, stabilit la momentul livrării;

2. pentru servicii, o sumă care nu este mai mică decât costurile complete ale persoanei impozabile pentru prestarea serviciului.”

111. La articolul 137 alineatul (3), litera e) se modifică și va avea următorul cuprins:

„e) sumele achitate de o persoană impozabilă în numele și în contul altei persoane și care apoi se decontează acesteia, precum și sumele încasate de o persoană impozabilă în numele și în contul unei alte persoane.”

112. La articolul 138, litera b) se modifică și va avea următorul cuprins:

„b) în cazul refuzurilor totale sau parțiale privind cantitatea, calitatea ori prețurile bunurilor livrate sau ale serviciilor prestate, precum și în cazul anulării totale ori parțiale a contractului pentru

livrarea sau prestarea în cauză ca urmare a unui acord scris între părți sau ca urmare a unei hotărâri judecătorești definitive și irevocabile sau în urma unui arbitraj;”.

113. La articolul 138¹, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Baza de impozitare cuprinde și accizele datorate sau achitate în România de persoana care efectuează achiziția intracomunitară a unui produs supus accizelor. Atunci când după efectuarea achiziției intracomunitare de bunuri, persoana care a achiziționat bunurile obține o rambursare a accizelor achitate în statul membru în care a început expedierea sau transportul bunurilor, baza de impozitare a achiziției intracomunitare efectuate în România se reduce corespunzător.”

114. La articolul 141 alineatul (2) litera f), partea introductivă se modifică și va avea următorul cuprins:

„f) livrarea de construcții/părți de construcții și a terenurilor pe care sunt construite, precum și a oricăror altor terenuri. Prin excepție, scutirea nu se aplică pentru livrarea de construcții noi, de părți de construcții noi sau de terenuri construibile. În sensul prezentului articol, se definesc următoarele:”

115. La articolul 143 alineatul (1), litera c) se modifică și va avea următorul cuprins:

„c) prestările de servicii, inclusiv transportul și serviciile accesorii transportului, altele decât cele prevăzute la art. 141, legate direct de exportul de bunuri;”

116. La articolul 143 alineatul (1) litera i), partea introductivă se modifică și va avea următorul cuprins:

„i) în cazul aeronavelor utilizate de companiile aeriene care realizează în principal transport internațional de persoane și/sau de bunuri cu plată, următoarele operațiuni:”

117. La articolul 144 alineatul (1), litera c) se modifică și va avea următorul cuprins:

„c) prestările de servicii aferente livrărilor prevăzute la lit. a) sau efectuate în locațiile prevăzute la lit. a), pentru bunurile aflate în regimurile sau situațiile prevăzute la lit. a);”

118. La articolul 145 alineatul (5), litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) taxa aferentă sumelor achitate în numele și în contul altei persoane și care apoi se decontează acesteia, precum și taxa aferentă sumelor încasate în numele și în contul altei persoane, care nu sunt incluse în baza de impozitare a livrărilor/prestărilor efectuate conform art. 137 alin. (3) lit. e);”

119. La articolul 146, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 146. — (1) Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei, persoana impozabilă trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) pentru taxa datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost ori urmează să îi fie livrate sau serviciilor care i-au fost ori urmează să îi fie prestate în beneficiul său de către o persoană impozabilă, să dețină o factură emisă în conformitate cu prevederile art. 155;

b) pentru taxa aferentă bunurilor care i-au fost ori urmează să îi fie livrate sau serviciilor care i-au fost ori urmează să îi fie prestate în beneficiul său, dar pentru care persoana impozabilă este obligată la plata taxei, conform art. 150 alin. (2) — (6), să dețină o factură emisă în conformitate cu prevederile art. 155 sau documentele prevăzute la art. 155¹ alin. (1);

c) pentru taxa achitată pentru importul de bunuri, altele decât cele prevăzute la lit. d), să dețină declarația vamală de import sau actul constatator emis de organele vamale, care să menționeze persoana impozabilă ca importator al bunurilor din punctul de vedere al taxei, precum și documente care să ateste plata taxei de către importator sau de către altă persoană în contul său. Importatorii care dețin o autorizație unică pentru proceduri vamale simplificate eliberată de alt stat membru sau care efectuează importuri de bunuri în România din punct de vedere al TVA, pentru care nu au obligația de a depune declarații vamale de import, trebuie să dețină o declarație de import pentru TVA și accize;

d) pentru taxa datorată pentru importul de bunuri efectuat conform art. 157 alin. (4) și (5), să dețină declarația vamală de import sau actul constatator emis de organele vamale, care să menționeze persoana impozabilă ca importator al bunurilor în scopuri de taxă, precum și suma taxei datorate. De asemenea, persoana impozabilă trebuie să înscrie taxa pe valoarea adăugată ca taxă colectată în decontul aferent perioadei fiscale în care ia naștere exigibilitatea;

e) pentru taxa aferentă unei achiziții intracomunitare de bunuri, să dețină o factură sau documentul prevăzut la art. 155¹ alin. (1);

f) pentru taxa aferentă unei operațiuni asimilate cu o achiziție intracomunitară de bunuri, prevăzută la art. 130¹ alin. (2) lit. a), să dețină documentul prevăzut la art. 155 alin. (4), emis în statul membru din care bunurile au fost transportate ori expediate, sau documentul prevăzut la art. 155¹ alin. (1)."

120. Articolul 147² se modifică și va avea următorul cuprins:

„Rambursarea taxei către persoane impozabile neînregistrate în scopuri de TVA în România și rambursarea TVA de către alte state membre către persoane impozabile stabilite în România

Art. 147². — (1) În condițiile stabilite prin norme:

a) persoana impozabilă nestabilă în România, care este stabilită în alt stat membru, neînregistrată și care nu este obligată să se înregistreze în scopuri de TVA în România, poate beneficia de rambursarea taxei pe valoarea adăugată achitate pentru importuri și achiziții de bunuri/servicii, efectuate în România;

b) persoana impozabilă neînregistrată și care nu este obligată să se înregistreze în scopuri de TVA în România, nestabilă în Comunitate, poate solicita rambursarea taxei achitate pentru importuri și achiziții de bunuri/servicii efectuate în România, dacă, în conformitate cu legile țării unde este stabilită, o persoană impozabilă stabilită în România ar avea același drept de rambursare în ceea ce privește TVA sau alte impozite/taxe similare aplicate în țara respectivă;

c) persoana impozabilă neînregistrată și care nu este obligată să se înregistreze în scopuri de TVA în România, dar care efectuează în România o livrare intracomunitară de mijloace de transport noi scutită, poate solicita rambursarea taxei achitate pentru achiziția efectuată de aceasta în România a respectivului mijloc de transport nou. Rambursarea nu poate să depășească taxa care s-ar aplica dacă livrarea de către această persoană a mijloacelor de transport noi respective ar fi livrare taxabilă. Dreptul de deducere ia naștere și poate fi

exercitat doar în momentul livrării intracomunitare a mijlocului de transport nou;

d) persoana impozabilă stabilită în România, neînregistrată și care nu este obligată să se înregistreze în scopuri de TVA în România, poate solicita rambursarea taxei achitate aferente operațiunilor prevăzute la art. 145 alin. (2) lit. d) sau în alte situații prevăzute prin norme.

(2) Persoana impozabilă stabilită în România poate beneficia de rambursarea TVA achitate pentru importuri și achiziții de bunuri/servicii efectuate în alt stat membru, în condițiile prevăzute în norme.

(3) În cazul în care rambursarea prevăzută la alin. (1) lit. a) a fost obținută prin fraudă sau printr-o altă metodă incorectă, organele fiscale competente vor recupera sumele plătite în mod eronat și orice penalități și dobânzi aferente, fără să contravină dispozițiilor privind asistența reciprocă pentru recuperarea TVA.

(4) În cazul în care o dobândă sau o penalitate administrativă a fost impusă, dar nu a fost plătită, organele fiscale competente vor suspenda orice altă rambursare suplimentară către persoana impozabilă în cauză până la concurența sumei neplătite."

121. La articolul 149 alineatul (1), litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) bunurile de capital reprezintă toate activele corporale fixe, definite la art. 125¹ alin. (1) pct. 3, a căror durată normală de funcționare este egală sau mai mare de 5 ani, precum și operațiunile de construcție, transformare sau modernizare a bunurilor imobile, exclusiv reparațiile sau lucrările de întreținere a acestor active, chiar în condițiile în care astfel de operațiuni sunt realizate de beneficiarul unui contract de închiriere, leasing sau orice alt contract prin care activele fixe corporale se pun la dispoziția unei alte persoane;”

122. La articolul 149 alineatul (3), literele a) și b) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„a) de la data de 1 ianuarie a anului în care bunurile au fost achiziționate sau fabricate, pentru bunurile de capital menționate la alin. (2) lit. a), dacă acestea au fost achiziționate sau fabricate după data aderării;

b) de la data de 1 ianuarie a anului în care bunurile sunt recepționate, pentru bunurile de capital prevăzute la alin. (2) lit. b), care sunt construite, și se efectuează pentru suma integrală a taxei deductibile aferente bunului de capital, inclusiv pentru taxa plătită sau datorată înainte de data aderării, dacă anul primei utilizări este anul aderării sau un alt an ulterior anului aderării;”

123. La articolul 149, alineatul (5) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(5) Ajustarea taxei deductibile se efectuează astfel:

a) pentru cazurile prevăzute la alin. (4) lit. a), ajustarea se efectuează în cadrul perioadei de ajustare prevăzute la alin. (2). Ajustarea deducerii se face în perioada fiscală în care intervine evenimentul care generează ajustarea și se realizează pentru toată taxa aferentă perioadei rămase din perioada de ajustare, incluzând anul în care apare modificarea destinației de utilizare. Prin norme se stabilesc reguli tranzitorii pentru situația în care pentru anul 2007 s-a efectuat ajustarea prevăzută la alin. (4) lit. a) pentru o cincime sau, după caz, o douăzecime din taxa dedusă inițial;

b) pentru cazul prevăzut la alin. (4) lit. b), ajustarea se efectuează de persoanele impozabile care au aplicat pro rata de deducere pentru bunul de capital. Ajustarea reprezintă o cincime sau, după caz, o douăzecime din taxa dedusă inițial și se efectuează în ultima perioadă fiscală a anului calendaristic, pentru fiecare an în care apar modificări ale elementelor taxei deduse în cadrul perioadei de ajustare prevăzute la alin. (2);

c) pentru cazurile prevăzute la alin. (4) lit. c) și d), ajustarea se efectuează în perioada fiscală în care intervine evenimentul care generează ajustarea și se realizează pentru toată taxa aferentă perioadei rămase din perioada de ajustare, incluzând anul în care apare obligația ajustării;

d) pentru cazurile prevăzute la alin. (4) lit. e), ajustarea se efectuează atunci când apar situațiile enumerate la art. 138, conform procedurii prevăzute în norme.”

124. La articolul 149, după alineatul (5) se introduce un nou alineat, alineatul (5¹), cu următorul cuprins:

„(5¹) Dacă pe parcursul perioadei de ajustare intervin evenimente care vor genera ajustarea în favoarea persoanei impozabile sau în favoarea statului, ajustările prevăzute la alin. (5) lit. a) și c) se vor efectua pentru același bun de capital succesiv în cadrul perioadei de ajustare ori de câte ori apar respectivele evenimente.”

125. Articolul 150 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Persoana obligată la plata taxei pentru operațiunile taxabile din România

Art. 150. — (1) Persoana obligată la plata taxei pe valoarea adăugată, dacă aceasta este datorată în conformitate cu prevederile prezentului titlu, este persoana impozabilă care efectuează livrări de bunuri sau prestări de servicii, cu excepția cazurilor pentru care beneficiarul este obligat la plata taxei conform alin. (2) — (6) și art. 160.

(2) Taxa este datorată de orice persoană impozabilă, inclusiv de către persoana juridică neimpozabilă înregistrată în scopuri de TVA conform art. 153 sau 153¹, care este beneficiar al serviciilor care au locul prestării în România conform art. 133 alin. (2) și care sunt furnizate de către o persoană impozabilă care nu este stabilită pe teritoriul României sau nu este considerată a fi stabilită pentru respectivele prestări de servicii pe teritoriul României conform prevederilor art. 125¹ alin. (2), chiar dacă este înregistrată în România conform art. 153 alin. (4) sau (5).

(3) Taxa este datorată de orice persoană înregistrată conform art. 153 sau 153¹, căreia i se livrează gaze naturale sau energie electrică în condițiile prevăzute la art. 132 alin. (1) lit. e) sau f), dacă aceste livrări sunt realizate de o persoană impozabilă care nu este stabilită în România sau nu este considerată a fi stabilită pentru respectivele livrări de bunuri pe teritoriul României conform prevederilor art. 125¹ alin. (2), chiar dacă este înregistrată în scopuri de TVA în România conform art. 153 alin. (4) sau (5).

(4) Taxa este datorată de persoana impozabilă sau persoana juridică neimpozabilă, înregistrată în scopuri de TVA conform art. 153 sau 153¹, care este beneficiarul unei livrări ulterioare efectuate în cadrul unei operațiuni triunghiulare, în următoarele condiții:

1. cumpărătorul revânzător al bunurilor să nu fie stabilit în România, să fie înregistrat în scopuri de TVA în alt stat membru și să fi efectuat o achiziție intracomunitară a acestor bunuri în România, care nu este impozabilă conform art. 126 alin. (8) lit. b); și

2. bunurile aferente achiziției intracomunitare, prevăzute la pct. 1, să fi fost transportate de furnizor sau de cumpărătorul revânzător ori de altă persoană, în contul furnizorului sau al cumpărătorului revânzător, dintr-un stat membru, altul decât statul în care cumpărătorul revânzător este înregistrat în scopuri de TVA, direct către beneficiarul livrării; și

3. cumpărătorul revânzător să îl desemneze pe beneficiarul livrării ulterioare ca persoană obligată la plata taxei pentru livrarea respectivă.

(5) Taxa este datorată de persoana din cauza căreia bunurile ies din regimurile sau situațiile prevăzute la art. 144 alin. (1) lit. a) și d).

(6) În alte situații decât cele prevăzute la alin. (2) — (5), în cazul în care livrarea de bunuri/prestarea de servicii este realizată de o persoană impozabilă care nu este stabilită în România sau nu este considerată a fi stabilită pentru respectivele livrări de bunuri/prestări de servicii pe teritoriul României conform prevederilor art. 125¹ alin. (2) și care nu este înregistrată în România conform art. 153, persoana obligată la plata taxei este persoana impozabilă sau persoana juridică neimpozabilă, stabilită în România sau nestabilită în România, dar înregistrată prin reprezentant fiscal, care este beneficiar al unor livrări de bunuri/prestări de servicii care au loc în România, conform art. 132 sau 133.

(7) Prin excepție de la prevederile alin. (1):

a) atunci când persoana obligată la plata taxei, conform alin. (1), este o persoană impozabilă stabilită în Comunitate, dar nu în România, respectiva persoană poate, în condițiile stabilite prin norme, să desemneze un reprezentant fiscal ca persoană obligată la plata taxei;

b) atunci când persoana obligată la plata taxei, conform alin. (1), este o persoană impozabilă care nu este stabilită în Comunitate, respectiva persoană este obligată, în condițiile stabilite prin norme, să desemneze un reprezentant fiscal ca persoană obligată la plata taxei.”

126. Articolul 151 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Persoana obligată la plata taxei pentru achiziții intracomunitare

Art. 151. — (1) Persoana care efectuează o achiziție intracomunitară de bunuri care este taxabilă, conform prezentului titlu, este obligată la plata taxei.

(2) Atunci când persoana obligată la plata taxei pentru achiziția intracomunitară, conform alin. (1), este:

a) o persoană impozabilă stabilită în Comunitate, dar nu în România, respectiva persoană poate, în condițiile stabilite prin norme, să desemneze un reprezentant fiscal ca persoană obligată la plata taxei;

b) o persoană impozabilă care nu este stabilită în Comunitate, respectiva persoană este obligată, în condițiile stabilite prin norme, să desemneze un reprezentant fiscal ca persoană obligată la plata taxei.”

127. La articolul 151² alineatul (3), partea introductivă se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Furnizorul sau prestatorul este ținut răspunzător individual și în solidar pentru plata taxei, în situația în care persoana obligată la plata taxei este beneficiarul, conform art. 150 alin. (2) — (4) și (6), dacă factura prevăzută la art. 155 alin. (5) sau autofactura prevăzută la art. 155¹ alin. (1):”

128. La articolul 151², alineatele (6) și (7) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(6) Pentru aplicarea regimului de antrepozit de taxă pe valoarea adăugată, prevăzut la art. 144 alin. (1) lit. a) pct. 8, antrepozitarul și transportatorul bunurilor din antrepozit sau persoana responsabilă pentru transport sunt ținute răspunzătoare individual și în solidar pentru plata taxei, împreună cu persoana obligată la plata acesteia, conform art. 150 alin. (1), (5) și (6) și art. 151¹.

(7) Persoana care desemnează o altă persoană ca reprezentant fiscal, conform art. 150 alin. (7) și/sau art. 151 alin. (2), este ținută răspunzătoare individual și în solidar pentru plata taxei, împreună cu reprezentantul său fiscal.”

129. La articolul 152, alineatele (1) și (2) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 152. — (1) Persoana impozabilă stabilită în România conform art. 125¹ alin. (2) lit. a), a cărei cifră de afaceri anuală, declarată sau realizată, este inferioară plafonului de 35.000 euro, al cărui echivalent în lei se stabilește la cursul de schimb comunicat de Banca Națională a României la data aderării și se rotunjește la următoarea mie, poate solicita scutirea de taxă, numită în continuare *regim special de scutire*, pentru operațiunile prevăzute la art. 126 alin. (1), cu excepția livrărilor intracomunitare de mijloace de transport noi, scutite conform art. 143 alin. (2) lit. b).

(2) Cifra de afaceri care servește drept referință pentru aplicarea alin. (1) este constituită din valoarea totală a livrărilor de bunuri și a prestațiilor de servicii efectuate de persoana impozabilă în cursul unui an calendaristic, care ar fi taxabile dacă nu ar fi desfășurate de o mică întreprindere, operațiunile rezultate din activități economice pentru care locul livrării/prestării se consideră ca fiind în străinătate, dacă taxa ar fi deductibilă, în cazul în care aceste operațiuni ar fi fost realizate în România conform art. 145 alin. (2) lit. b), operațiunile scutite cu drept de deducere și cele scutite fără drept de deducere, prevăzute la art. 141 alin. (2) lit. a), b), e) și f), dacă acestea nu sunt accesorii activității principale, cu excepția următoarelor:

a) livrările de active fixe corporale sau necorporale, astfel cum sunt definite la art. 125¹ alin. (1) pct. 3, efectuate de persoana impozabilă;

b) livrările intracomunitare de mijloace de transport noi, scutite conform art. 143 alin. (2) lit. b).”

130. La articolul 152 alineatul (8), litera c) se abrogă.

131. La articolul 152¹, alineatul (9) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(9) Agențiile de turism nu au dreptul să înscrie taxa în mod distinct în facturi sau în alte documente legale care se transmit călătorului, pentru serviciile unice cărora li se aplică regimul special.”

132. La articolul 152², alineatul (12) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(12) Persoana impozabilă revânzătoare nu are dreptul să înscrie taxa aferentă livrărilor de bunuri supuse regimului special, în mod distinct, în facturile emise clienților.”

133. Articolul 153 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Înregistrarea persoanelor impozabile în scopuri de TVA

Art. 153. — (1) Persoana impozabilă care are sediul activității economice în România și realizează sau intenționează să realizeze o activitate economică ce implică operațiuni taxabile și/sau scutite de taxa pe valoarea adăugată cu drept de deducere trebuie să solicite înregistrarea în scopuri de TVA la organul fiscal competent, denumită în continuare *înregistrare normală în scopuri de taxă*, după cum urmează:

a) înainte de realizarea unor astfel de operațiuni, în următoarele cazuri:

1. dacă declară că urmează să realizeze o cifră de afaceri care atinge sau depășește plafonul de scutire prevăzut la art. 152 alin. (1), cu privire la regimul special de scutire pentru întreprinderile mici;

2. dacă declară că urmează să realizeze o cifră de afaceri inferioară plafonului de scutire prevăzut la art. 152 alin. (1), dar optează pentru aplicarea regimului normal de taxă;

b) dacă în cursul unui an calendaristic atinge sau depășește plafonul de scutire prevăzut la art. 152 alin. (1), în termen de 10 zile de la sfârșitul lunii în care a atins sau a depășit acest plafon;

c) dacă cifra de afaceri realizată în cursul unui an calendaristic este inferioară plafonului de scutire prevăzut la art. 152 alin. (1), dar optează pentru aplicarea regimului normal de taxă;

d) dacă efectuează operațiuni scutite de taxă și optează pentru taxarea acestora, conform art. 141 alin. (3).

(2) Persoana impozabilă care are sediul activității economice în afara României, dar este stabilită în România printr-un sediu fix, conform art. 125¹ alin. (2) lit. b), este obligată să solicite înregistrarea în scopuri de TVA în România, astfel:

a) înaintea primirii serviciilor, în situația în care urmează să primească pentru sediul fix din România servicii pentru care este obligată la plata taxei în România conform art. 150 alin. (2), dacă serviciile sunt prestate de o persoană impozabilă care este stabilită în sensul art. 125¹ alin. (2) în alt stat membru;

b) înainte de prestarea serviciilor, în situația în care urmează să presteze serviciile prevăzute la art. 133 alin. (2) de la sediul fix din România pentru un beneficiar persoană impozabilă stabilită în sensul art. 125¹ alin. (2) în alt stat membru care are obligația de a plăti TVA în alt stat membru, conform echivalentului din legislația statului membru respectiv al art. 150 alin. (2);

c) înainte de realizarea unor activități economice de la respectivul sediu fix în condițiile stabilite la art. 125¹ alin. (2) lit. b) și c) care implică:

1. livrări de bunuri taxabile și/sau scutite cu drept de deducere, inclusiv livrări intracomunitare scutite de TVA conform art. 143 alin. (2);

2. prestări de servicii taxabile și/sau scutite de taxa pe valoarea adăugată cu drept de deducere, altele decât cele prevăzute la lit. a) și b);

3. operațiuni scutite de taxă și optează pentru taxarea acestora, conform art. 141 alin. (3);

4. achiziții intracomunitare de bunuri taxabile.

(3) Prevederile alin. (1) nu sunt aplicabile persoanei tratate ca persoană impozabilă numai pentru că efectuează ocazional livrări intracomunitare de mijloace de transport noi.

(4) O persoană impozabilă care nu este stabilită în România conform art. 125¹ alin. (2) și nici înregistrată în scopuri de TVA în România conform art. 153 va solicita înregistrarea în scopuri de TVA la organele fiscale competente pentru operațiuni realizate pe teritoriul României care dau drept de deducere a taxei, înainte de efectuarea respectivelor operațiuni, cu excepția situațiilor în care persoana obligată la plata taxei este beneficiarul, conform art. 150 alin. (2) — (6). Nu sunt obligate să se înregistreze în România, conform acestui articol, persoanele stabilite în afara Comunității care efectuează servicii electronice către persoane neimpozabile din România și care sunt înregistrate într-un alt stat membru, conform regimului special pentru servicii electronice, pentru toate serviciile electronice prestate în Comunitate.

(5) Va solicita înregistrarea în scopuri de TVA conform acestui articol, înainte de realizarea operațiunilor, persoana impozabilă nestabilită în România și neînregistrată în scopuri de TVA în România, care intenționează:

a) să efectueze o achiziție intracomunitară de bunuri pentru care este obligată la plata taxei conform art. 151; sau

b) să efectueze o livrare intracomunitară de bunuri scutită de taxă.

(6) Persoana impozabilă stabilită în Comunitate, dar nu în România, care are obligația să se înregistreze în scopuri de TVA în România, poate, în condițiile stabilite prin norme, să își îndeplinească această obligație prin desemnarea unui reprezentant fiscal. Persoana impozabilă nestabilită în Comunitate care are obligația să se înregistreze în scopuri de TVA în România este obligată, în condițiile stabilite prin norme, să se înregistreze prin desemnarea unui reprezentant fiscal.

(7) Organele fiscale competente vor înregistra în scopuri de TVA, conform prezentului articol, toate persoanele care, în conformitate cu prevederile prezentului titlu, sunt obligate să solicite înregistrarea, conform alin. (1), (2), (4) sau (5).

(8) În cazul în care o persoană este obligată să se înregistreze în scopuri de TVA, în conformitate cu prevederile alin. (1), (2), (4) sau (5), și nu solicită înregistrarea, organele fiscale competente vor înregistra persoana respectivă din oficiu.

(9) Organele fiscale competente pot anula înregistrarea unei persoane în scopuri de TVA, conform prezentului articol, dacă, potrivit prevederilor prezentului titlu, persoana nu era obligată să solicite înregistrarea sau nu avea dreptul să solicite înregistrarea în scopuri de TVA, conform prezentului articol. De asemenea, organele fiscale competente pot anula din oficiu înregistrarea unei persoane în scopuri de TVA, conform prezentului articol, în cazul persoanelor impozabile care figurează în lista contribuabililor declarați inactivi potrivit art. 11, precum și a persoanelor impozabile în inactivitate temporară, înscrisă în registrul comerțului, potrivit legii. Procedura de scoatere din evidență este stabilită prin normele procedurale în vigoare. După anularea înregistrării în scopuri de TVA persoanele impozabile pot solicita înregistrarea în scopuri de TVA numai dacă încetează situația care a condus la scoaterea din evidență.

(10) Persoana înregistrată conform prezentului articol va anunța în scris organele fiscale competente cu privire la modificările informațiilor declarate în cererea de înregistrare sau furnizate prin altă metodă organului fiscal competent, în legătură cu înregistrarea sa, sau care apar în certificatul de înregistrare în termen de 15 zile de la producerea oricăruia dintre aceste evenimente.

(11) În cazul încetării desfășurării de operațiuni care dau drept de deducere a taxei sau în cazul încetării activității sale economice, orice persoană înregistrată conform prezentului articol va anunța în scris organele fiscale competente în termen de 15 zile de la producerea oricăruia dintre aceste evenimente în scopul scoaterii din evidența persoanelor înregistrate în scopuri de TVA. Prin norme procedurale se stabilesc data de la care are loc scoaterea din evidență și procedura aplicabilă.”

134. Articolul 153¹ se modifică și va avea următorul cuprins:

„Înregistrarea în scopuri de TVA a altor persoane care efectuează achiziții intracomunitare sau pentru servicii

Art. 153¹. — (1) Are obligația să solicite înregistrarea în scopuri de TVA, conform prezentului articol:

a) persoana impozabilă care are sediul activității economice în România și persoana juridică neimpozabilă stabilită în România, neînregistrată și care nu are obligația să se înregistreze conform art. 153 și care nu sunt deja înregistrate conform lit. b) sau c) sau alin. (2), care efectuează o achiziție intracomunitară taxabilă în România, înainte de efectuarea achiziției intracomunitare, dacă valoarea achiziției intracomunitare respective depășește plafonul pentru achiziții intracomunitare în anul calendaristic în care are loc achiziția intracomunitară;

b) persoana impozabilă care are sediul activității economice în România, neînregistrată și care nu are obligația să se înregistreze conform art. 153 și care nu este deja înregistrată conform lit. a) sau c) sau a alin. (2), dacă prestează servicii care au locul în alt stat membru, pentru care beneficiarul serviciului este persoana obligată la plata taxei conform echivalentului din legislația altui stat membru al art. 150 alin. (2), înainte de prestarea serviciului;

c) persoana impozabilă care își are stabilit sediul activității economice în România, care nu este înregistrată și nu are obligația să se înregistreze conform art. 153 și care nu este deja înregistrată conform lit. a) sau b) sau a alin. (2), dacă primește de la un prestator, persoană impozabilă stabilită în alt stat membru, servicii pentru care este obligată la plata taxei în România conform art. 150 alin. (2), înaintea primirii serviciilor respective.

(2) Persoana impozabilă care are sediul activității economice în România, dacă nu este înregistrată și nu este obligată să se înregistreze conform art. 153, și persoana juridică neimpozabilă stabilită în România pot solicita să se înregistreze, conform prezentului articol, în cazul în care realizează achiziții intracomunitare, conform art. 126 alin. (6).

(3) Organele fiscale competente vor înregistra în scopuri de TVA, conform prezentului articol, orice persoană care solicită înregistrarea, conform alin. (1) sau (2).

(4) Dacă persoana obligată să se înregistreze în scopuri de TVA, în condițiile alin. (1), nu solicită înregistrarea, organele fiscale competente vor înregistra persoana respectivă din oficiu.

(5) Persoana înregistrată în scopuri de TVA conform alin. (1) lit. a) poate solicita anularea înregistrării sale oricând, după expirarea anului calendaristic următor celui în care a fost înregistrată, dacă valoarea achizițiilor sale intracomunitare nu a depășit plafonul de achiziții în anul în care face solicitarea sau în anul calendaristic anterior și dacă nu și-a exercitat opțiunea conform alin. (7).

(6) Persoana înregistrată în scopuri de TVA conform alin. (2) poate solicita anularea înregistrării oricând după expirarea a 2 ani calendaristici care urmează anului în care a optat pentru înregistrare, dacă valoarea achizițiilor sale intracomunitare nu a depășit plafonul de achiziții în anul în care depune această solicitare sau în anul calendaristic anterior, dacă nu și-a exercitat opțiunea conform alin. (7).

(7) Dacă după expirarea anului calendaristic prevăzut la alin. (5) sau a celor 2 ani calendaristici prevăzuți la alin. (6), care urmează celui în care s-a efectuat înregistrarea, persoana impozabilă efectuează o achiziție intracomunitară în baza codului de înregistrare în scopuri de TVA, obținut conform prezentului articol, se consideră că persoana a optat conform art. 126 alin. (6), cu excepția cazului în care a depășit plafonul de achiziții intracomunitare.

(8) Persoana înregistrată conform alin. (1) lit. b) și c) poate solicita anularea înregistrării sale oricând după expirarea anului calendaristic în care a fost înregistrată, cu excepția situației în care trebuie să rămână înregistrată conform alin. (5) — (7).

(9) Organele fiscale competente vor anula înregistrarea unei persoane, conform prezentului articol, dacă:

a) persoana respectivă este înregistrată în scopuri de TVA, conform art. 153; sau

b) persoana respectivă are dreptul la anularea înregistrării în scopuri de TVA, conform prezentului articol, și solicită anularea conform alin. (5), (6) și (8).

(10) Înregistrarea în scopuri de TVA conform prezentului articol nu conferă persoanei impozabile calitatea de persoană înregistrată normal în scopuri de TVA, acest cod fiind utilizat numai pentru achiziții intracomunitare sau pentru serviciile prevăzute la art. 133 alin. (2), primite de la persoane impozabile stabilite în alt stat membru sau prestate către persoane impozabile stabilite în alt stat membru.

(11) Prevederile art. 153 alin. (9) se aplică corespunzător și pentru persoanele înregistrate în scopuri de TVA conform prezentului articol.”

135. Articolul 154 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Prevederi generale referitoare la înregistrare

Art. 154. — (1) Codul de înregistrare în scopuri de TVA, atribuit conform art. 153 și 153¹, are prefixul «RO», conform Standardului internațional ISO 3166 — alpha 2.

(2) Anularea înregistrării în scopuri de TVA a unei persoane nu o exonerează de răspunderea care îi revine, conform prezentului titlu, pentru orice acțiune anterioară datei anulării și de obligația de a solicita înregistrarea în condițiile prezentului titlu.

(3) Prin norme se stabilesc cazurile în care persoanele nestabilite în România care sunt obligate la plata TVA în România conform art. 150 alin. (1) pot fi scutite de înregistrarea în scopuri de TVA în România.

(4) Persoanele înregistrate:

a) conform art. 153 vor comunica codul de înregistrare în scopuri de TVA tuturor furnizorilor/prestatorilor sau clienților;

b) conform art. 153¹ vor comunica codul de înregistrare în scopuri de TVA:

1. furnizorului/prestatorului, atunci când au obligația plății taxei conform art. 150 alin. (2) — (6) și art. 151;

2. beneficiarului, persoană impozabilă din alt stat membru, către care prestează servicii pentru care acesta este obligat la plata taxei conform echivalentului din alt stat membru al art. 150 alin. (2).”

136. La articolul 155, alineatele (4) și (5) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(4) Persoana impozabilă va emite o autofaktură în termenul stabilit la alin. (1), pentru fiecare transfer pe care l-a efectuat în alt stat membru, în condițiile art. 128 alin. (10) și pentru fiecare achiziție intracomunitară efectuată în România în condițiile stabilite la art. 130¹ alin. (2) lit. a).

(5) Factura cuprinde în mod obligatoriu următoarele informații:

a) numărul de ordine, în baza uneia sau mai multor serii, care identifică factura în mod unic;

b) data emiterii facturii;

c) data la care au fost livrate bunurile/prestate serviciile sau data încasării unui avans, în măsura în care această dată diferă de data emiterii facturii;

d) denumirea/numele, adresa și codul de înregistrare în scopuri de TVA sau, după caz, codul de identificare fiscală, ale persoanei impozabile care emite factura;

e) denumirea/numele furnizorului/prestatorului care nu este stabilit în România și care și-a desemnat un reprezentant fiscal, precum și denumirea/numele, adresa și codul de înregistrare în scopuri de TVA, conform art. 153, ale reprezentantului fiscal;

f) denumirea/numele și adresa beneficiarului bunurilor sau serviciilor, precum și codul de înregistrare în scopuri de TVA sau codul de identificare fiscală ale beneficiarului, dacă acesta este o persoană impozabilă sau o persoană juridică neimpozabilă;

g) denumirea/numele beneficiarului care nu este stabilit în România și care și-a desemnat un reprezentant fiscal, precum și denumirea/numele, adresa și codul de înregistrare prevăzut la art. 153 ale reprezentantului fiscal;

h) denumirea și cantitatea bunurilor livrate, denumirea serviciilor prestate, precum și particularitățile prevăzute la art. 125¹ alin. (3) în definirea bunurilor, în cazul livrării intracomunitare de mijloace de transport noi;

i) baza de impozitare a bunurilor și serviciilor sau, după caz, avansurile facturate, pentru fiecare cotă, scutire sau operațiune netaxabilă, prețul unitar, exclusiv taxa, precum și rabaturile, remizele, risturnele și alte reduceri de preț;

j) indicarea cotei de taxă aplicate și a sumei taxei colectate, exprimate în lei, în funcție de cotele taxei;

k) în cazul în care nu se datorează taxa, trimiterea la dispozițiile aplicabile din prezentul titlu sau din Directiva 112 sau orice altă mențiune din care să rezulte că livrarea de bunuri sau

prestarea de servicii face obiectul unei scutiri sau a procedurii de taxare inversă;

l) în cazul în care se aplică regimul special pentru agențiile de turism, trimiterea la art. 152¹, la art. 306 din Directiva 112 sau orice altă referință care să indice faptul că a fost aplicat regimul special;

m) dacă se aplică unul dintre regimurile speciale pentru bunuri second-hand, opere de artă, obiecte de colecție și antichități, trimiterea la art. 152², la art. 313, 326 ori 333 din Directiva 112 sau orice altă referință care să indice faptul că a fost aplicat unul dintre regimurile respective;

n) o referire la alte facturi sau documente emise anterior, atunci când se emit mai multe facturi sau documente pentru aceeași operațiune.”

137. La articolul 155 alineatul (7), litera c) se abrogă.

138. La articolul 155¹, alineatele (1) — (3) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 155¹. — (1) Persoana impozabilă sau persoana juridică neimpozabilă, obligată la plata taxei în condițiile art. 150 alin. (2) — (4) și (6) și ale art. 151, trebuie să autofactureze operațiunile respective până cel mai târziu în a 15-a zi a lunii următoare celei în care ia naștere faptul generator al taxei, în cazul în care persoana respectivă nu se află în posesia facturii emise de furnizor/prestator.

(2) Persoana impozabilă sau persoana juridică neimpozabilă, obligată la plata taxei în condițiile art. 150 alin. (2) — (4) și (6), trebuie să autofactureze suma avansurilor plătite în legătură cu operațiunile respective cel târziu până în cea de-a 15-a zi a lunii următoare celei în care a plătit avansurile, în cazul în care persoana respectivă nu se află în posesia facturii emise de furnizor/prestator, cu excepția situației în care faptul generator de taxă a intervenit în aceeași lună, caz în care sunt aplicabile prevederile alin. (1).

(3) La primirea facturii privind operațiunile prevăzute la alin. (1) și (2), persoana impozabilă sau persoana juridică neimpozabilă va înscrie pe factură o referire la autofacturare, iar pe autofactură, o referire la factură.”

139. La articolul 156¹, alineatele (2), (4) — (6) și (6²) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), perioada fiscală este trimestrul calendaristic pentru persoana impozabilă care în cursul anului calendaristic precedent a realizat o cifră de afaceri din operațiuni taxabile și/sau scutite cu drept de deducere și/sau neimpozabile în România conform art. 132 și 133, dar care dau drept de deducere conform art. 145 alin. (2) lit. b), care nu a depășit plafonul de 100.000 euro al cărui echivalent în lei se calculează conform normelor, cu excepția situației în care persoana impozabilă a efectuat în cursul anului calendaristic precedent una sau mai multe achiziții intracomunitare de bunuri.

.....
(4) Întreprinderile mici care se înregistrează în scopuri de TVA, conform art. 153, în cursul anului, trebuie să declare cu ocazia înregistrării cifra de afaceri obținută, recalculată în baza activității corespunzătoare unui an calendaristic întreg. Dacă această cifră de afaceri recalculată depășește plafonul prevăzut la alin. (2), în anul respectiv perioada fiscală va fi luna calendaristică, conform alin. (1). Dacă această cifră de afaceri recalculată nu depășește plafonul prevăzut la alin. (2), persoana

impozabilă va utiliza trimestrul calendaristic ca perioadă fiscală, cu excepția situației în care a efectuat în cursul anului calendaristic respectiv una sau mai multe achiziții intracomunitare de bunuri înainte de înregistrarea în scopuri de TVA conform art. 153.

(5) Dacă cifra de afaceri efectiv obținută în anul înregistrării, recalculată în baza activității corespunzătoare unui an calendaristic întreg, depășește plafonul prevăzut la alin. (2), în anul următor perioada fiscală va fi luna calendaristică, conform alin. (1). Dacă această cifră de afaceri efectivă nu depășește plafonul prevăzut la alin. (2), persoana impozabilă va utiliza trimestrul calendaristic ca perioadă fiscală cu excepția situației în care persoana impozabilă a efectuat în cursul anului calendaristic precedent una sau mai multe achiziții intracomunitare de bunuri.

(6) Persoana impozabilă care, potrivit alin. (2) și (5), are obligația depunerii deconturilor trimestriale trebuie să depună la organele fiscale competente, până la data de 25 ianuarie inclusiv, o declarație de mențiuni în care să înscrie cifra de afaceri din anul precedent, obținută sau, după caz, recalculată și o mențiune referitoare la faptul că nu a efectuat achiziții intracomunitare de bunuri în anul precedent.

.....
(6²) Persoana impozabilă care potrivit alin. (6¹) este obligată să își schimbe perioada fiscală trebuie să depună o declarație de mențiuni la organul fiscal competent, în termen de maximum 5 zile lucrătoare de la finele lunii în care intervine exigibilitatea achiziției intracomunitare care generează această obligație, și va utiliza ca perioadă fiscală luna calendaristică pentru anul curent și pentru anul următor. Dacă în cursul anului următor nu efectuează nicio achiziție intracomunitară de bunuri, persoana respectivă va reveni conform alin. (1) la trimestrul calendaristic drept perioadă fiscală. În acest sens va trebui să depună declarația de mențiuni prevăzută la alin. (6).”

140. Articolul 156³ se modifică și va avea următorul cuprins:

„Decontul special de taxă și alte declarații

Art. 156³. — (1) Decontul special de taxă se depune la organele fiscale competente de către persoanele care nu sunt înregistrate și care nu trebuie să se înregistreze conform art. 153, astfel:

a) pentru achiziții intracomunitare de bunuri taxabile, altele decât cele prevăzute la lit. b) și c), de către persoanele impozabile înregistrate conform art. 153¹;

b) pentru achiziții intracomunitare de mijloace de transport noi, de către orice persoană, indiferent dacă este sau nu înregistrată conform art. 153¹;

c) pentru achiziții intracomunitare de produse accizabile, de către persoanele impozabile și persoanele juridice neimpozabile, indiferent dacă sunt sau nu înregistrate conform art. 153¹;

d) pentru operațiunile și de către persoanele obligate la plata taxei, conform art. 150 alin. (2) — (4) și (6);

e) pentru operațiunile și de către persoanele obligate la plata taxei conform art. 150 alin. (5), cu excepția situației în care are loc un import de bunuri sau o achiziție intracomunitară de bunuri.

(2) Decontul special de taxă trebuie întocmit potrivit modelului stabilit prin ordin al președintelui Agenției Naționale

de Administrare Fiscală și se depune până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care ia naștere exigibilitatea operațiunilor menționate la alin. (1). Decontul special de taxă trebuie depus numai pentru perioadele în care ia naștere exigibilitatea taxei. Prin excepție, persoanele care nu sunt înregistrate în scopuri de TVA conform art. 153, indiferent dacă sunt sau nu înregistrate conform art. 153¹, sunt obligate să depună decontul special de taxă pentru achizițiile intracomunitare de mijloace de transport noi, înainte de înmatricularea acestora în România, dar nu mai târziu de data de 25 a lunii următoare celei în care ia naștere exigibilitatea taxei aferente respectivei achiziții intracomunitare.

(3) În aplicarea alin. (2), organele fiscale competente în administrarea persoanelor prevăzute la alin. (1) lit. b), respectiv a persoanelor care nu sunt înregistrate și care nu trebuie să se înregistreze conform art. 153, indiferent dacă sunt sau nu sunt înregistrate conform art. 153¹, vor elibera, în scopul înmatriculării mijlocului de transport nou, un certificat care să ateste plata taxei, ale cărui model și conținut vor fi stabilite prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală. În cazul achizițiilor intracomunitare de mijloace de transport care nu sunt noi în sensul art. 125¹ alin. (3), efectuate de persoanele prevăzute la alin. (1) lit. b), în vederea înmatriculării, organele fiscale competente vor elibera un certificat din care să rezulte că nu se datorează taxa în România.

(4) Persoanele impozabile înregistrate în scopuri de TVA conform art. 153, a căror cifră de afaceri, astfel cum este prevăzută la art. 152 alin. (2), realizată la finele unui an calendaristic, este inferioară sumei de 10.000 euro, calculată la cursul de schimb valutar din ultima zi lucrătoare a anului, trebuie să comunice printr-o notificare scrisă organelor fiscale de care aparțin, până la data de 25 februarie inclusiv a anului următor, următoarele informații:

a) suma totală a livrărilor de bunuri și a prestărilor de servicii către persoane înregistrate în scopuri de TVA conform art. 153, precum și suma taxei aferente;

b) suma totală a livrărilor de bunuri și a prestărilor de servicii către persoane care nu sunt înregistrate în scopuri de TVA conform art. 153, precum și suma taxei aferente.

(5) Persoanele impozabile neînregistrate în scopuri de TVA conform art. 153, a căror cifră de afaceri, astfel cum este prevăzută la art. 152, dar excluzând veniturile obținute din vânzarea de bilete de transport internațional rutier de persoane, realizată la finele unui an calendaristic, este între 10.000 euro, calculată la cursul de schimb valutar din ultima zi lucrătoare a anului, și 35.000 euro, calculată la cursul de schimb valutar comunicat de Banca Națională a României la data aderării, trebuie să comunice printr-o notificare scrisă organelor fiscale competente până la data de 25 februarie inclusiv a anului următor, următoarele informații:

a) suma totală a livrărilor de bunuri și a prestărilor de servicii către persoane înregistrate în scopuri de TVA conform art. 153;

b) suma totală a livrărilor de bunuri și a prestărilor de servicii către persoane care nu sunt înregistrate în scopuri de TVA conform art. 153;

c) suma totală și taxa aferentă achizițiilor de la persoane înregistrate în scopuri de TVA conform art. 153;

d) suma totală a achizițiilor de la persoane care nu sunt înregistrate în scopuri de TVA conform art. 153.

(6) Persoanele impozabile înregistrate în scopuri de TVA conform art. 153, care prestează servicii de transport internațional, trebuie să comunice printr-o notificare scrisă organelor fiscale competente, până la data de 25 februarie inclusiv a anului următor, suma totală a veniturilor obținute din vânzarea de bilete pentru transportul rutier internațional de persoane cu locul de plecare din România.

(7) Importatorii care dețin o autorizație unică pentru proceduri vamale simplificate eliberată de alt stat membru sau care efectuează importuri de bunuri în România din punct de vedere al TVA pentru care nu au obligația de a depune declarații vamale de import trebuie să depună la organele vamale o declarație de import pentru TVA și accize la data la care intervine exigibilitatea taxei conform prevederilor art. 136.”

141. Articolul 156⁴ se modifică și va avea următorul cuprins:

„Declarația recapitulativă

Art. 156⁴. — (1) Orice persoană impozabilă înregistrată în scopuri de TVA conform art. 153 sau art. 153¹ trebuie să întocmească și să depună la organele fiscale competente, până la data de 15 inclusiv a lunii următoare unei luni calendaristice, o declarație recapitulativă în care menționează:

a) livrările intracomunitare scutite de taxă în condițiile prevăzute la art. 143 alin. (2) lit. a) și d), pentru care exigibilitatea taxei a luat naștere în luna calendaristică respectivă;

b) livrările de bunuri efectuate în cadrul unei operațiuni triunghiulare prevăzute la art. 132¹ alin. (5) efectuate în statul membru de sosire a bunurilor și care se declară drept livrări intracomunitare cu cod T, pentru care exigibilitatea de taxă a luat naștere în luna calendaristică respectivă;

c) prestările de servicii prevăzute la art. 133 alin. (2) efectuate în beneficiul unor persoane impozabile nestabilite în România, dar stabilite în Comunitate, altele decât cele scutite de TVA în statul membru în care acestea sunt impozabile, pentru care exigibilitatea de taxă a luat naștere în luna calendaristică respectivă;

d) achizițiile intracomunitare de bunuri taxabile, pentru care exigibilitatea de taxă a luat naștere în luna calendaristică respectivă;

e) achizițiile de servicii prevăzute la art. 133 alin. (2), efectuate de persoane impozabile din România care au obligația plății taxei conform art. 150 alin. (2), pentru care exigibilitatea de taxă a luat naștere în luna calendaristică respectivă, de la persoane impozabile nestabilite în România, dar stabilite în Comunitate.

(2) Declarația recapitulativă se întocmește conform modelului stabilit prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală, pentru fiecare lună calendaristică în care ia naștere exigibilitatea taxei pentru astfel de operațiuni.

(3) Declarația recapitulativă cuprinde următoarele informații:

a) codul de identificare în scopuri de TVA al persoanei impozabile din România, pe baza căruia respectiva persoană a efectuat livrări intracomunitare de bunuri în condițiile menționate la art. 143 alin. (2) lit. a), a prestat servicii în condițiile stabilite la art. 133 alin. (2), altele decât cele scutite de TVA în statul membru în care acestea sunt impozabile, a efectuat achiziții

intracomunitare taxabile de bunuri din alt stat membru sau a achiziționat serviciile prevăzute la art. 133 alin. (2), altele decât cele scutite de TVA;

b) codul de identificare în scopuri de TVA al persoanei care achiziționează bunurile sau primește serviciile în alt stat membru decât România, pe baza căruia furnizorul sau prestatorul din România i-a efectuat o livrare intracomunitară scutită de TVA conform art. 143 alin. (2) lit. a) sau prestările de servicii prevăzute la art. 133 alin. (2), altele decât cele scutite de TVA;

c) codul de identificare în scopuri de TVA din alt stat membru atribuit furnizorului/prestatorului care efectuează o livrare intracomunitară/o prestare de servicii în condițiile stabilite la art. 133 alin. (2) sau, după caz, doar codul statului membru din care are loc livrarea intracomunitară sau prestarea de servicii, în cazul în care furnizorul/prestatorul nu și-a îndeplinit obligația de înregistrare în scopuri de TVA în statul respectiv, pentru persoanele din România care realizează achiziții intracomunitare taxabile sau achiziționează serviciile prevăzute la art. 133 alin. (2), altele decât cele scutite de TVA;

d) codul de identificare în scopuri de TVA din România al persoanei impozabile care efectuează un transfer în alt stat membru și pe baza căruia a efectuat acest transfer, în conformitate cu art. 143 alin. (2) lit. d), precum și codul de identificare în scopuri de TVA al persoanei impozabile din statul membru în care s-a încheiat expedierea sau transportul bunurilor;

e) codul de identificare în scopuri de TVA din statul membru în care a început expedierea sau transportul bunurilor al persoanei impozabile care efectuează în România o achiziție intracomunitară taxabilă conform art. 130¹ alin. (2) lit. a) sau, după caz, doar codul statului membru respectiv, în cazul în care persoana impozabilă nu este identificată în scopuri de TVA în acel stat membru, precum și codul de identificare în scopuri de TVA din România al acestei persoane;

f) pentru livrările intracomunitare de bunuri scutite de TVA conform art. 143 alin. (2) lit. a) și pentru prestările de servicii prevăzute la art. 133 alin. (2), altele decât cele scutite de TVA în statul membru în care acestea sunt impozabile, valoarea totală a livrărilor/prestărilor pe fiecare client în parte;

g) pentru livrările intracomunitare de bunuri ce constau în transferuri scutite conform art. 143 alin. (2) lit. d), valoarea totală a livrărilor, determinată în conformitate cu prevederile art. 137 alin. (1) lit. c), pe fiecare cod de identificare în scopuri de TVA atribuit persoanei impozabile de statul membru în care s-a încheiat expedierea sau transportul bunurilor;

h) pentru achizițiile intracomunitare taxabile, valoarea totală pe fiecare furnizor în parte;

i) pentru achizițiile intracomunitare asimilate care urmează unui transfer din alt stat membru, valoarea totală a acestora stabilită în conformitate cu prevederile art. 137 alin. (1) lit. c), pe fiecare cod de identificare în scopuri de TVA atribuit persoanei impozabile de statul membru în care a început expedierea sau transportul bunurilor sau, după caz, pe codul statului membru respectiv, în cazul în care persoana impozabilă nu este identificată în scopuri de TVA în acel stat membru;

j) pentru achizițiile de servicii prevăzute la art. 133 alin. (2), altele decât cele scutite de TVA, valoarea totală a acestora pe fiecare prestator în parte;

k) valoarea ajustărilor de TVA efectuate în conformitate cu prevederile art. 138 și art. 138¹. Acestea se declară pentru luna calendaristică în cursul căreia regularizarea a fost comunicată clientului.

(4) Declarațiile recapitulative se depun numai pentru perioadele în care ia naștere exigibilitatea taxei pentru operațiunile menționate la alin. (1).”

142. La articolul 157, alineatele (2)—(4) și (7) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), persoana impozabilă înregistrată conform art. 153 va evidenția în decontul prevăzut la art. 156², atât ca taxă colectată, cât și ca taxă deductibilă, în limitele și în condițiile stabilite la art. 145—147¹, taxa aferentă achizițiilor intracomunitare, bunurilor și serviciilor achiziționate în beneficiul său, pentru care respectiva persoană este obligată la plata taxei, în condițiile art. 150 alin. (2)—(6).

(3) Taxa pentru importuri de bunuri, cu excepția importurilor scutite de taxă, se plătește la organul vamal în conformitate cu reglementările în vigoare privind plata drepturilor de import. Importatorii care dețin o autorizație unică pentru proceduri vamale simplificate, eliberată de alt stat membru, sau care efectuează importuri de bunuri în România din punct de vedere al TVA pentru care nu au obligația de a depune declarații vamale de import trebuie să plătească taxa pe valoarea adăugată la organul vamal până la data la care au obligația depunerii declarației de import pentru TVA și accize.

(4) Prin exceptare de la prevederile alin. (3), până la data de 31 decembrie 2012 inclusiv, nu se face plata efectivă la organele vamale de către persoanele impozabile înregistrate în scopuri de TVA conform art. 153, care au obținut certificat de amânare de la plată, în condițiile stabilite prin ordin al ministrului finanțelor publice. De la data de 1 ianuarie 2013, prin exceptare de la prevederile alin. (3), nu se face plata efectivă la organele vamale de către persoanele impozabile înregistrate în scopuri de TVA conform art. 153.

.....
(7) Pentru importul de bunuri scutit de taxă în condițiile prevăzute la art. 142 alin. (1) lit. l), organele vamale pot solicita constituirea de garanții privind taxa pe valoarea adăugată. Garanția privind taxa pe valoarea adăugată aferentă acestor importuri se constituie și se eliberează în conformitate cu condițiile stabilite prin ordin al ministrului finanțelor publice.”

143. La articolul 158, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 158. — (1) Orice persoană obligată la plata taxei poartă răspunderea pentru calcularea corectă și plata la termenul legal a taxei către bugetul de stat și pentru depunerea la termenul legal a decontului și declarațiilor prevăzute la art. 156²—156⁴, la organul fiscal competent, conform prezentului titlu și legislației vamale în vigoare.”

144. Articolul 158¹ se modifică și va avea următorul cuprins:

„Registrul persoanelor impozabile înregistrate în scopuri de TVA

Art. 158¹. — Ministerul Finanțelor Publice creează o bază de date electronice care să conțină informații privind operațiunile desfășurate de persoanele impozabile înregistrate în scopuri de TVA, în vederea realizării schimbului de informații în domeniul

taxei pe valoarea adăugată cu statele membre ale Uniunii Europene.”

145. La articolul 159, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alineatul (3), cu următorul cuprins:

„(3) Persoanele impozabile care au fost supuse unui control fiscal și au fost constatate și stabilite erori în ceea ce privește stabilirea corectă a taxei colectate, fiind obligate la plata acestor sume în baza actului administrativ emis de autoritatea fiscală competentă, pot emite facturi de corecție conform alin. (1) lit. b) către beneficiari. Pe facturile emise se va face mențiunea că sunt emise după control și vor fi înscrise într-o rubrică separată în decontul de taxă. Beneficiarii au drept de deducere a taxei înscrise în aceste facturi în limitele și în condițiile stabilite la art. 145—1471.”

146. Articolul 160 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Măsuri de simplificare

Art. 160. — (1) Prin excepție de la prevederile art. 150 alin. (1), în cazul operațiunilor taxabile persoana obligată la plata taxei este beneficiarul pentru operațiunile prevăzute la alin. (2). Condiția obligatorie pentru aplicarea taxării inverse este ca atât furnizorul, cât și beneficiarul să fie înregistrați în scopuri de TVA conform art. 153.

(2) Operațiunile pentru care se aplică taxarea inversă sunt:

a) livrarea de deșeuri și materii prime secundare rezultate din valorificarea acestora, astfel cum sunt definite de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 16/2001 privind gestionarea deșeurilor industriale reciclabile, republicată, cu modificările ulterioare;

b) livrarea de masă lemnoasă și materiale lemnoase, astfel cum sunt definite prin Legea nr. 46/2008 — Codul silvic, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Pe facturile emise pentru livrările de bunuri/prestările de servicii prevăzute la alin. (2) furnizorii/prestatorii nu vor înscrie taxa colectată aferentă. Beneficiarii vor determina taxa aferentă, care se va evidenția în decontul prevăzut la art. 156², atât ca taxă colectată, cât și ca taxă deductibilă. Beneficiarii au drept de deducere a taxei în limitele și în condițiile stabilite la art. 145—1471.

(4) De aplicarea prevederilor prezentului articol sunt responsabili atât furnizorii, cât și beneficiarii. Prin norme se stabilesc responsabilitățile părților implicate în situația în care nu s-a aplicat taxare inversă.

(5) Prevederile prezentului articol se aplică numai pentru livrările de bunuri/prestările de servicii în interiorul țării.”

147. Articolul 161² se modifică și va avea următorul cuprins:

„Directive transpuse

Art. 161². — Prezentul titlu transpune Directiva 112, Directiva 83/181/CEE a Consiliului din 28 martie 1983 de stabilire a domeniului de aplicare a articolului 14 alineatul (1) litera d) din Directiva 77/388/CEE privind scutirea de la taxa pe valoarea adăugată a anumitor importuri finale de bunuri, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene (JOCE) nr. L 105 din 23 aprilie 1983, cu modificările și completările ulterioare, Directiva 2007/74/CE a Consiliului din 20 decembrie 2007 privind scutirea de taxă pe valoarea adăugată și de accize pentru bunurile importate de către persoanele care călătoresc

din țări terțe, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene (JOUE) nr. L 346 din 29 decembrie 2007, Directiva 2006/79/CE a Consiliului din 5 octombrie 2006 privind scutirea de impozit la import pentru loturile mici de bunuri cu caracter necomercial din țările terțe, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr. L 286 din 17 octombrie 2006, Directiva 86/560/CEE — a treisprezecea directivă a Consiliului Comunităților Europene din 17 noiembrie 1986 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri — Sisteme de restituire a taxei pe valoarea adăugată persoanelor impozabile care nu sunt stabilite pe teritoriul Comunității, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene (JOCE) nr. L 326 din 21 noiembrie 1986, Directiva 2008/9/CE a Consiliului din 12 februarie 2008 de stabilire a normelor detaliate privind rambursarea taxei pe valoarea adăugată, prevăzută în Directiva 2006/112/CE, către persoane impozabile stabilite în alt stat membru decât statul membru de rambursare, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr. L 44 din 20 februarie 2008.”

148. La titlul VII, după capitolul I se introduce un nou capitol, capitolul I¹ „Regimul accizelor armonizate”, alcătuit din art. 206²—206⁶⁹, cu următorul cuprins:

„CAPITOLUL I¹

Regimul accizelor armonizate

SECȚIUNEA 1

Dispoziții generale

Sfera de aplicare

Art. 206². — Accizele armonizate, denumite în continuare *accize*, sunt taxe speciale percepute direct sau indirect asupra consumului următoarelor produse:

- alcool și băuturi alcoolice;
- tutun prelucrat;
- produse energetice și electricitate.

Definiții

Art. 206³. — În înțelesul prezentului capitol, se vor folosi următoarele definiții:

1. *produsele accizabile* sunt produsele prevăzute la art. 206², supuse reglementărilor privind accizele potrivit prezentului capitol;

2. *producția de produse accizabile* reprezintă orice operațiune prin care aceste produse sunt fabricate, procesate sau transformate sub orice formă;

3. *antrepozitarul autorizat* este persoana fizică sau juridică autorizată de autoritatea competentă, în cadrul activității sale, să producă, să transforme, să dețină, să primească sau să expedieze produse accizabile în regim suspensiv de accize într-un antrepozit fiscal;

4. *antrepozitul fiscal* este locul în care produsele accizabile sunt produse, transformate, deținute, primite sau expediate în regim suspensiv de accize de către un antrepozitar autorizat în cadrul activității sale, în condițiile prevăzute de prezentul capitol și de normele metodologice;

5. *Tratat* înseamnă Tratatul de instituire a Comunității Europene;

6. *stat membru* și *teritoriul unui stat membru* înseamnă teritoriul fiecărui stat membru al Comunității căruia i se aplică

Tratatul, în conformitate cu art. 299 din Tratat, cu excepția teritoriilor terțe;

7. *Comunitate și teritoriul Comunității* înseamnă teritoriile statelor membre, astfel cum sunt definite la pct. 6;

8. *teritorii terțe* înseamnă teritoriile prevăzute la art. 206⁴ alin. (2) și (3);

9. *țară terță* înseamnă orice stat sau teritoriu căruia nu i se aplică Tratatul;

10. *procedură vamală suspensivă* sau *regim vamal suspensiv* înseamnă oricare dintre procedurile speciale prevăzute de Regulamentul (CEE) nr. 2.913/1992 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului Vamal Comunitar, al căror obiect îl constituie mărfurile necomunitare în momentul intrării pe teritoriul vamal al Comunității, depozitarea temporară, zonele libere sau antrepozitele libere, precum și oricare dintre procedurile prevăzute la art. 84 alin. (1) lit. a) din acest regulament;

11. *regim suspensiv de accize* înseamnă un regim fiscal aplicat producerii, transformării, deținerii sau deplasării de produse accizabile care nu fac obiectul unei proceduri ori al unui regim vamal suspensiv, accizele fiind suspendate;

12. *import de produse accizabile* înseamnă intrarea pe teritoriul Comunității de produse accizabile, cu excepția cazului în care produsele, la intrarea lor pe teritoriul Comunității, sunt plasate sub un regim sau sub o procedură vamală suspensivă, precum și ieșirea lor dintr-un regim ori o procedură vamală suspensivă;

13. *destinatar înregistrat* înseamnă persoana fizică sau juridică autorizată de autoritatea competentă, în cadrul activității sale și în condițiile prevăzute în normele metodologice, să primească produse accizabile care se deplasează în regim suspensiv de accize dintr-un alt stat membru;

14. *expeditor înregistrat* înseamnă persoana fizică sau juridică care importă produse accizabile și este autorizată de autoritatea competentă, în cadrul activității sale și în condițiile prevăzute în normele metodologice, exclusiv să expedieze produsele accizabile care se deplasează în regim suspensiv de accize în urma punerii în liberă circulație a acestora în conformitate cu art. 79 din Regulamentul (CEE) nr. 2.913/92;

15. *codul NC* reprezintă poziția tarifară, subpoziția tarifară sau codul tarifar, așa cum este prevăzută/prevăzut în Regulamentul CE nr. 2.658/87 al Consiliului din 23 iulie 1987 privind Nomenclatura tarifară și statistică și Tariful Vamal Comun, în vigoare de la 19 octombrie 1992, iar în cazul produselor energetice, în vigoare de la 1 ianuarie 2002. Ori de câte ori intervin modificări în nomenclatura combinată a Tarifului vamal comun, corespondența dintre codurile NC prevăzute în prezentul capitol și noile coduri NC se va realiza potrivit prevederilor din normele metodologice;

16. *supraveghere fiscală* reprezintă orice acțiune sau procedură de intervenție a autorității competente pentru prevenirea, combaterea și sancționarea fraudei fiscale.

Alte teritorii de aplicare

Art. 206⁴. — (1) Sunt considerate teritorii terțe următoarele teritorii care fac parte din teritoriul vamal al Comunității:

- a) insulele Canare;
- b) departamentele franceze de peste mări;
- c) insulele Aland;

d) insulele Anglo-Normande (Channel Islands).

(2) Sunt considerate teritorii terțe și teritoriile care intră sub incidența art. 299 alin. (4) din Tratat, precum și următoarele teritorii care nu fac parte din teritoriul vamal al Comunității:

- a) insula Helgoland;
- b) teritoriul Büsingen;
- c) Ceuta;
- d) Melilla;
- e) Livigno;
- f) Campione d'Italia;
- g) apele italiene ale lacului Lugano.

(3) Operațiunile cu produse accizabile efectuate provenind din sau având ca destinație:

- a) Principatul Monaco sunt tratate ca deplasări dinspre sau către Franța;
- b) San Marino sunt tratate ca deplasări dinspre sau către Italia;
- c) zonele Akrotiri și Dhekelia aflate sub suveranitatea Regatului Unit sunt tratate ca deplasări dinspre sau către Cipru;
- d) insula Man sunt tratate ca deplasări dinspre sau către Regatul Unit;
- e) Jungholz și Mittelberg (Kleines Walsertal) sunt tratate ca deplasări dinspre sau către Germania.

(4) Formalitățile stabilite prin dispozițiile vamale comunitare cu privire la intrarea produselor pe teritoriul vamal al Comunității se aplică *mutatis mutandis* intrării pe teritoriul Comunității a produselor accizabile care provin din unul dintre teritoriile menționate la alin. (1).

(5) Formalitățile stabilite prin dispozițiile vamale comunitare cu privire la ieșirea produselor din teritoriul vamal al Comunității se aplică *mutatis mutandis* ieșirii produselor accizabile de pe teritoriul Comunității care au ca destinație unul dintre teritoriile menționate la alin. (1).

(6) Secțiunile a 7-a și a 9-a din prezentul capitol nu se aplică produselor accizabile care fac obiectul unei proceduri sau al unui regim vamal suspensiv.

Faptul generator

Art. 206⁵. — Produsele accizabile sunt supuse accizelor la momentul:

- a) producerii acestora, inclusiv, acolo unde este cazul, la momentul extracției acestora, pe teritoriul Comunității;
- b) importului acestora pe teritoriul Comunității.

Exigibilitatea

Art. 206⁶. — (1) Accizele devin exigibile în momentul eliberării pentru consum și în statul membru în care se face eliberarea pentru consum.

(2) Condițiile de exigibilitate și nivelul accizelor care urmează să fie aplicate sunt cele în vigoare la data la care accizele devin exigibile în statul membru în care are loc eliberarea pentru consum.

Eliberarea pentru consum

Art. 206⁷. — (1) În înțelesul prezentului capitol, *eliberarea pentru consum* reprezintă:

- a) ieșirea produselor accizabile, inclusiv neregulamentară, dintr-un regim suspensiv de accize;
- b) deținerea de produse accizabile în afara unui regim suspensiv de accize pentru care accizele nu au fost percepute în conformitate cu dispozițiile prezentului capitol;

c) producerea de produse accizabile, inclusiv neregulamentară, în afara unui regim suspensiv de accize;

d) importul de produse accizabile, chiar și neregulamentară, cu excepția cazului în care produsele accizabile sunt plasate, imediat după import, în regim suspensiv de accize;

e) utilizarea de produse accizabile în interiorul antrepozitului fiscal altfel decât ca materie primă.

(2) Eliberare pentru consum se consideră și deținerea în scopuri comerciale de către un comerciant de produse accizabile, care au fost eliberate în consum în alt stat membru sau au fost importate în alt stat membru și pentru care accizele nu au fost percepute în România.

(3) Momentul eliberării pentru consum este:

a) în situațiile prevăzute la art. 206³⁰ alin. (2) lit. a) pct. 2, momentul primirii produselor accizabile de către destinatarul înregistrat;

b) în situațiile prevăzute la art. 206³⁰ alin. (2) lit. a) pct. 4, momentul primirii produselor accizabile de către beneficiarul scutirii de la art. 206⁵⁶;

c) în situațiile prevăzute la art. 206³⁰ alin. (3), momentul primirii produselor accizabile la locul de livrare directă.

(4) Nu se consideră eliberare pentru consum mișcarea produselor accizabile din antrepozitul fiscal, în condițiile prevăzute în secțiunea a 9-a din prezentul capitol și conform prevederilor din normele metodologice, către:

a) un alt antrepozit fiscal în România sau în alt stat membru;

b) un destinatar înregistrat din alt stat membru;

c) un teritoriu din afara teritoriului comunitar.

(5) Distrugerea totală sau pierderea iremediabilă a produselor accizabile aflate sub regim suspensiv de accize, dintr-o cauză ce ține de natura produselor, ca urmare a unui caz fortuit ori de forță majoră sau ca o consecință a autorizării de către autoritatea competentă, nu este considerată eliberare pentru consum.

(6) În sensul prezentului capitol, produsele sunt considerate distruse total sau pierdute iremediabil atunci când devin inutilizabile ca produse accizabile. Distrugerea totală sau pierderea iremediabilă a produselor accizabile trebuie dovedită autorității competente, potrivit precizărilor din normele metodologice.

(7) În cazul unui produs accizabil care are dreptul de a fi scutit de accize, utilizarea în orice scop care nu este în conformitate cu scutirea este considerată eliberare pentru consum.

(8) În cazul unui produs energetic, pentru care accizele nu au fost anterior exigibile, eliberare pentru consum se consideră atunci când produsul energetic este oferit spre vânzare ori este utilizat drept combustibil pentru motor sau combustibil pentru încălzire.

(9) În cazul unui produs accizabil, pentru care acciza nu a fost anterior exigibilă, se consideră eliberare pentru consum atunci când produsul accizabil este depozitat într-un antrepozit fiscal pentru care s-a revocat ori s-a anulat autorizația. Acciza devine exigibilă la data la care decizia de revocare a autorizației de antrepozit fiscal produce efectele ori la data comunicării deciziei de anulare a autorizației de antrepozit fiscal, pentru produsele accizabile ce pot fi eliberate pentru consum.

Importul

Art. 206⁸. — (1) În înțelesul prezentului titlu, *import* reprezintă orice intrare de produse accizabile din afara teritoriului comunitar, cu excepția:

a) plasării produselor accizabile importate sub regim vamal suspensiv în România;

b) distrugerii sub supravegherea autorității vamale a produselor accizabile;

c) plasării produselor accizabile în zone libere, antrepozite libere sau porturi libere, în condițiile prevăzute de legislația vamală în vigoare.

(2) Se consideră de asemenea import:

a) scoaterea unui produs accizabil dintr-un regim vamal suspensiv, în cazul în care produsul rămâne în România;

b) utilizarea în scop personal în România a unor produse accizabile plasate în regim vamal suspensiv;

c) apariția oricărui alt eveniment care generează obligația plății accizelor la intrarea produselor accizabile din afara teritoriului comunitar.

Plătitori de accize

Art. 206⁹. — (1) Persoana plătitoare de accize care au devenit exigibile este:

a) în ceea ce privește ieșirea unor produse accizabile dintr-un regim suspensiv de accize, astfel cum se menționează la art. 206⁷ alin. (1) lit. a):

1. antrepozitarul autorizat, destinatarul înregistrat sau orice altă persoană care eliberează produsele accizabile din regimul suspensiv de accize ori în numele căreia se efectuează această eliberare și, în cazul ieșirii neregulamentare din antrepozitul fiscal, orice altă persoană care a participat la această ieșire;

2. în cazul unei nereguli în cursul unei deplasări a produselor accizabile în regim suspensiv de accize, astfel cum este definită la art. 206⁴¹ alin. (1), (2) și (4): antrepozitarul autorizat, expeditorul înregistrat sau orice altă persoană care a garantat plata accizelor în conformitate cu art. 206⁵⁴ alin. (1) și (2), precum și orice persoană care a participat la ieșirea neregulamentară și care avea cunoștință sau care ar fi trebuit să aibă cunoștință în mod normal de caracterul neregulamentară al acestei ieșiri;

b) în ceea ce privește deținerea unor produse accizabile, astfel cum se menționează la art. 206⁷ alin. (1) lit. b): persoana care deține produsele accizabile sau orice altă persoană implicată în deținerea acestora;

c) în ceea ce privește producerea unor produse accizabile, astfel cum se menționează la art. 206⁷ alin. (1) lit. c): persoana care produce produsele accizabile sau, în cazul unei produceri neregulamentare, orice altă persoană implicată în producerea acestora;

d) în ceea ce privește importul unor produse accizabile, astfel cum se menționează la art. 206⁷ alin. (1) lit. d): persoana care declară produsele accizabile sau în numele căreia produsele sunt declarate în momentul importului ori, în cazul unui import neregulamentară, orice altă persoană implicată în importul acestora.

(2) Atunci când mai multe persoane sunt obligate să plătească aceeași datorie privind accizele, acestea sunt obligate să plătească în solidar acea datorie.

SECȚIUNEA a 2-a

Alcool și băuturi alcoolice**Bere**

Art. 206¹⁰. — (1) În înțelesul prezentului capitol, *bere* reprezintă orice produs încadrat la codul NC 2203 00 sau orice produs care conține un amestec de bere și de băuturi nealcoolice, încadrat la codul NC 2206 00, având, și într-un caz, și în altul, o concentrație alcoolică mai mare de 0,5% în volum.

(2) Pentru berea produsă de micii producători independenți, care dețin instalații de fabricație cu o capacitate nominală care nu depășește 200.000 hl/an, se aplică accize specifice reduce. Același regim se aplică și pentru berea provenită de la micii producători independenți din alte state membre, potrivit prevederilor din normele metodologice.

(3) Prin *mici producători de bere independenți* se înțelege toți operatorii economici mici producători care îndeplinesc cumulativ următoarele condiții: sunt operatori economici producători de bere care, din punct de vedere juridic și economic, sunt independenți față de orice alt operator economic producător de bere; utilizează instalații fizice distincte de cele ale altor fabrici de bere; folosesc spații de producție diferite de cele ale oricărui alt operator economic producător de bere și nu funcționează sub licența de produs a altui operator economic producător de bere.

(4) Fiecare antrepozitar autorizat mic producător de bere are obligația de a depune la autoritatea competentă, până la data de 15 ianuarie a fiecărui an, o declarație pe propria răspundere privind capacitățile de producție pe care le deține, potrivit prevederilor din normele metodologice.

(5) Este exceptată de la plata accizelor berea fabricată de persoana fizică și consumată de către aceasta și membrii familiei sale, cu condiția să nu fie vândută.

Vinuri

Art. 206¹¹. — (1) În înțelesul prezentului capitol, *vinurile* sunt:

a) vinuri liniștite, care cuprind toate produsele încadrate la codurile NC 2204 și 2205, cu excepția vinului spumos, așa cum este definit la lit. b), și care:

1. au o concentrație alcoolică mai mare de 1,2% în volum, dar care nu depășește 15% în volum, și la care alcoolul conținut în produsul finit rezultă în întregime din fermentare; sau

2. au o concentrație alcoolică mai mare de 15% în volum, dar care nu depășește 18% în volum, au fost obținute fără nicio îmbogățire și la care alcoolul conținut în produsul finit rezultă în întregime din fermentare;

b) vinuri spumoase, care cuprind toate produsele încadrate la codurile NC 2204 10, 2204 21 10, 2204 29 10 și 2205 și care:

1. sunt prezentate în sticle închise, cu un dop tip «ciupercă», fixat cu ajutorul legăturilor, sau care sunt sub presiune datorată dioxidului de carbon în soluție egală sau mai mare de 3 bari; și

2. au o concentrație alcoolică care depășește 1,2% în volum, dar care nu depășește 15% în volum, și la care alcoolul conținut în produsul finit rezultă în întregime din fermentare.

(2) Este exceptat de la plata accizelor vinul fabricat de persoana fizică și consumat de către aceasta și membrii familiei sale, cu condiția să nu fie vândut.

Băuturi fermentate, altele decât bere și vinuri

Art. 206¹². — (1) În înțelesul prezentului capitol, *băuturile fermentate, altele decât bere și vinuri*, reprezintă:

a) băuturi fermentate liniștite, care se încadrează la codurile NC 2204 și 2205 și care nu sunt prevăzute la art. 206¹¹, precum

și toate produsele încadrate la codurile NC 2206 00, cu excepția altor băuturi fermentate spumoase, așa cum sunt definite la lit. b), și a produsului prevăzut la art. 206¹⁰, având:

1. o concentrație alcoolică ce depășește 1,2% în volum, dar nu depășește 10% în volum; sau

2. o concentrație alcoolică ce depășește 10% în volum, dar nu depășește 15% în volum, și la care alcoolul conținut în produsul finit rezultă în întregime din fermentare;

b) băuturi fermentate spumoase care se încadrează la codurile NC 2206 00 31, 2206 00 39, 2204 10, 2204 21 10, 2204 29 10 și 2205, care nu intră sub incidența art. 206¹¹ și care sunt prezentate în sticle închise, cu un dop tip «ciupercă», fixat cu ajutorul legăturilor, sau care sunt sub presiune datorată dioxidului de carbon în soluție egală sau mai mare de 3 bari și care:

1. au o concentrație alcoolică care depășește 1,2% în volum, dar nu depășește 13% în volum; sau

2. au o concentrație alcoolică care depășește 13% în volum, dar nu depășește 15% în volum, și la care alcoolul conținut în produsul finit rezultă în întregime din fermentare.

(2) Sunt exceptate de la plata accizelor băuturile fermentate, altele decât bere și vinuri, fabricate de persoana fizică și consumate de către aceasta și membrii familiei sale, cu condiția să nu fie vândute.

Produse intermediare

Art. 206¹³. — (1) În înțelesul prezentului capitol, *produsele intermediare* reprezintă toate produsele care au o concentrație alcoolică ce depășește 1,2% în volum, dar nu depășește 22% în volum, și care se încadrează la codurile NC 2204, 2205 și 2206 00, dar care nu intră sub incidența art. 206¹⁰—206¹².

(2) Se consideră produs intermediar și orice băutură fermentată liniștită prevăzută la art. 206¹² alin. (1) lit. a), care are o concentrație alcoolică ce depășește 5,5% în volum și care nu rezultă în întregime din fermentare, iar ponderea de alcool absolut (100%) este în proporție de peste 50% provenită din baza fermentată liniștită, inclusiv vin și bere.

(3) Se consideră produs intermediar și orice băutură fermentată spumoasă prevăzută la art. 206¹² alin. (1) lit. b), care are o concentrație alcoolică ce depășește 8,5% în volum și care nu rezultă în întregime din fermentare, iar ponderea de alcool absolut (100%) este în proporție de peste 50% provenită din baza fermentată liniștită, inclusiv vin.

Alcool etilic

Art. 206¹⁴. — (1) În înțelesul prezentului capitol, *alcool etilic* reprezintă:

a) toate produsele care au o concentrație alcoolică ce depășește 1,2% în volum și care sunt încadrate la codurile NC 2207 și 2208, chiar atunci când aceste produse fac parte dintr-un produs încadrat la alt capitol al nomenclaturii combinate;

b) produsele care au o concentrație alcoolică ce depășește 22% în volum și care sunt cuprinse în codurile NC 2204, 2205 și 2206 00;

c) țuică și rachiuri de fructe;

d) băuturi spirtoase potabile care conțin produse, în soluție sau nu.

(2) Țuica și rachiurile de fructe destinate consumului propriu al gospodăriilor individuale, în limita unei cantități echivalente de cel mult 50 de litri de produs pentru fiecare gospodărie

individuală/an, cu concentrația alcoolică de 100% în volum, se accizează prin aplicarea unei cote de 50% din cota standard a accizei aplicate alcoolului etilic, cu condiția să nu fie vândute, potrivit prevederilor din normele metodologice.

(3) Pentru alcoolul etilic produs în micile distilării, a căror producție nu depășește 10 hectolitri alcool pur/an, se aplică accize specifice reduse.

(4) Beneficiază de nivelul redus al accizelor micile distilării care sunt independente din punct de vedere juridic și economic de orice altă distilerie, nu funcționează sub licența de produs a unei alte distilării și care îndeplinesc condițiile prevăzute de normele metodologice.

SECȚIUNEA a 3-a

Tutun prelucrat

Tutun prelucrat

Art. 206¹⁵. — (1) În înțelesul prezentului capitol, *tutun prelucrat* reprezintă:

- a) țigarete;
- b) țigări și țigări de foi;
- c) tutun de fumat:
 1. tutun de fumat fin tăiat, destinat rulării în țigarete;
 2. alte tutunuri de fumat.

(2) Se consideră *țigarete*:

- a) rulourile de tutun destinate fumatului ca atare și care nu sunt țigări sau țigări de foi, în sensul alin. (3);
- b) rulourile de tutun care se pot introduce într-un tub de hârtie de țigarete, prin simpla mânăuire neindustrială;
- c) rulourile de tutun care se pot înfășura în hârtie de țigarete, prin simpla mânăuire neindustrială;

d) orice produs care conține parțial alte substanțe decât tutunul, dar care respectă criteriile prevăzute la lit. a), b) sau c).

(3) Se consideră *țigări sau țigări de foi*, dacă se pot fuma ca atare, după cum urmează:

- a) rulourile de tutun care conțin în totalitate tutun natural;
- b) rulourile de tutun care au un înveliș exterior din tutun natural;
- c) rulourile de tutun care au o umplutură din amestec tăiat fin, înveliș exterior de culoarea normală a unei țigări, care acoperă complet produsul, inclusiv filtrul, dar exclusiv muștiucul, dacă este cazul, și un liant, cu condiția ca:
 1. învelișul și liantul să fie din tutun reconstituit;
 2. masa unitară a rolei de tutun, excluzând filtrul sau muștiucul, să nu fie sub 1,2 grame; și
 3. învelișul să fie fixat în formă de spirală, cu un unghi ascuțit de minimum 30 grade față de axa longitudinală a țigării;

d) rulourile de tutun, care au o umplutură din amestec tăiat fin, înveliș exterior de culoare normală a unei țigări, din tutun reconstituit, care acoperă complet produsul, inclusiv filtrul, dar exclusiv muștiucul, dacă este cazul, cu condiția ca:

1. masa unitară a ruloului, excluzând filtrul și muștiucul, să fie egală sau mai mare de 2,3 grame; și
2. circumferința ruloului de tutun de minimum o treime din lungimea țigării să nu fie sub 34 mm;

e) orice produs care conține parțial alte substanțe decât tutunul, dar care respectă criteriile de la lit. a), b), c) sau d) și are învelișul din tutun natural, învelișul și liantul din tutun reconstituit sau învelișul din tutun reconstituit.

(4) Se consideră *tutun de fumat*:

a) tutunul tăiat sau fărâmițat într-un alt mod, răsucit ori presat în bucăți și care poate fi fumat fără prelucrare industrială ulterioară;

b) resturi de tutun prelucrate pentru vânzarea cu amănuntul, care nu sunt prevăzute la alin. (2) și (3) și care pot fi fumate;

c) orice produs care constă total sau parțial din alte substanțe decât tutunul, dar care îndeplinește, pe de altă parte, criteriile prevăzute la lit. a) sau b).

(5) Se consideră *tutun de fumat fin tăiat, destinat rulării în țigarete*:

a) tutunul de fumat, așa cum este definit la alin. (4), pentru care mai mult de 25% din greutate o reprezintă particulele de tutun ce au o lățime sub 1 mm;

b) tutunul de fumat pentru care mai mult de 25% din greutate o reprezintă particulele de tutun ce au o lățime mai mare de 1 mm, dacă tutunul de fumat este vândut sau destinat vânzării pentru rularea țigaretelor.

(6) Un rulou de tutun prevăzut la alin. (2) este considerat, pentru aplicarea accizei, ca două țigarete, atunci când are o lungime, excluzând filtrul și muștiucul, mai mare de 9 cm, fără să depășească 18 cm, ca 3 țigarete, când are o lungime, excluzând filtrul și muștiucul, mai mare de 18 cm, fără să depășească 27 cm, și așa mai departe.

SECȚIUNEA a 4-a

Produse energetice

Produse energetice

Art. 206¹⁶. — (1) În înțelesul prezentului capitol, *produsele energetice* sunt:

a) produsele cu codurile NC de la 1507 la 1518, dacă acestea sunt destinate utilizării drept combustibil pentru încălzire sau combustibil pentru motor;

b) produsele cu codurile NC 2701, 2702 și de la 2704 la 2715;

c) produsele cu codurile NC 2901 și 2902;

d) produsele cu codul NC 2905 11 00, care nu sunt de origine sintetică, dacă acestea sunt destinate utilizării drept combustibil pentru încălzire sau combustibil pentru motor;

e) produsele cu codul NC 3403;

f) produsele cu codul NC 3811;

g) produsele cu codul NC 3817;

h) produsele cu codul NC 3824 90 99, dacă acestea sunt destinate utilizării drept combustibil pentru încălzire sau combustibil pentru motor.

(2) Intră sub incidența prevederilor secțiunilor a 7-a și a 9-a doar următoarele produse energetice:

a) produsele cu codurile NC de la 1507 la 1518, dacă acestea sunt destinate utilizării drept combustibil pentru încălzire sau combustibil pentru motor;

b) produsele cu codurile NC 2707 10, 2707 20, 2707 30 și 2707 50;

c) produsele cu codurile NC de la 2710 11 la 2710 19 69. Pentru produsele cu codurile NC 2710 11 21, 2710 11 25 și 2710 19 29, prevederile secțiunii a 9-a se vor aplica numai circulației comerciale în vrac;

d) produsele cu codurile NC 2711, cu excepția 2711 11, 2711 21 și 2711 29;

- e) produsele cu codul NC 2901 10;
- f) produsele cu codurile NC 2902 20, 2902 30, 2902 41, 2902 42, 2902 43 și 2902 44;
- g) produsele cu codul NC 2905 11 00, care nu sunt de origine sintetică, dacă acestea sunt destinate utilizării drept combustibil pentru încălzire sau combustibil pentru motor;
- h) produsele cu codul NC 3824 90 99, dacă acestea sunt destinate utilizării drept combustibil pentru încălzire sau pentru motor.

(3) Produsele energetice pentru care se datorează accize sunt:

- a) benzina cu plumb cu codurile NC 2710 11 31, 2710 11 51 și 2710 11 59;
- b) benzina fără plumb cu codurile NC 2710 11 31, 2710 11 41, 2710 11 45 și 2710 11 49;
- c) motorina cu codurile NC de la 2710 19 41 până la 2710 19 49;
- d) kerosenul cu codurile NC 2710 19 21 și 2710 19 25;
- e) gazul petrolier lichefiat cu codurile NC de la 2711 12 11 până la 2711 19 00;
- f) gazul natural cu codurile NC 2711 11 00 și 2711 21 00;
- g) păcura cu codurile NC de la 2710 19 61 până la 2710 19 69;
- h) cărbunele și cocsul cu codurile NC 2701, 2702 și 2704.

(4) Produsele energetice, altele decât cele prevăzute la alin. (3), sunt supuse unei accize dacă sunt destinate a fi utilizate, puse în vânzare ori utilizate drept combustibil pentru încălzire sau combustibil pentru motor. Nivelul accizei va fi fixat în funcție de destinație, la nivelul aplicabil combustibilului pentru încălzire sau combustibilului pentru motor echivalent.

(5) Pe lângă produsele energetice prevăzute la alin. (1), orice produs destinat a fi utilizat, pus în vânzare ori utilizat drept combustibil pentru motor sau ca aditiv ori pentru a crește volumul final al combustibilului pentru motor este accizat la nivelul combustibilului pentru motor echivalent.

(6) Pe lângă produsele energetice prevăzute la alin. (1), orice altă hidrocarbură, cu excepția turbei, destinată a fi utilizată, pusă în vânzare sau utilizată pentru încălzire este accizată cu acciza aplicabilă produsului energetic echivalent.

(7) Consumul de produse energetice în incinta unui loc de producție de produse energetice nu este considerat a fi un fapt generator de accize în cazul în care consumul constă în produse energetice produse în incinta acelui loc de producție. Când acest consum se efectuează în alte scopuri decât cel de producție și, în special, pentru propulsia vehiculelor, se consideră fapt generator de accize.

Gaz natural

Art. 206¹⁷. — (1) Gazul natural va fi supus accizelor, iar accizele vor deveni exigibile la momentul furnizării de către distribuitorii sau redistribuitorii autorizați potrivit legii direct către consumatorii finali.

(2) Operatorii economici autorizați în domeniul gazului natural au obligația de a se înregistra la autoritatea competentă, în condițiile prevăzute în normele metodologice.

(3) Atunci când gazul natural este furnizat în România de un distribuitor sau de un redistribuitor din alt stat membru, care nu este înregistrat în România, acciza devine exigibilă la furnizarea către consumatorul final și va fi plătită de o societate desemnată

de acel distribuitor sau redistribuitor, care trebuie să fie înregistrată la autoritatea competentă din România.

Cărbune, cocs și lignit

Art. 206¹⁸. — Cărbunele, cocsul și lignitul vor fi supuse accizelor care vor deveni exigibile la momentul livrării de către operatorii economici producători sau de către operatorii economici care efectuează achiziții intracomunitare ori care importă astfel de produse. Acești operatori economici au obligația să se înregistreze la autoritatea competentă, în condițiile prevăzute în normele metodologice.

SECȚIUNEA a 5-a

Energie electrică

Energie electrică

Art. 206¹⁹. — (1) În înțelesul prezentului capitol, *energia electrică* este produsul cu codul NC 2716.

(2) Energia electrică va fi supusă accizelor, iar acciza va deveni exigibilă la momentul furnizării energiei electrice către consumatorii finali.

(3) Prin derogare de la prevederile art. 206⁵, nu se consideră ca fiind fapt generator de accize consumul de energie electrică utilizat pentru menținerea capacității de a produce, de a transporta și de a distribui energie electrică, în limitele stabilite de Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei.

(4) Operatorii economici autorizați în domeniul energiei electrice au obligația de a se înregistra la autoritatea competentă, în condițiile prevăzute în normele metodologice.

(5) Atunci când energia electrică este furnizată în România de un distribuitor sau de un redistribuitor din alt stat membru, care nu este înregistrat în România, acciza devine exigibilă la furnizarea către consumatorul final și va fi plătită de o societate desemnată de acel distribuitor sau redistribuitor, care trebuie să fie înregistrată la autoritatea competentă din România.

SECȚIUNEA a 6-a

Excepții de la regimul de accizare pentru produse energetice și energie electrică

Excepții

Art. 206²⁰. — (1) Nu se datorează accize pentru:

1. căldura rezultată și produsele cu codurile NC 4401 și 4402;

2. următoarele utilizări de produse energetice și energie electrică:

a) produsele energetice utilizate în alte scopuri decât în calitate de combustibil pentru motor sau combustibil pentru încălzire;

b) utilizarea duală a produselor energetice. Un produs energetic este utilizat dual atunci când este folosit atât în calitate de combustibil pentru încălzire, cât și în alte scopuri decât pentru motor sau pentru încălzire. Utilizarea produselor energetice pentru reducerea chimică și în procesele electrolitice și metalurgice se consideră a fi utilizare duală;

c) energia electrică utilizată în principal în scopul reducerii chimice și în procesele electrolitice și metalurgice;

d) energia electrică, atunci când reprezintă mai mult de 50% din costul unui produs, potrivit prevederilor din normele metodologice;

e) procesele mineralogice, potrivit prevederilor din normele metodologice.

(2) Nu se consideră producție de produse energetice:

a) operațiunile pe durata cărora sunt obținute accidental mici cantități de produse energetice;

b) operațiunile prin care utilizatorul unui produs energetic face posibilă refolosirea sa în cadrul întreprinderii sale, cu condiția ca acciza deja plătită pentru un asemenea produs să nu fie mai mică decât acciza care poate fi convenită, dacă produsul energetic refolosit ar fi pasibil de impunere;

c) o operație constând din amestecul — în afara unui loc de producție sau a unui antrepozit fiscal — al produselor energetice cu alte produse energetice sau alte materiale, cu condiția ca:

1. accizele asupra componentelor să fi fost plătite anterior; și

2. suma plătită să nu fie mai mică decât suma accizei care ar putea să fie aplicată asupra amestecului.

(3) Condiția prevăzută la alin. (2) lit. c) pct. 1 nu se va aplica dacă acel amestec este scutit pentru o utilizare specifică.

(4) Modalitatea și condițiile de aplicare a alin. (1) vor fi reglementate prin normele metodologice.

SECȚIUNEA a 7-a

Regimul de antrepozitare

Reguli generale

Art. 206²¹. — (1) Producția și transformarea produselor accizabile trebuie realizate într-un antrepozit fiscal.

(2) Deținerea produselor accizabile, atunci când accizele nu au fost plătite, poate avea loc numai într-un antrepozit fiscal.

(3) Prevederile alin. (1) nu se aplică pentru:

a) berea, vinurile și băuturile fermentate, altele decât bere și vinuri, produse în gospodăriile individuale pentru consumul propriu;

b) vinurile liniștite realizate de micii producători care obțin în medie mai puțin de 200 hl de vin pe an.

c) energia electrică, gazul natural, cărbunele și cocsul.

(4) În cazul în care micii producători prevăzuți la alin. (3) lit. b) realizează ei înșiși tranzacții intracomunitare, aceștia informează autoritățile competente și respectă cerințele stabilite prin Regulamentul (CE) nr. 884/2001 al Comisiei din 24 aprilie 2001 de stabilire a normelor de aplicare privind documentele de însoțire a transporturilor de produse vitivinicole și evidențele obligatorii în sectorul vitivinicol, conform precizărilor din normele metodologice.

(5) Atunci când micii producători de vin dintr-un alt stat membru sunt scutiți de la obligațiile privind deplasarea și monitorizarea produselor accizabile, destinatarul din România informează autoritatea competentă teritorială cu privire la livrările de vin primite, prin intermediul documentului solicitat în temeiul Regulamentului (CE) nr. 884/2001 sau printr-o trimitere la acesta, conform precizărilor din normele metodologice.

(6) Antrepozitul fiscal nu poate fi folosit pentru vânzarea cu amănuntul a produselor accizabile.

(7) Deținerea de produse accizabile în afara antrepozitului fiscal, pentru care nu se poate face dovada percepției accizelor, atrage plata acestora.

(8) Fac excepție de la prevederile alin. (6) antrepozitele fiscale care livrează produse energetice către avioane și nave

sau care desfășoară activitate în regim duty-free, în condițiile prevăzute în normele metodologice.

(9) Este interzisă producerea de produse accizabile în afara antrepozitului fiscal.

(10) Este interzisă deținerea unui produs accizabil în afara antrepozitului fiscal, dacă acciza pentru acel produs nu a fost percepută.

Cererea de autorizare ca antrepozit fiscal

Art. 206²². — (1) Un antrepozit fiscal poate funcționa numai pe baza autorizației valabile emise de autoritatea competentă.

(2) În vederea obținerii autorizației, pentru ca un loc să funcționeze ca antrepozit fiscal, persoana care intenționează să fie antrepozitar autorizat pentru acel loc trebuie să depună o cerere la autoritatea competentă, în modul și în forma prevăzute în normele metodologice.

(3) Cererea trebuie să conțină informații și să fie însoțită de documente cu privire la:

a) amplasarea și natura locului;

b) tipurile și cantitatea de produse accizabile estimate a fi produse și/sau depozitate în decursul unui an;

c) lista produselor accizabile care urmează a fi achiziționate în regim suspensiv de accize în vederea utilizării ca materie primă în cadrul activității de producție de produse accizabile;

d) identitatea și alte informații cu privire la persoana care urmează să-și desfășoare activitatea ca antrepozitar autorizat;

e) organizarea administrativă, fluxurile operaționale, randamentul utilajelor și instalațiilor și alte date relevante pentru colectarea și determinarea accizelor, prevăzute într-un manual de procedură;

f) capacitatea persoanei care urmează a fi antrepozitar autorizat de a satisface cerințele prevăzute la art. 206²⁶.

(4) Prevederile alin. (3) se vor adapta potrivit specificului activității ce urmează a se desfășura în antrepozitul fiscal, conform precizărilor din normele metodologice.

(5) Persoana care intenționează să fie antrepozitar autorizat va prezenta, de asemenea, o copie a contractului de administrare sau a actelor de proprietate a sediului unde locul este amplasat.

(6) Persoana care își manifestă în mod expres intenția de a fi antrepozitar autorizat pentru mai multe antrepozite fiscale poate depune la autoritatea competentă o singură cerere. Cererea va fi însoțită de documentele prevăzute de prezentul capitol, aferente fiecărei locații.

Condiții de autorizare

Art. 206²³. — (1) Autoritatea competentă eliberează autorizația de antrepozit fiscal pentru un loc numai dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

a) locul urmează a fi folosit pentru producerea, transformarea, deținerea, primirea și/sau expedierea produselor accizabile în regim suspensiv de accize. În cazul unui loc ce va fi autorizat numai ca antrepozit fiscal de depozitare, volumul mediu trimestrial al ieșirilor de produse accizabile înregistrate în ultimul an calendaristic trebuie să fie mai mare decât limitele prevăzute în normele metodologice, diferențiate în funcție de grupa de produse depozitate și de accizele potențiale aferente;

b) locul este amplasat, construit și echipat astfel încât să nu permită scoaterea produselor accizabile din acest loc fără plata accizelor, conform prevederilor din normele metodologice;

c) locul nu va fi folosit pentru vânzarea cu amănuntul a produselor accizabile, cu excepțiile prevăzute la art. 206²¹ alin. (8);

d) în cazul unei persoane fizice care urmează să-și desfășoare activitatea ca antrepozitar autorizat, aceasta să nu fi fost condamnată în mod definitiv pentru infracțiunea de abuz de încredere, fals, uz de fals, înșelăciune, delapidare, mărturie mincinoasă, dare ori luare de mită în România sau în oricare dintre statele străine în care aceasta a avut domiciliul/rezidența în ultimii 5 ani, să nu fi fost condamnată pentru o infracțiune dintre cele reglementate de prezentul cod, de Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare, de Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României, cu completările ulterioare, de Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale, de Legea contabilității nr. 82/1991, republicată, de Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

e) în cazul unei persoane juridice care urmează să-și desfășoare activitatea ca antrepozitar autorizat, administratorii acestor persoane juridice să nu fi fost condamnați în mod definitiv pentru infracțiunea de abuz de încredere, fals, uz de fals, înșelăciune, delapidare, mărturie mincinoasă, dare ori luare de mită în România sau în oricare dintre statele străine în care aceasta a avut domiciliul/rezidența în ultimii 5 ani, să nu fi fost condamnată pentru o infracțiune dintre cele reglementate de prezentul cod, de Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare, de Legea nr. 86/2006, cu completările ulterioare, de Legea nr. 241/2005, de Legea nr. 82/1991, republicată, de Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

f) persoana care urmează să își desfășoare activitatea ca antrepozitar autorizat trebuie să dovedească că poate îndeplini cerințele prevăzute la art. 206²⁶.

(2) Prevederile alin. (1) vor fi adaptate corespunzător pe grupe de produse accizabile și categorii de antrepozitari, conform precizărilor din normele metodologice.

(3) Locurile aferente rezervei de stat și rezervei de mobilizare se asimilează antrepozitelor fiscale de depozitare, potrivit prevederilor din normele metodologice.

Autorizarea ca antrepozit fiscal

Art. 206²⁴. — (1) Autoritatea competentă va notifica în scris autorizarea ca antrepozit fiscal, în termen de 60 de zile de la data depunerii documentației complete de autorizare.

(2) Autorizația va conține următoarele:

- a) codul de accize atribuit antrepozitului fiscal;
- b) elementele de identificare ale antrepozitarului autorizat, inclusiv codul de accize atribuit acestuia;
- c) descrierea și amplasarea locului antrepozitului fiscal;
- d) tipul produselor accizabile primite/expediate din antrepozitul fiscal și natura activității;
- e) capacitatea de depozitare a produselor accizabile în antrepozitul fiscal, în cazul antrepozitarului autorizat pentru depozitare;
- f) nivelul garanției;
- g) data de începere a valabilității autorizației;
- h) orice alte informații relevante pentru autorizare.

(3) Autorizațiile pot fi modificate de către autoritatea competentă.

(4) Înainte de a fi modificată autorizația, autoritatea competentă trebuie să-l informeze pe antrepozitarul autorizat asupra modificării propuse și asupra motivelor acesteia.

(5) Antrepozitarul autorizat poate solicita autorității competente modificarea autorizației, în condițiile prevăzute în normele metodologice.

(6) Procedura de autorizare a antrepozitelor fiscale nu intră sub incidența prevederilor legale privind procedura aprobării tacite.

Respingerea cererii de autorizare

Art. 206²⁵. — (1) Respingerea cererii de autorizare va fi comunicată în scris, odată cu motivele luării acestei decizii.

(2) În cazul în care autoritatea competentă a respins cererea de autorizare a unui loc ca antrepozit fiscal, persoana care a depus cererea poate contesta această decizie, conform prevederilor legislației privind contenciosul administrativ.

Obligațiile antrepozitarului autorizat

Art. 206²⁶. — (1) Orice antrepozitar autorizat are obligația de a îndeplini următoarele cerințe:

a) să constituie în favoarea autorității competente, dacă se consideră necesar, o garanție, în cazul producției, transformării și deținerii de produse accizabile în regim suspensiv de accize, precum și o garanție obligatorie pentru circulația acestor produse în regim suspensiv de accize, în conformitate cu prevederile art. 206⁵⁴ și în condițiile stabilite prin normele metodologice;

b) să instaleze și să mențină încuietori, sigilii, instrumente de măsură sau alte instrumente similare adecvate, necesare securității produselor accizabile amplasate în antrepozitul fiscal;

c) să asigure menținerea sigiliilor aplicate sub supravegherea autorității competente sub forma și procedura prevăzute în normele metodologice;

d) să țină evidențe exacte și actualizate cu privire la materiile prime, lucrările în derulare și produsele accizabile finite, produse sau primite în antrepozitele fiscale și expediate din antrepozitele fiscale, și să prezinte evidențele corespunzătoare, la cererea autorităților competente;

e) să țină un sistem corespunzător de evidență a stocurilor din antrepozitul fiscal, inclusiv un sistem de administrare, contabil și de securitate;

f) să asigure accesul autorității competente în orice zonă a antrepozitului fiscal, în orice moment în care antrepozitul fiscal este în exploatare și în orice moment în care antrepozitul fiscal este deschis pentru primirea sau expedierea produselor;

g) să prezinte produsele accizabile pentru a fi inspectate de autoritatea competentă, la cererea acestora;

h) să asigure în mod gratuit un birou în incinta antrepozitului fiscal, la cererea autorității competente;

i) să cerceteze și să raporteze către autoritatea competentă orice pierdere, lipsă sau neregularitate cu privire la produsele accizabile;

j) să înștiințeze autoritățile competente despre orice modificare ce intenționează să o aducă asupra datelor inițiale în baza cărora a fost emisă autorizația de antrepozitar, cu minimum 5 zile înainte de producerea modificării;

k) să se conformeze cu alte cerințe impuse prin normele metodologice.

(2) Prevederile alin. (1) vor fi adaptate corespunzător pe grupe de produse accizabile și pe categorii de antrepozitari, conform precizărilor din normele metodologice.

Regimul de transfer al autorizației

Art. 206²⁷. — (1) Autorizațiile sunt emise numai pentru antrepozitarii autorizată numiți și nu sunt transferabile.

(2) Atunci când are loc vânzarea locului, autorizația nu va fi transferată în mod automat noului proprietar. Noul posibil antrepozitar autorizat trebuie să depună o cerere de autorizare.

Anularea, revocarea și suspendarea autorizației

Art. 206²⁸. — (1) Autoritatea competentă poate anula autorizația pentru un antrepozit fiscal atunci când i-au fost oferite informații inexacte sau incomplete în legătură cu autorizarea antrepozitului fiscal.

(2) Autoritatea competentă poate revoca autorizația pentru un antrepozit fiscal în următoarele situații:

a) în cazul unui antrepozitar autorizat, persoană fizică, dacă:

1. persoana a decedat;

2. persoana a fost condamnată printr-o hotărâre judecătorească definitivă, în România sau într-un stat străin, pentru infracțiunea de abuz de încredere, fals, uz de fals, înșelăciune, delapidare, mărturie mincinoasă, dare sau luare de mită ori o infracțiune dintre cele reglementate de prezentul cod, de Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare, de Legea nr. 86/2006, cu completările ulterioare, de Legea nr. 241/2005, de Legea nr. 82/1991, republicată, de Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

3. activitatea desfășurată este în situație de faliment sau de lichidare;

b) în cazul unui antrepozitar autorizat, care este persoană juridică, dacă:

1. în legătură cu persoana juridică a fost deschisă o procedură de faliment ori de lichidare; sau

2. oricare dintre administratorii persoanei juridice a fost condamnat printr-o hotărâre judecătorească definitivă, în România sau într-un stat străin, pentru infracțiunea de abuz de încredere, fals, uz de fals, înșelăciune, delapidare, mărturie mincinoasă, dare sau luare de mită ori o infracțiune dintre cele reglementate de prezentul cod, de Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare, de Legea nr. 86/2006, cu completările ulterioare, de Legea nr. 241/2005, de Legea nr. 82/1991, republicată, de Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

c) antrepozitarul autorizat nu respectă oricare dintre cerințele prevăzute la art. 206²⁶ sau la art. 206⁵³—206⁵⁵;

d) când antrepozitarul încheie un act de vânzare a locului;

e) pentru situația prevăzută la alin. (9);

f) pe durata unei perioade continue de minimum 6 luni, volumul mediu trimestrial al ieșirilor de produse accizabile din antrepozitul fiscal de depozitare este mai mic decât limita prevăzută în normele metodologice, conform art. 206²³ alin. (1) lit. a).

(3) Autoritatea competentă poate revoca autorizația pentru un antrepozit fiscal și în cazul în care s-a pronunțat o hotărâre

definitivă pentru o infracțiune dintre cele reglementate de prezentul cod, de Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare, de Legea nr. 86/2006, cu completările ulterioare, de Legea nr. 241/2005, de Legea nr. 82/1991, republicată, de Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(4) La propunerea organelor de control, autoritatea competentă poate suspenda autorizația pentru un antrepozit fiscal, astfel:

a) pe o perioadă de 1—6 luni, în cazul în care s-a constatat săvârșirea uneia dintre faptele contravenționale ce atrag suspendarea autorizației;

b) până la soluționarea definitivă a cauzei penale, în cazul în care a fost pusă în mișcare acțiunea penală pentru o infracțiune dintre cele reglementate de prezentul cod, de Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare, de Legea nr. 86/2006, cu completările ulterioare, de Legea nr. 241/2005, de Legea nr. 82/1991, republicată, de Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(5) Decizia prin care autoritatea competentă a hotărât suspendarea, revocarea sau anularea autorizației de antrepozit fiscal va fi comunicată și antrepozitarului deținător al autorizației.

(6) Antrepozitarul autorizat poate contesta decizia de suspendare, revocare sau anulare a autorizației pentru un antrepozit fiscal, potrivit legislației în vigoare.

(7) Decizia de suspendare sau de revocare a autorizației de antrepozit fiscal produce efecte de la data comunicării sau de la o altă dată cuprinsă în aceasta, după caz. Decizia de anulare a autorizației de antrepozit fiscal produce efecte începând de la data emiterii autorizației.

(8) Contestarea deciziei de suspendare, revocare sau anulare a autorizației de antrepozit fiscal suspendă efectele juridice ale acestei decizii pe perioada soluționării contestației în procedură administrativă.

(9) În cazul în care antrepozitarul autorizat dorește să renunțe la autorizația pentru un antrepozit fiscal, acesta are obligația să notifice acest fapt autorității competente cu cel puțin 60 de zile înainte de data de la care renunțarea la autorizație își produce efecte.

(10) În cazul anulării autorizației, o nouă autorizație poate fi emisă de autoritatea competentă numai după o perioadă de cel puțin 5 ani de la data anulării.

(11) În cazul revocării autorizației, o nouă autorizație poate fi emisă de autoritatea competentă numai după o perioadă de cel puțin 6 luni de la data revocării.

(12) Antrepozitarii autorizați, cărora le-a fost suspendată, revocată sau anulată autorizația și care dețin stocuri de produse accizabile la data suspendării, revocării ori anulării, pot valorifica produsele înregistrate în stoc — materii prime, semifabricate, produse finite —, în condițiile prevăzute de normele metodologice.

SECȚIUNEA a 8-a

Destinatarul înregistrat

Destinatarul înregistrat

Art. 206²⁹. — (1) Destinatarul înregistrat poate să-și desfășoare activitatea în această calitate numai în baza

autorizației valabile emisă de autoritatea competentă, potrivit prevederilor din normele metodologice, în care va fi înscris și codul de accize atribuit de această autoritate.

(2) Destinatarul înregistrat nu are dreptul de a deține sau de a expedia produse accizabile în regim suspensiv de accize.

(3) Un destinatar înregistrat trebuie să îndeplinească următoarele cerințe:

a) să garanteze plata accizelor în condițiile prevăzute în normele metodologice, înaintea expedierii de către antrepozitarul autorizat a produselor accizabile;

b) la încheierea deplasării, să înscrie în evidența contabilă produsele accizabile primite în regim suspensiv de accize;

c) să accepte orice control al autorității competente, pentru a se asigura că produsele au fost primite.

(4) Destinatarul înregistrat care primește doar ocazional produse accizabile trebuie să îndeplinească cerințele de la alin. (3), iar autorizarea prevăzută la art. 206³ pct. 13 se face pentru o cantitate-limită de produse accizabile, pentru un singur expeditor și pentru o perioadă de timp limitată, potrivit prevederilor din normele metodologice.

SECȚIUNEA a 9-a

Deplasarea și primirea produselor accizabile aflate în regim suspensiv de accize

Deplasarea produselor accizabile aflate în regim suspensiv de accize

Art. 206³⁰. — (1) Antrepozitarii autorizați de către autoritățile competente ale unui stat membru sunt recunoscuți ca fiind autorizați atât pentru circulația națională, cât și pentru circulația intracomunitară a produselor accizabile.

(2) Produsele accizabile pot fi deplasate în regim suspensiv de accize pe teritoriul Comunității, inclusiv dacă produsele sunt deplasate via o țară terță sau un teritoriu terț:

a) de la un antrepozit fiscal la:

1. un alt antrepozit fiscal;

2. un destinatar înregistrat;

3. un loc de unde produsele accizabile părăsesc teritoriul Comunității, în sensul art. 206³⁴ alin. (1);

4. un destinatar în sensul art. 206⁵⁶ alin. (1), în cazul în care produsele sunt expediate din alt stat membru;

b) de la locul de import către oricare dintre destinațiile prevăzute la lit. a), în cazul în care produsele în cauză sunt expediate de un expeditor înregistrat. În sensul prezentului articol, *locul de import* înseamnă locul unde se află produsele în momentul în care sunt puse în liberă circulație, în conformitate cu art. 79 din Regulamentul (CEE) nr. 2.913/92.

(3) Prin excepție de la prevederile alin. (2) lit. a) pct. 1 și 2 și lit. b), și cu excepția situației prevăzute la art. 206²⁹ alin. (3), produsele accizabile pot fi deplasate în regim suspensiv de accize către un loc de livrare directă situat pe teritoriul României, în cazul în care locul respectiv a fost indicat de antrepozitarul autorizat din România sau de destinatarul înregistrat, în condițiile stabilite prin normele metodologice.

(4) Antrepozitarul autorizat sau destinatarul înregistrat prevăzuți la alin. (3) au obligația de a depune raportul de primire prevăzut la art. 206³³ alin. (1).

(5) Prevederile alin. (2) și (3) se aplică și deplasărilor de produse accizabile cu nivel de accize zero care nu au fost eliberate pentru consum.

(6) Deplasarea produselor accizabile în regim suspensiv de accize începe, în cazurile prevăzute la alin. (2) lit. a), în momentul în care produsele accizabile părăsesc antrepozitul fiscal de expediție și, în cazurile prevăzute la alin. (2) lit. b), în momentul în care aceste produse sunt puse în liberă circulație, în conformitate cu art. 79 din Regulamentul (CEE) nr. 2.913/92.

(7) Deplasarea în regim suspensiv de accize a produselor accizabile se încheie:

1. în cazurile prevăzute la alin. (2) lit. a) pct. 1, 2 și 4 și lit. b), în momentul în care destinatarul a recepționat produsele accizabile;

2. în cazurile prevăzute la alin. (2) lit. a) pct. 3, în momentul în care produsele accizabile au părăsit teritoriul Comunității.

Documentul administrativ electronic

Art. 206³¹. — (1) Deplasarea intracomunitară de produse accizabile este considerată ca având loc în regim suspensiv de accize doar dacă este acoperită de un document administrativ electronic procesat, în conformitate cu alin. (2) și (3).

(2) În sensul alin. (1), expeditorul din România înaintează un proiect de document administrativ electronic la autoritățile competente, prin intermediul sistemului informatizat prevăzut la art. 1 din Decizia nr. 1.152/2003/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 iunie 2003 privind informatizarea circulației și a controlului produselor supuse accizelor, denumit în continuare *sistemul informatizat*.

(3) Autoritățile competente prevăzute la alin. (2) efectuează o verificare electronică a datelor din proiectul de document administrativ electronic, iar în cazul în care:

a) datele nu sunt corecte, expeditorul este informat fără întârziere;

b) datele sunt corecte, autoritatea competentă atribuie documentului un cod de referință administrativ unic și îl comunică expeditorului.

(4) În cazurile prevăzute la art. 206³⁰ alin. (2) lit. a) pct. 1, 2 și 4, la art. 206³⁰ alin. (2) lit. b) și la art. 206³⁰ alin. (3), autoritatea competentă transmite fără întârziere documentul administrativ electronic autorității competente din statul membru de destinație, care la rândul ei îl transmite destinatarului, în cazul în care acesta este un antrepozitar autorizat sau un destinatar înregistrat. Dacă produsele accizabile sunt destinate unui antrepozitar autorizat din România, autoritatea competentă înaintează documentul administrativ electronic direct acestui destinatar.

(5) În cazul prevăzut la art. 206³⁰ alin. (2) lit. a) pct. 3 autoritatea competentă din România înaintează documentul administrativ electronic autorității competente din statul membru în care declarația de export este depusă în conformitate cu art. 161 alin. (5) din Regulamentul (CEE) nr. 2.913/92, denumit în continuare *statul membru de export*, dacă statul membru de export este altul decât România.

(6) Atunci când expeditorul este din România, acesta furnizează persoanei care însoțește produsele accizabile un exemplar tipărit al documentului administrativ electronic.

(7) Atunci când produsele accizabile sunt deplasate în regim suspensiv de accize de la un expeditor din alt stat membru la un

destinatar din România, deplasarea produselor este însoțită de un exemplar tipărit al documentului administrativ electronic sau de orice alt document comercial care menționează codul de referință administrativ unic, identificabil în mod clar.

(8) Documentele prevăzute la alin. (6) și (7) trebuie să poată fi prezentate autorităților competente oricând sunt solicitate, pe întreaga durată a deplasării în regim suspensiv de accize.

(9) Expeditorul poate anula documentul administrativ electronic, atât timp cât deplasarea nu a început potrivit prevederilor art. 206³⁰ alin. (6).

(10) În cursul deplasării în regim suspensiv de accize, expeditorul poate modifica destinația, prin intermediul sistemului informatizat, și poate indica o nouă destinație, care trebuie să fie una dintre destinațiile prevăzute la art. 206³⁰ alin. (2) lit. a) pct. 1, 2 sau 3 sau la art. 206³⁰ alin. (3), după caz.

(11) În cazul deplasării intracomunitare a produselor energetice în regim suspensiv de accize, pe cale maritimă sau pe căi navigabile interioare, către un destinatar care nu este cunoscut cu siguranță în momentul în care expeditorul înaintează proiectul de document administrativ electronic prevăzut la alin. (2), autoritatea competentă poate autoriza ca expeditorul să nu includă în documentul în cauză datele privind destinatarul, în condițiile prevăzute în normele metodologice.

(12) Imediat ce datele privind destinatarul sunt cunoscute și cel târziu la momentul încheierii deplasării, expeditorul transmite datele sale autorităților competente, utilizând procedura prevăzută la alin. (10).

Divizarea deplasării produselor energetice în regim suspensiv de accize

Art. 206³². — Autoritatea competentă poate permite expeditorului, în condițiile stabilite prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală, ca expeditorul să divizeze o deplasare intracomunitară de produse energetice în regim suspensiv de accize în două sau mai multe deplasări, cu condiția ca:

1. să nu se modifice cantitatea totală de produse accizabile;
2. divizarea să se desfășoare pe teritoriul unui stat membru care permite o astfel de procedură;
3. autoritatea competentă din statul membru unde se efectuează divizarea să fie informată cu privire la locul unde se efectuează divizarea.

Raportul de primire a produselor accizabile

Art. 206³³. — (1) La primirea de produse accizabile în România, în oricare dintre destinațiile prevăzute la art. 206³⁰ alin. (2) lit. a) pct. 1, 2 sau 4, sau la art. 206³⁰ alin. (3), destinatarul trebuie să înainteze fără întârziere și nu mai târziu de 5 zile lucrătoare de la încheierea deplasării, cu excepția cazurilor justificate corespunzător autorităților competente potrivit precizărilor din normele metodologice, un raport privind primirea acestora, denumit în continuare *raport de primire*, utilizând sistemul informatizat.

(2) Modalitățile de trimitere a raportului de primire a produselor accizabile de către destinatarii menționați la art. 206⁵⁶ alin. (1) sunt prevăzute prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

(3) Autoritatea competentă a destinatarului din România efectuează o verificare electronică a datelor din raportul de primire, după care:

1. în cazul în care datele nu sunt corecte, destinatarul este informat fără întârziere despre acest fapt;

2. în cazul în care datele sunt corecte, autoritatea competentă a destinatarului confirmă înregistrarea raportului de primire și îl transmite autorității competente din statul membru de expediție.

(4) Atunci când expeditorul este din România, raportul de primire se înaintează acestuia de către autoritatea competentă din România.

(5) În cazul în care locul de expediție și cel de destinație se află în România, primirea produselor accizabile în regim suspensiv de accize se confirmă expeditorului potrivit procedurii stabilite prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

Raportul de export

Art. 206³⁴. — (1) În situațiile prevăzute la art. 206³⁰ alin. (2) lit. a) pct. 3 și, după caz, la art. 206³⁰ alin. (2) lit. b), autoritățile competente din statul membru de export întocmesc un raport de export, pe baza vizei biroului vamal de ieșire, prevăzută la art. 793 alin. (2) din Regulamentul (CEE) nr. 2.454/93 al Comisiei, sau de biroul unde se realizează formalitățile prevăzute la art. 206⁴ alin. (5), prin care se atestă faptul că produsele accizabile au părăsit teritoriul Comunității.

(2) Autoritățile competente din statul membru de export verifică pe cale electronică datele ce rezultă din viza prevăzută la alin. (1). Odată ce aceste date au fost verificate și atunci când statul membru de expediție este diferit de statul membru de export, autoritățile competente din statul membru de export transmit raportul de export autorităților competente din statul membru de expediție.

(3) Autoritățile competente din statul membru de expediție înaintează raportul de export expeditorului.

Proceduri în cazul în care sistemul informatizat este indisponibil la expediție

Art. 206³⁵. — (1) Prin excepție de la prevederile art. 206³¹ alin. (1), în cazul în care sistemul informatizat este indisponibil în România, expeditorul din România poate începe o deplasare de produse accizabile în regim suspensiv de accize, în următoarele condiții:

a) produsele să fie însoțite de un document pe suport hârtie care conține aceleași date ca proiectul de document administrativ electronic prevăzut la art. 206³¹ alin. (2);

b) să informeze autoritățile competente înainte de începerea deplasării, prin depunerea unei copii a documentului prevăzut la lit. a). Această copie trebuie să fie vizată de autoritatea competentă a locului de expediere. Dacă indisponibilitatea sistemului este imputabilă expeditorului, acesta va furniza informații corespunzătoare cu privire la motivele acestei indisponibilități.

(2) În cazul în care sistemul informatizat redevine disponibil, expeditorul prezintă un proiect de document administrativ electronic, în conformitate cu art. 206³¹ alin. (2).

(3) De îndată ce datele cuprinse în documentul administrativ electronic sunt validate, în conformitate cu art. 206³¹ alin. (3), acest document înlocuiește documentul pe suport hârtie prevăzut la alin. (1) lit. a). Prevederile art. 206³¹ alin. (4) și (5), precum și cele ale art. 206³³ și 206³⁴ se aplică *mutatis mutandis*.

(4) Până la momentul validării datelor din documentul administrativ electronic, deplasarea este considerată ca având loc în regim suspensiv de accize, pe baza documentului pe suport hârtie prevăzut la alin. (1) lit. a).

(5) O copie a documentului pe suport hârtie prevăzut la alin. (1) lit. a) se păstrează de expeditor în evidențele sale.

(6) În cazul în care sistemul informatizat este indisponibil la expediție, expeditorul comunică informațiile prevăzute la art. 206³¹ alin. (10) sau la art. 206³² prin intermediul unor mijloace alternative de comunicare. În acest scop, expeditorul în cauză informează autoritățile competente înaintea modificării destinației sau a divizării deplasării. Prevederile alin. (2)—(5) se aplică *mutatis mutandis*.

Proceduri în cazul în care sistemul informatizat este indisponibil la destinație

Art. 206³⁶. — (1) În cazul în care, în situațiile prevăzute la art. 206³⁰ alin. (2) lit. a) pct. 1, 2 și 4, la art. 206³⁰ alin. (2) lit. b) și la art. 206³⁰ alin. (3), raportul de primire prevăzut la art. 206³³ alin. (1) nu poate fi prezentat la încheierea deplasării produselor accizabile în termenul prevăzut la respectivul articol deoarece fie sistemul informatizat nu este disponibil în România, fie în situația prevăzută la art. 206³⁵ alin. (1) nu au fost încă îndeplinite procedurile prevăzute la art. 206³⁵ alin. (2) și (3), destinatarul prezintă autorității competente din România, cu excepția cazurilor pe deplin justificate, un document pe suport hârtie care conține aceleași date ca raportul de primire și care atestă încheierea deplasării, potrivit prevederilor din normele metodologice.

(2) Cu excepția cazului în care destinatarul poate prezenta, în scurt timp, prin intermediul sistemului informatizat, raportul de primire prevăzut la art. 206³³ alin. (1) sau în cazuri pe deplin justificate, autoritatea competentă din România trimite o copie a documentului pe suport hârtie prevăzut la alin. (1) autorității competente din statul membru de expediție, care o transmite expeditorului sau o ține la dispoziția acestuia.

(3) De îndată ce sistemul informatizat redevine disponibil sau de îndată ce procedurile prevăzute la art. 206³⁵ alin. (2) și (3) sunt îndeplinite, destinatarul prezintă un raport de primire, în conformitate cu art. 206³³ alin. (1). Prevederile art. 206³³ alin. (3) și (4) se aplică *mutatis mutandis*.

(4) În cazul în care, în situațiile prevăzute la art. 206³⁰ alin. (2) lit. a) pct. 3, raportul de export prevăzut la art. 206³⁴ alin. (1) nu poate fi întocmit la încheierea deplasării produselor accizabile deoarece fie sistemul informatizat nu este disponibil în statul membru de export, fie în situația prevăzută la art. 206³⁵ alin. (1) nu au fost încă îndeplinite procedurile prevăzute la art. 206³⁵ alin. (2) și (3), autoritățile competente din statul membru de export trimit autorităților competente din România un document pe suport hârtie care conține aceleași date ca și raportul de export și care atestă încheierea deplasării, cu excepția cazului în care raportul de export prevăzut la art. 206³⁴ alin. (1) poate fi întocmit în scurt timp, prin intermediul sistemului informatizat sau în cazuri pe deplin justificate, potrivit prevederilor din normele metodologice.

(5) În cazul prevăzut la alin. (4), autoritățile competente din România transmit sau pun la dispoziția expeditorului o copie a documentului pe suport hârtie.

(6) De îndată ce sistemul informatizat redevine disponibil în statul membru de export sau de îndată ce procedurile prevăzute la art. 206³⁵ alin. (2) și (3) sunt îndeplinite, autoritățile competente din statul membru de export trimit un raport de export, în conformitate cu art. 206³⁴ alin. (1). Prevederile art. 206³⁴ alin. (2) și (3) se aplică *mutatis mutandis*.

Încheierea deplasării produselor accizabile în regim suspensiv de accize

Art. 206³⁷. — (1) Fără a aduce atingere prevederilor art. 206³⁶, raportul de primire prevăzut la art. 206³³ alin. (1) sau raportul de export prevăzut la art. 206³⁴ alin. (1) constituie dovada faptului că deplasarea produselor accizabile s-a încheiat, în conformitate cu art. 206³⁰ alin. (7).

(2) Prin derogare de la alin. (1), în absența unui raport de primire sau a unui raport de export din alte motive decât cele prevăzute la art. 206³⁶, se poate de asemenea furniza, în cazurile prevăzute la art. 206³⁰ alin. (2) lit. a) pct. 1, 2 și 4, la art. 206³⁰ alin. (2) lit. b) și la art. 206³⁰ alin. (3), dovada încheierii deplasării produselor accizabile în regim suspensiv de accize, printr-o adnotare făcută de autoritățile competente din statul membru de destinație, pe baza unor dovezi corespunzătoare, care să indice că produsele accizabile expediate au ajuns la destinația declarată sau, în cazul prevăzut la art. 206³⁰ alin. (2) lit. a) pct. 3, printr-o adnotare făcută de autoritățile competente din statul membru pe teritoriul căruia este situat biroul vamal de ieșire, care să ateste faptul că produsele accizabile au părăsit teritoriul Comunității.

(3) În sensul alin. (2), un document înaintat de destinatar și care conține aceleași date ca raportul de primire sau de export constituie o dovadă corespunzătoare.

(4) În momentul în care autoritățile competente din statul membru de expediție au admis dovezile corespunzătoare, acestea închid deplasarea în sistemul informatizat.

Structura și conținutul mesajelor

Art. 206³⁸. — (1) Structura și conținutul mesajelor care trebuie schimbate potrivit art. 206³¹—206³⁴ de către persoanele și autoritățile competente implicate în cazul unei deplasări intracomunitare de produse accizabile în regim suspensiv de accize, normele și procedurile privind schimbul acestor mesaje, precum și structura documentelor pe suport hârtie prevăzute la art. 206³⁵ și 206³⁶ sunt stabilite de către Comisia Europeană.

(2) Situațiile în care sistemul informatizat este considerat indisponibil în România, precum și normele și procedurile care trebuie urmate în aceste situații sunt stabilite prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

Proceduri simplificate

Art. 206³⁹. — (1) Monitorizarea deplasărilor produselor accizabile în regim suspensiv de accize, care se desfășoară integral pe teritoriul României, se realizează potrivit procedurilor aprobate prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală, stabilite pe baza prevederilor art. 206³¹—206³⁷.

(2) Prin acord și în condițiile stabilite de România cu alte state membre interesate pot fi stabilite proceduri simplificate pentru deplasările frecvente și regulate de produse accizabile în regim suspensiv de accize care au loc între teritoriile acestora.

(3) Prevederile alin. (2) includ deplasările prin conducte fixe.

Deplasarea unui produs accizabil în regim suspensiv după ce a fost pus în liberă circulație în procedură vamală simplificată

Art. 206⁴⁰. — (1) Deplasarea produselor accizabile puse în liberă circulație de către un importator care deține autorizație unică pentru proceduri vamale simplificate, eliberată de autoritatea competentă din alt stat membru, iar produsele sunt eliberate pentru consum în România, se poate efectua în regim suspensiv de accize, dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

a) importatorul este autorizat de autoritatea competentă din statul său pentru efectuarea de operațiuni cu produse accizabile în regim suspensiv de accize;

b) importatorul deține cod de accize în statul membru de autorizare;

c) deplasarea are loc între:

1. un birou vamal de intrare din România și un antrepozit fiscal sau un destinatar înregistrat din România;

2. un birou vamal de intrare în teritoriul comunitar situat în alt stat membru participant la aplicarea procedurii vamale simplificate și un antrepozit fiscal sau un destinatar înregistrat din România, mișcarea produselor accizabile fiind acoperită de o procedură de tranzit care începe la frontieră;

3. un birou vamal de intrare în teritoriul comunitar situat într-un stat membru neparticipant la aplicarea procedurii vamale simplificate și un antrepozit fiscal sau un destinatar înregistrat din România, mișcarea produselor accizabile fiind acoperită de o procedură de tranzit care începe la frontieră;

d) produsele accizabile sunt însoțite de un exemplar tipărit al documentului administrativ electronic prevăzut la art. 206³¹ alin. (1).

(2) Prevederile alin. (1) se aplică și în cazul importatorului înregistrat în România care deține autorizație unică pentru proceduri vamale simplificate, eliberată de autoritatea vamală din România, iar produsele sunt eliberate pentru consum în alt stat membru participant la aplicarea procedurii vamale simplificate.

Nereguli și abateri

Art. 206⁴¹. — (1) Atunci când s-a produs o neregulă în cursul unei deplasări de produse accizabile în regim suspensiv de accize care a dus la eliberarea pentru consum a acestora în conformitate cu art. 206⁷ alin. (1) lit. a), se consideră că eliberarea pentru consum are loc în statul membru în care s-a produs neregula.

(2) În cazul în care, pe parcursul unei deplasări a produselor accizabile în regim suspensiv de accize, a fost depistată o neregulă care a dus la eliberarea pentru consum a acestora în conformitate cu art. 206⁷ alin. (1) lit. a) și nu este posibil să se determine unde s-a produs neregula, se consideră că aceasta s-a produs în statul membru și la momentul în care aceasta a fost depistată.

(3) În situațiile prevăzute la alin. (1) și (2), autoritățile competente din statul membru în care produsele au fost eliberate pentru consum sau în care se consideră că au fost eliberate pentru consum, trebuie să informeze autoritățile competente din statul membru de expediție.

(4) Când produsele accizabile care se deplasează în regim suspensiv de accize nu au ajuns la destinație și pe parcursul deplasării nu a fost constatată nicio neregulă care să fie

considerată eliberare pentru consum potrivit art. 206⁷ alin. (1) lit. a), se consideră că neregula s-a produs în statul membru de expediție și în momentul expedierii produselor accizabile. Face excepție de la prevederile alin. (4) cazul în care în termen de 4 luni de la începerea deplasării în conformitate cu art. 206³⁰ alin. (6), expeditorul furnizează dovada încheierii deplasării sau a locului în care a fost comisă neregula, într-un mod considerat satisfăcător de autoritățile competente din statul membru de expediție în conformitate cu art. 206³⁰ alin. (7). Dacă persoana care a constituit garanția potrivit prevederilor art. 206⁵⁴ nu a avut sau nu a putut să aibă cunoștință de faptul că produsele nu au ajuns la destinație, acestea i se acordă un termen de o lună de la comunicarea acestei informații de către autoritățile competente din statul membru de expediție pentru a-i permite să aducă dovada încheierii deplasării, în conformitate cu art. 206³⁰ alin. (7), sau a locului comiterii neregulii.

(5) În cazurile prevăzute la alin. (2) și (4), dacă statul membru în care s-a comis efectiv neregula este identificat în termen de 3 ani de la data începerii deplasării, în conformitate cu art. 206³⁰ alin. (6), se aplică dispozițiile alin. (1). În aceste situații, autoritățile competente din statul membru în care s-a comis neregula informează în acest sens autoritățile competente din statul membru în care au fost percepute accizele, care restituie sau reamite accizele în momentul furnizării probei perceperii accizelor în celălalt stat membru.

(6) În sensul prezentului articol, *neregulă* înseamnă o situație apărută în cursul unei deplasări a produselor accizabile în regim suspensiv de accize, diferită de aceea prevăzută la art. 206⁷ alin. (5) și (6), din cauza căreia o deplasare sau un segment dintr-o deplasare a unor produse accizabile nu s-a încheiat conform art. 206³⁰ alin. (7).

SECȚIUNEA a 10-a

Restituiri de accize

Restituiri de accize

Art. 206⁴². — (1) Cu excepția cazurilor prevăzute la art. 206⁴⁴ alin. (7), la art. 206⁴⁷ alin. (5) și la art. 206⁴⁹ alin. (3) și (4), precum și a cazurilor prevăzute la art. 206⁵⁸—206⁶⁰, accizele privind produsele accizabile care au fost eliberate pentru consum pot fi, la solicitarea persoanei în cauză, restituite sau remise de către autoritățile competente din statele membre unde respectivele produse au fost eliberate pentru consum, în situațiile prevăzute de statele membre și în conformitate cu condițiile stabilite de statul membru în cauză, în scopul de a preveni orice formă posibilă de evaziune sau de abuz. O astfel de restituire sau de remitere nu poate genera alte scutiri decât cele prevăzute la art. 206⁵⁶ și art. 206⁵⁸—206⁶⁰.

(2) Pentru produsele energetice contaminate sau combinate în mod accidental, returnate antrepozitului fiscal pentru reciclare, accizele plătite vor putea fi restituite în condițiile prevăzute în normele metodologice.

(3) Pentru băuturile alcoolice și produsele din tutun retrase de pe piață, dacă starea sau vechimea acestora le face improprii consumului, accizele plătite pot fi restituite în condițiile prevăzute în normele metodologice.

(4) Acciza restituită nu poate depăși suma efectiv plătită.

SECȚIUNEA a 11-a

Deplasarea intracomunitară și impozitarea produselor accizabile după eliberarea pentru consum**Persoane fizice**

Art. 206⁴³. — (1) Accizele pentru produsele accizabile achiziționate de o persoană fizică pentru uz propriu și transportate personal de aceasta în România sunt exigibile numai în statul membru în care se achiziționează produsele accizabile.

(2) Pentru a stabili dacă produsele accizabile prevăzute la alin. (1) sunt destinate uzului propriu al unei persoane fizice, se vor avea în vedere cel puțin următoarele cerințe:

- a) statutul comercial al celui care deține produsele accizabile și motivele pentru care le deține;
- b) locul în care se află produsele accizabile sau, dacă este cazul, modul de transport utilizat;
- c) orice document referitor la produsele accizabile;
- d) natura produselor accizabile;
- e) cantitatea de produse accizabile.

(3) Produsele achiziționate de persoanele fizice se consideră a fi destinate scopurilor comerciale, în condițiile și în cantitățile prevăzute în normele metodologice.

(4) Produsele achiziționate și transportate în cantități superioare limitelor prevăzute în normele metodologice și destinate consumului în România se consideră a fi achiziționate în scopuri comerciale și, în acest caz, se datorează acciza în România.

(5) Acciza devine exigibilă în România și pentru cantitățile de uleiuri minerale eliberate deja pentru consum într-un alt stat membru, dacă aceste produse sunt transportate cu ajutorul unor mijloace de transport atipice de către o persoană fizică sau în numele acesteia. În sensul acestui alineat, *mijloace de transport atipice* înseamnă transportul de combustibil în alte recipiente decât rezervoarele vehiculelor sau în canistre adecvate pentru combustibili și transportul de produse lichide pentru încălzire în alte recipiente decât în camioane-cisternă folosite în numele unor operatori economici profesioniști.

Produse cu accize plătite, deținute în scopuri comerciale în România

Art. 206⁴⁴. — (1) Fără a aduce atingere dispozițiilor art. 206⁴⁷ alin. (1), în cazul în care produsele accizabile care au fost deja eliberate pentru consum într-un stat membru sunt deținute în scopuri comerciale în România pentru a fi livrate sau utilizate pe teritoriul acesteia, produsele în cauză sunt supuse accizelor, iar accizele devin exigibile în România.

(2) În sensul prezentului articol, *deținere în scopuri comerciale* înseamnă deținerea de produse accizabile de către o altă persoană decât o persoană fizică sau de către o persoană fizică în alte scopuri decât pentru uz propriu și transportarea de către aceasta, în conformitate cu art. 206⁴³.

(3) Condițiile de exigibilitate și nivelul accizelor care urmează să fie aplicate sunt cele în vigoare la data la care accizele devin exigibile în România.

(4) Persoana plătitoare de accize devenite exigibile este, în cazurile prevăzute la alin. (1), persoana care efectuează livrarea sau deține produsele destinate livrării sau căreia îi sunt livrate produsele în România.

(5) Fără a aduce atingere dispozițiilor art. 206⁴⁹, în cazul în care produsele accizabile care au fost deja eliberate pentru

consum într-un stat membru se deplasează în cadrul Comunității în scopuri comerciale, produsele în cauză nu sunt considerate ca fiind deținute în aceste scopuri până în momentul în care ajung în România, cu condiția ca deplasarea să se realizeze pe baza formalităților prevăzute la art. 206⁴⁵ alin. (1) și (2).

(6) Produsele accizabile deținute la bordul unei nave sau al unei aeronave care efectuează traversări sau zboruri între un alt stat membru și România, dar care nu sunt disponibile pentru vânzare în momentul în care nava sau aeronava se află pe teritoriul unuia dintre cele două state membre, nu sunt considerate ca fiind deținute în statul membru respectiv în scopuri comerciale.

(7) În cazul produselor accizabile care au fost deja eliberate pentru consum în România și care sunt livrate într-un alt stat membru, comerciantul care a efectuat livrarea poate beneficia, la cerere, de restituirea sau de remiterea accizelor dacă autoritatea competentă constată că accizele au devenit exigibile și au fost percepute în acel stat membru, potrivit prevederilor din normele metodologice.

Deplasarea intracomunitară a produselor cu accize plătite

Art. 206⁴⁵. — (1) În situația prevăzută la art. 206⁴⁴ alin. (1), produsele accizabile circulă între România și alt stat membru sau între alt stat membru și România, împreună cu un document de însoțire care conține datele principale din documentul prevăzut la art. 206³¹ alin. (1). Structura și conținutul documentului de însoțire sunt stabilite de Comisia Europeană.

(2) Persoanele prevăzute la art. 206⁴⁴ alin. (4) trebuie să îndeplinească următoarele cerințe:

- a) înainte expedierii produselor, să depună o declarație la autoritatea competentă teritorială și să garanteze plata accizelor;
- b) să plătească accizele în prima zi lucrătoare imediat următoare celei în care s-au recepționat produsele;
- c) să accepte orice control care să permită autorității competente teritoriale să se asigure că produsele accizabile au fost efectiv primite și că accizele exigibile pentru acestea au fost plătite.

Documentul de însoțire

Art. 206⁴⁶. — (1) Documentul de însoțire se întocmește de către furnizor în 3 exemplare și se utilizează după cum urmează:

- a) primul exemplar rămâne la furnizor;
- b) exemplarele 2 și 3 însoțesc produsele accizabile pe timpul transportului până la primitor;
- c) exemplarul 2 rămâne la primitorul produselor;
- d) exemplarul 3 trebuie să fie restituit furnizorului, cu certificarea recepției și cu menționarea tratamentului fiscal ulterior al produselor accizabile în statul membru de destinație, dacă furnizorul solicită în mod expres acest lucru în scop de restituire de accize.

(2) Modelul documentului de însoțire va fi prevăzut în normele metodologice.

Vânzarea la distanță

Art. 206⁴⁷. — (1) Produsele accizabile deja eliberate pentru consum într-un stat membru, care sunt achiziționate de o persoană, alta decât un antreprenor autorizat sau un destinatar înregistrat, stabilită în România, care nu exercită o activitate economică independentă, și care sunt expediate ori transportate către România, direct sau indirect, de către vânzător ori în numele acestuia, sunt supuse accizelor în România.

(2) În cazul prevăzut la alin. (1), accizele devin exigibile în România în momentul livrării produselor accizabile. Condițiile de exigibilitate și nivelul accizelor care urmează să fie aplicate sunt cele în vigoare la data la care accizele devin exigibile. Accizele se plătesc în conformitate cu procedura stabilită în normele metodologice.

(3) Persoana plătitoare de accize în România este fie vânzătorul, fie un reprezentant fiscal stabilit în România și autorizat de autoritățile competente din România. Atunci când vânzătorul nu respectă dispozițiile alin. (4) lit. a), persoana plătitoare de accize este destinatarul produselor accizabile.

(4) Vânzătorul sau reprezentantul fiscal trebuie să îndeplinească următoarele cerințe:

a) înainte de expedierea produselor accizabile, trebuie să se înregistreze și să garanteze plata accizelor în condițiile stabilite și la autoritatea competentă, prevăzute în normele metodologice;

b) să plătească accizele la autoritatea competentă prevăzută la lit. a), după sosirea produselor accizabile;

c) să țină evidențe contabile ale livrărilor de produse accizabile.

(5) Produsele accizabile deja eliberate pentru consum în România, care sunt achiziționate de o persoană, alta decât un antrepozitar autorizat sau un destinatar înregistrat, stabilită în alt stat membru, care nu exercită o activitate economică independentă, și care sunt expediate ori transportate către acel stat membru, direct sau indirect, de către vânzător ori în numele acestuia, sunt supuse accizelor în acel stat membru. Accizele percepute în România se restituie sau se remit, la solicitarea vânzătorului, dacă vânzătorul ori reprezentantul său fiscal a urmat procedurile stabilite la alin. (4), potrivit cerințelor stabilite de autoritatea competentă din statul membru de destinație.

Distrugerii și pierderi

Art. 206⁴⁸. — (1) În situațiile prevăzute la art. 206⁴⁴ alin. (1) și la art. 206⁴⁷ alin. (1), în cazul distrugerii totale sau al pierderii iremediabile a produselor accizabile, în cursul transportului acestora în alt stat membru decât cel în care au fost eliberate pentru consum, dintr-un motiv legat de natura produselor, ca urmare a unui caz fortuit ori de forță majoră sau ca o consecință a autorizării de către autoritățile competente din statul membru în cauză, accizele nu sunt exigibile în acel stat membru.

(2) Distrugerea totală sau pierderea iremediabilă a produselor accizabile în cauză va fi dovedită într-un mod considerat satisfăcător de autoritățile competente din statul membru în care a avut loc distrugerea totală ori pierderea iremediabilă sau din statul membru în care aceasta a fost constatată, în cazul în care nu este posibil să se determine unde a avut loc. Garanția depusă în temeiul art. 206⁴⁵ alin. (2) lit. a) sau al art. 206⁴⁷ alin. (4) lit. a) se va elibera.

(3) Regulile și condițiile pe baza cărora se determină pierderile menționate la alin. (1) sunt prevăzute în normele metodologice.

Nereguli apărute pe parcursul deplasării produselor accizabile

Art. 206⁴⁹. — (1) Atunci când s-a comis o neregulă în cursul unei deplasări a produselor accizabile, în conformitate cu art. 206⁴⁴ alin. (1) sau cu art. 206⁴⁷ alin. (1), în alt stat membru decât cel în care produsele au fost eliberate pentru consum, acestea sunt supuse accizelor, iar accizele sunt exigibile în statul membru în care s-a comis neregula.

(2) Atunci când s-a constatat o neregulă în cursul unei deplasări a produselor accizabile, în conformitate cu art. 206⁴⁴ alin. (1) sau cu art. 206⁴⁷ alin. (1), în alt stat membru decât cel în care produsele au fost eliberate pentru consum și nu este posibil să se determine locul în care s-a comis neregula, se consideră că aceasta s-a comis în statul membru în care a fost constatată, iar accizele sunt exigibile în acest stat membru. Cu toate acestea, dacă statul membru în care s-a comis efectiv neregula este identificat în termen de 3 ani de la data achiziționării produselor accizabile, se aplică dispozițiile alin. (1).

(3) Accizele sunt datorate de persoana care a garantat plata acestora în conformitate cu art. 206⁴⁵ alin. (2) lit. a) sau cu art. 206⁴⁷ alin. (4) lit. a) și de orice persoană care a participat la neregulă.

(4) Autoritățile competente din statul membru în care produsele accizabile au fost eliberate pentru consum restituie sau remit, la cerere, accizele după perceperea acestora în statul membru în care a fost comisă ori constatată neregula. Autoritățile competente din statul membru de destinație eliberează garanția depusă în temeiul art. 206⁴⁵ alin. (2) lit. a) sau al art. 206⁴⁷ alin. (4) lit. a).

(5) În sensul prezentului articol, *neregulă* înseamnă o situație apărută în cursul unei deplasări a produselor accizabile în temeiul art. 206⁴⁴ alin. (1) sau al art. 206⁴⁸ alin. (1), care nu face obiectul art. 206⁴⁷, din cauza căreia o deplasare ori un segment dintr-o deplasare a unor produse accizabile nu s-a încheiat în mod corespunzător.

Declarații privind achiziții și livrări intracomunitare

Art. 206⁵⁰. — Destinatarii înregistrați și reprezentanții fiscali au obligația de a transmite autorității competente o situație lunară privind achizițiile și livrările de produse accizabile, până la data de 15 inclusiv a lunii următoare celei la care se referă situația, în condițiile stabilite prin normele metodologice.

SECȚIUNEA a 12-a

Obligațiile plătitorilor de accize

Plata accizelor la bugetul de stat

Art. 206⁵¹. — (1) Accizele sunt venituri la bugetul de stat. Termenul de plată a accizelor este până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care accizele devin exigibile, cu excepția cazurilor pentru care prezentul capitol prevede în mod expres alt termen de plată.

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), în cazul furnizorilor autorizați de energie electrică sau de gaz natural, termenul de plată a accizelor este data de 25 a lunii următoare celei în care a avut loc facturarea către consumatorul final.

(3) În cazul importului unui produs accizabil, care nu este plasat într-un regim suspensiv, prin derogare de la alin. (1) momentul plății accizelor este momentul înregistrării declarației vamale de import.

(4) Prin derogare de la dispozițiile alin. (1), livrarea produselor energetice prevăzute la art. 206¹⁶ alin. (3) lit. a)—e) din antrepozite fiscale se efectuează numai în momentul în care furnizorul deține documentul de plată care să ateste virarea la bugetul de stat a valorii accizelor aferente cantității ce urmează a fi facturată. Cu ocazia depunerii declarației lunare de accize se vor regulariza eventualele diferențe dintre valoarea accizelor virate la bugetul de stat de către beneficiarii produselor, în numele antrepozitului fiscal, și valoarea accizelor aferente cantităților de produse energetice efectiv livrate de acesta, în decursul lunii precedente.

(5) Prin excepție de la prevederile alin. (1), orice persoană aflată în una dintre situațiile prevăzute la art. 206⁷ alin. (7), (8) și (9) are obligația de a plăti accizele în termen de 5 zile de la data la care au devenit exigibile.

Depunerea declarațiilor de accize

Art. 206⁵². — (1) Orice plătitor de accize prevăzut la prezentul capitol are obligația de a depune lunar la autoritatea competentă o declarație de accize, indiferent dacă se datorează sau nu plata accizei pentru luna respectivă.

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), destinatarul înregistrat care primește doar ocazional produse accizabile are obligația de a depune declarația de accize pentru fiecare operațiune în parte.

(3) Declarațiile de accize se depun la autoritatea competentă, de către plătitorii de accize, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei la care se referă declarația.

(4) Prin excepție de la prevederile alin. (3), orice persoană aflată în una dintre situațiile prevăzute la art. 206⁷ alin. (7), (8) și (9) are obligația de a depune imediat o declarație de accize la autoritatea competentă.

(5) Prin excepție de la prevederile alin. (3), în situațiile prevăzute la art. 206⁷ alin. (1) lit. b) și c) trebuie să se depună imediat o declarație de accize la autoritatea fiscală competentă și, prin derogare de la art. 206⁵¹, acciza se plătește în ziua lucrătoare imediat următoare celei în care a fost depusă declarația.

Documente fiscale

Art. 206⁵³. — Pentru produsele accizabile care sunt transportate sau sunt deținute în afara antrepozitului fiscal, originea trebuie să fie dovedită folosindu-se un document care va fi stabilit prin normele metodologice.

Garanții

Art. 206⁵⁴. — (1) Antrepozitarul autorizat, destinatarul înregistrat și expeditorul înregistrat au obligația depunerii la autoritatea competentă a unei garanții, conform prevederilor din normele metodologice, care să asigure plata accizelor care pot deveni exigibile.

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), garanția poate fi depusă de transportator, de proprietarul produselor accizabile, de destinatar sau, în comun, de două ori mai multe dintre aceste persoane sau dintre persoanele prevăzute la alin. (1), în cazurile și în condițiile stabilite prin normele metodologice.

(3) Garanția este valabilă pe întreg teritoriul Comunității.

(4) Tipul, modul de calcul, valoarea și durata garanției vor fi prevăzute în normele metodologice.

(5) Valoarea garanției va fi analizată periodic, pentru a reflecta orice schimbări în volumul afacerii sau în nivelul de accize datorat, și nu va fi mai mică decât nivelul minim prevăzut în normele metodologice.

Responsabilitățile plătitorilor de accize

Art. 206⁵⁵. — (1) Orice plătitor de accize poartă răspunderea pentru calcularea corectă și plata la termenul legal a accizelor către bugetul de stat și pentru depunerea la termenul legal a declarațiilor de accize la autoritatea competentă, conform prevederilor prezentului capitol și celor ale legislației vamele în vigoare.

(2) Antrepozitarii autorizați pentru producție sunt obligați să depună la autoritatea competentă o situație care să conțină informații cu privire la produsele accizabile: stocul de materii prime și produse finite la începutul perioadei de raportare,

achizițiile de materii prime, cantitatea fabricată în cursul perioadei de raportare, stocul de produse finite și materii prime la sfârșitul perioadei de raportare și cantitatea de produse livrate, la termenul și conform modelului prezentat în normele metodologice.

(3) Antrepozitarii autorizați pentru depozitare sunt obligați să depună la autoritatea competentă o situație, care să conțină informații cu privire la stocul de produse finite la începutul perioadei de raportare, achizițiile și livrările de produse finite în cursul perioadei de raportare, stocul de produse finite la sfârșitul perioadei de raportare, la termenul și conform modelului prezentat în normele metodologice.

SECȚIUNEA a 13-a

Scutiri la plata accizelor

Scutiri generale

Art. 206⁵⁶. — (1) Produsele accizabile sunt scutite de plata accizelor dacă sunt destinate utilizării:

- a) în contextul relațiilor diplomatice sau consulare;
- b) de către organizațiile internaționale recunoscute ca atare de autoritățile publice din România și de către membrii acestor organizații, în limitele și în condițiile stabilite prin convențiile internaționale privind instituirea acestor organizații sau prin acordurile de sediu;
- c) de către forțele armate ale oricărui stat parte la Tratatul Atlanticului de Nord, altul decât România, pentru uzul forțelor armate în cauză, pentru personalul civil însoțitor sau pentru aprovizionarea popotelor ori a cantinelor acestora;
- d) de către forțele armate ale Regatului Unit staționate în Cipru în temeiul Tratatului de instituire a Republicii Cipru din 16 august 1960, pentru uzul forțelor armate în cauză, pentru personalul civil însoțitor sau pentru aprovizionarea popotelor ori a cantinelor acestora;
- e) pentru consum în cadrul unui acord încheiat cu țări terțe sau cu organizații internaționale, cu condiția ca acordul în cauză să fie permis ori autorizat în ceea ce privește scutirea de la plata taxei pe valoarea adăugată.

(2) Modalitatea și condițiile de acordare a scutirilor prevăzute la alin. (1) vor fi reglementate prin normele metodologice.

(3) Fără a aduce atingere prevederilor art. 206³¹ alin. (1), produsele accizabile care se deplasează în regim suspensiv de accize către un destinatar în sensul alin. (1) sunt însoțite de certificat de scutire.

(4) Modelul și conținutul certificatului de scutire sunt cele stabilite de Comisia Europeană.

(5) Procedura prevăzută la art. 206³¹—206³⁶ nu se aplică deplasărilor intracomunitare de produse accizabile în regim suspensiv de accize destinate forțelor armate prevăzute la alin. (1) lit. c), dacă acestea sunt reglementate de un regim care se întemeiază direct pe Tratatul Atlanticului de Nord.

(6) Prin excepție de la prevederile alin. (5), procedura prevăzută la art. 206³¹—206³⁶ se va aplica deplasărilor de produse accizabile în regim suspensiv de accize destinate forțelor armate prevăzute la alin. (1) lit. c) care au loc exclusiv pe teritoriul național sau în baza unui acord încheiat cu un alt stat membru, atunci când deplasarea are loc între teritoriul național și teritoriul aceluia stat membru.

Scutiri speciale

Art. 206⁵⁷. — (1) Sunt scutite de la plata accizelor produsele accizabile furnizate de magazinele duty-free, transportate în bagajul personal al călătorilor care se deplasează pe cale aeriană sau maritimă către un teritoriu terț ori către o țară terță.

(2) Sunt scutite de la plata accizelor produsele furnizate la bordul unei aeronave sau al unei nave pe parcursul călătoriei pe cale aeriană ori maritimă către un teritoriu terț sau către o țară terță.

(3) Regimul de scutire de la plata accizelor prevăzut la alin. (1) se aplică și produselor accizabile furnizate de magazinele duty-free autorizate în România situate în afara incintei aeroporturilor sau porturilor, transportate în bagajul personal al călătorilor către un teritoriu terț ori către o țară terță.

(4) În sensul prezentului articol, *călător către un teritoriu terț sau către o țară terță* înseamnă orice călător care deține un document de transport pentru călătorie ori un alt document care face dovada destinației finale situate pe un teritoriu terț sau o țară terță.

Scutiri pentru alcool etilic și alte produse alcoolice

Art. 206⁵⁸. — (1) Sunt scutite de la plata accizelor alcoolul etilic și alte produse alcoolice prevăzute la art. 206² lit. a), atunci când sunt:

- a) complet denaturate, conform prescripțiilor legale;
- b) denaturate și utilizate pentru producerea de produse care nu sunt destinate consumului uman;
- c) utilizate pentru producerea oțetului cu codul NC 2209;
- d) utilizate pentru producerea de medicamente;
- e) utilizate pentru producerea de arome alimentare destinate preparării de alimente sau băuturi nealcoolice ce au o concentrație ce nu depășește 1,2% în volum;
- f) utilizate în scop medical în spitale și farmacii;
- g) utilizate direct sau ca element al produselor semifabricate pentru producerea de alimente cu ori fără cremă, cu condiția ca în fiecare caz concentrația de alcool să nu depășească 8,5 litri de alcool pur la 100 kg de produs ce intră în compoziția ciocolatei și 5 litri de alcool pur la 100 kg de produs ce intră în compoziția altor produse;
- h) utilizate în procedee de fabricație, cu condiția ca produsul finit să nu conțină alcool;
- i) utilizate ca eșantioane pentru analiză sau ca teste necesare pentru producție ori în scopuri științifice.

(2) Modalitatea și condițiile de acordare a scutirilor prevăzute la alin. (1), precum și produsele utilizate pentru denaturarea alcoolului vor fi reglementate prin normele metodologice.

Scutiri pentru tutun prelucrat

Art. 206⁵⁹. — (1) Este scutit de la plata accizelor tutunul prelucrat, atunci când este destinat în exclusivitate testelor științifice și celor privind calitatea produselor.

(2) Modalitatea și condițiile de acordare a scutirilor prevăzute la alin. (1) vor fi reglementate prin normele metodologice.

Scutiri pentru produse energetice și energie electrică

Art. 206⁶⁰. — (1) Sunt scutite de la plata accizelor:

- a) produsele energetice livrate în vederea utilizării drept combustibil pentru aviație, alta decât aviația turistică în scop privat. Prin *aviație turistică în scop privat* se înțelege utilizarea unei aeronave de către proprietarul său ori de către persoana fizică sau juridică ce o deține cu titlu de închiriere sau cu un alt titlu, în alte scopuri decât cele comerciale și, în special, altele decât transportul de persoane ori de mărfuri sau prestări de servicii cu titlu oneros ori pentru nevoile autorităților publice;

- b) produsele energetice livrate în vederea utilizării drept combustibil pentru navigația în apele comunitare și pentru navigația pe căile navigabile interioare, inclusiv pentru pescuit, altele decât pentru navigația ambarcațiunilor de agrement private. De asemenea, este scutită de la plata accizelor și electricitatea produsă la bordul navelor. Prin *ambarcațiune de agrement privată* se înțelege orice ambarcațiune utilizată de către proprietarul său ori de către persoana fizică sau juridică ce o deține cu titlu de închiriere ori cu un alt titlu, în alte scopuri decât cele comerciale și, în special, altele decât transportul de persoane sau de mărfuri ori prestări de servicii cu titlu oneros sau pentru nevoile autorităților publice;

- c) produsele energetice și energia electrică utilizate pentru producția de energie electrică, precum și energia electrică utilizată pentru menținerea capacității de a produce energie electrică;

- d) produsele energetice și energia electrică utilizate pentru producția combinată de energie electrică și energie termică;

- e) produsele energetice — gazul natural, cărbunele și combustibilii solizi — folosite de gospodării și/sau de organizații de caritate;

- f) combustibilii pentru motor utilizați în domeniul producției, dezvoltării, testării și mentenanței aeronavelor și vapoarelor;

- g) combustibilii pentru motor utilizați pentru operațiunile de dragare în cursurile de apă navigabile și în porturi;

- h) produsele energetice injectate în furnale sau în alte agregate industriale în scop de reducere chimică, ca aditiv la cocsul utilizat drept combustibil principal;

- i) produsele energetice care intră în România dintr-o țară terță, conținute în rezervorul standard al unui autovehicul cu motor, destinate utilizării drept combustibil pentru acel autovehicul, precum și în containere speciale și destinate utilizării pentru operarea, în timpul transportului, a sistemelor ce echipează acele containere;

- j) orice produs energetic care este scos de la rezerva de stat sau rezerva de mobilizare, fiind acordat gratuit în scop de ajutor umanitar;

- k) orice produs energetic utilizat drept combustibil pentru încălzire de către spitale, sanatorii, aziluri de bătrâni, orfelinate și de alte instituții de asistență socială, instituții de învățământ și lăcașuri de cult;

- l) produsele energetice, dacă astfel de produse sunt obținute din unul sau mai multe dintre produsele următoare:

- produse cuprinse în codurile NC de la 1507 la 1518 inclusiv;

- produse cuprinse în codurile NC 3824 90 55 și de la 3824 90 80 la 3824 90 99 inclusiv, pentru componentele lor produse din biomase;

- produse cuprinse în codurile NC 2207 20 00 și 2905 11 00, care nu sunt de origine sintetică;

- produse obținute din biomase, inclusiv produse cuprinse în codurile NC 4401 și 4402;

- m) energia electrică produsă din surse regenerabile de energie;

- n) energia electrică obținută de acumulatori electrici, grupurile electrogene mobile, instalațiile electrice amplasate pe vehicule de orice fel, sursele staționare de energie electrică în curent continuu, instalațiile energetice amplasate în marea teritorială care nu sunt racordate la rețeaua electrică și sursele electrice cu o putere activă instalată sub 250 kW;

- o) produsele cuprinse în codul NC 2705, utilizate pentru încălzire.

(2) Modalitatea și condițiile de acordare a scutirilor prevăzute la alin. (1) vor fi reglementate prin normele metodologice.

(3) Produsele energetice care conțin unul sau mai multe dintre produsele enumerate la alin. (1) lit. l) beneficiază de un nivel redus al accizelor, potrivit prevederilor din normele metodologice.

SECȚIUNEA a 14-a

Marcarea produselor alcoolice și a tutunului prelucrat

Reguli generale

Art. 206⁶¹. — (1) Prevederile prezentei secțiuni se aplică următoarelor produse accizabile:

a) produse intermediare și alcool etilic, cu excepțiile prevăzute prin normele metodologice;

b) tutun prelucrat.

(2) Nu este supus obligației de marcarea orice produs accizabil scutit de la plata accizelor.

(3) Produsele accizabile prevăzute la alin. (1) pot fi eliberate pentru consum sau pot fi importate pe teritoriul României numai dacă acestea sunt marcate conform prevederilor prezentei secțiuni.

Responsabilitatea marcării

Art. 206⁶². — Responsabilitatea marcării produselor accizabile revine antrepozitarilor autorizați, destinatarilor înregistrați, expeditorilor înregistrați sau importatorilor autorizați, potrivit precizărilor din normele metodologice.

Proceduri de marcarea

Art. 206⁶³. — (1) Marcarea produselor se efectuează prin timbre sau banderole.

(2) Dimensiunea și elementele ce vor fi inscripționate pe marcaje vor fi stabilite prin normele metodologice.

(3) Antrepozitarul autorizat, destinatarul înregistrat, expeditorul înregistrat sau importatorul autorizat are obligația să asigure ca marcajele să fie aplicate la loc vizibil, pe ambalajul individual al produsului accizabil, respectiv pe pachet, cutie ori sticlă, astfel încât deschiderea ambalajului să deterioreze marcajul.

(4) Produsele accizabile marcate cu timbre sau banderole deteriorate ori altfel decât s-a prevăzut la alin. (2) și (3) vor fi considerate ca nemarcate.

Eliberarea marcajelor

Art. 206⁶⁴. — (1) Autoritatea competentă aprobă eliberarea marcajelor, potrivit procedurii prevăzute în normele metodologice.

(2) Eliberarea marcajelor se face către:

a) antrepozitarii autorizați pentru produsele accizabile prevăzute la art. 206⁶¹;

b) destinatarii înregistrați care achiziționează produsele accizabile prevăzute la art. 206⁶¹;

c) expeditorul înregistrat sau importatorul autorizat care importă produsele accizabile prevăzute la art. 206⁶¹. Autorizația de importator se acordă de către autoritatea competentă, în condițiile prevăzute în normele metodologice.

(3) Solicitarea marcajelor se face prin depunerea unei cereri la autoritatea competentă și prin constituirea unei garanții în favoarea acestei autorități, sub forma și în maniera prevăzute în normele metodologice.

(4) Eliberarea marcajelor se face de către unitatea specializată pentru tipărirea acestora, desemnată de autoritatea competentă, potrivit prevederilor din normele metodologice.

(5) Convaloarea marcajelor se asigură de la bugetul de stat, din valoarea accizelor aferente produselor accizabile supuse marcării, conform prevederilor din normele metodologice.

SECȚIUNEA a 15-a

Alte obligații pentru operatorii economici cu produse accizabile

Confiscarea tutunului prelucrat

Art. 206⁶⁵. — (1) Prin derogare de la prevederile legale în materie care reglementează modul și condițiile de valorificare a bunurilor legal confiscate sau intrate, potrivit legii, în proprietatea privată a statului, tutunurile prelucrate confiscate ori intrate, potrivit legii, în proprietatea privată a statului se predau de către organul care a dispus confiscarea, pentru distrugere, antrepozitarilor autorizați pentru tutun prelucrat, destinatarilor înregistrați, expeditorilor înregistrați sau importatorilor autorizați de astfel de produse, după cum urmează:

a) sortimentele care se regăsesc în nomenclatorul de produse al antrepozitarilor autorizați, al destinatarilor înregistrați, al expeditorilor înregistrați sau al importatorilor autorizați se predau în totalitate acestora;

b) sortimentele care nu se regăsesc în nomenclatoarele prevăzute la lit. a) se predau în custodie de către organele care au procedat la confiscarea antrepozitarilor autorizați pentru producția de tutun prelucrat a căror cotă de piață reprezintă peste 5%.

(2) Repartizarea fiecărui lot de tutun prelucrat confiscat, preluarea tutunului prelucrat de către antrepozitarii autorizați, destinatarii înregistrați, expeditorii înregistrați și importatorii autorizați, precum și procedura de distrugere se efectuează conform prevederilor din normele metodologice.

(3) Fiecare antrepozitar autorizat, destinatar înregistrat, expeditor înregistrat și importator autorizat are obligația să asigure pe cheltuiala proprie preluarea în custodie, transportul și depozitarea cantităților de produse din lotul confiscat care i-a fost repartizat.

Controlul

Art. 206⁶⁶. — (1) Toți operatorii economici cu produse accizabile sunt obligați să accepte orice control ce permite autorității competente prevăzute în normele metodologice să se asigure de corectitudinea operațiunilor cu produse accizabile.

(2) Autoritățile competente vor lua măsuri de supraveghere fiscală și control pentru asigurarea desfășurării activității autorizate în condițiile legii. Modalitățile și procedurile pentru realizarea supravegherii fiscale a producției, depozitării, circulației și importului produselor supuse accizelor armonizate vor fi stabilite prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

Întârzieri la plata accizelor

Art. 206⁶⁷. — Întârzierea la plata accizelor cu mai mult de 5 zile de la termenul legal atrage suspendarea autorizației deținute de operatorul economic plătitor de accize până la plata sumelor restante.

Procedura de import pentru produse energetice

Art. 206⁶⁸. — Efectuarea formalităților vamale de import aferente benzinelor și motorinelor se face prin birourile vamale la frontieră stabilite prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

Condiții de distribuție și comercializare

Art. 206⁶⁹. — (1) Comercializarea pe piața națională a alcoolului sanitar în vrac este interzisă.

(2) Operatorii economici care doresc să distribuie și să comercializeze angro băuturi alcoolice și tutun prelucrat sunt obligați să se înregistreze la autoritatea competentă prevăzută în normele metodologice și să îndeplinească următoarele condiții:

a) să dețină spații de depozitare corespunzătoare, în proprietate, cu chirie, contract de comodat sau cu orice titlu legal;

b) să aibă înscrise în obiectul de activitate potrivit Clasificării activităților din economia națională — CAEN, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 656/1997, cu modificările ulterioare, activitatea de comercializare și distribuție angro a băuturilor alcoolice sau activitatea de comercializare și distribuție angro a produselor din tutun;

c) să se doteze cu mijloacele necesare depistării marcajelor false sau contrafăcute, în cazul comercializării de produse supuse marcării potrivit prezentului capitol.

(3) Băuturile alcoolice livrate de operatorii economici producători către operatorii economici distribuitori sau comercianți angro vor fi însoțite și de o copie a certificatului de marcă al producătorului, din care să rezulte că marca îi aparține.

(4) Operatorii economici care intenționează să comercializeze în sistem angro produse energetice — benzine, motorine, petrol lampant și gaz petrolier lichefiat — sunt obligați să se înregistreze la autoritatea competentă conform procedurii și cu îndeplinirea condițiilor stabilite prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

(5) Nu intră sub incidența alin. (2) și (4) antrepozitarii autorizați pentru locurile autorizate ca antrepozite fiscale și operatorii înregistrați/destinatarii înregistrați.

(6) Operatorii economici care intenționează să comercializeze în sistem en détail produse energetice — benzine, motorine, petrol lampant și gaz petrolier lichefiat — sunt obligați să se înregistreze la autoritatea fiscală teritorială, conform procedurii și cu îndeplinirea condițiilor ce vor fi stabilite prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

(7) Desfășurarea activității de comercializare de către operatorii economici prevăzuți la alin. (4) și (6), care nu respectă obligațiile menționate la alin. (4) și (6), constituie contravenție și se sancționează potrivit prevederilor Codului de procedură fiscală.

(8) Operatorii economici distribuitori și comercianții angro sau en détail de băuturi alcoolice, tutun prelucrat și produse energetice răspund pentru proveniența nelegală a produselor deținute.

(9) Toate reziduurile de produse energetice rezultate din exploatare, în alte locații decât antrepozitele fiscale, pot fi cedate sau vândute pentru prelucrare în vederea obținerii de produse accizabile numai către un antrepozit fiscal de producție ori pot fi supuse operațiilor de ecologizare, în condițiile prevăzute de normele metodologice.

(10) În cazul comercializării și transportului de tutun brut și tutun parțial prelucrat trebuie îndeplinite următoarele cerințe:

a) operatorii economici care doresc să comercializeze tutun brut sau tutun parțial prelucrat pot desfășura această activitate

numai în baza unei autorizații eliberate în acest scop de către autoritatea competentă teritorială;

b) tutunul brut sau tutunul parțial prelucrat poate fi comercializat către un operator economic din România doar dacă acesta deține autorizația prevăzută la lit. a) ori către un antrepozitar autorizat din domeniul tutunului prelucrat;

c) orice deplasare de tutun brut sau de tutun parțial prelucrat pe teritoriul României trebuie să fie însoțită de un document comercial, în care va fi înscris numărul autorizației operatorului economic expeditor.

(11) Atunci când nu se respectă una dintre prevederile alin. (10), intervine exigibilitatea accizelor, suma de plată fiind determinată pe baza accizei datorate pentru alte tutunuri de fumat.

(12) Procedura de eliberare a autorizației prevăzute la alin. (10) lit. a) se stabilește prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.”

149. La titlul VII „Accize și alte taxe speciale”, capitolul II „Alte produse accizabile”, alcătuit din articolele 207—214, se modifică și va avea următorul cuprins:

„CAPITOLUL II**Alte produse accizabile****Sfera de aplicare**

Art. 207. — Următoarele produse sunt supuse accizelor:

a) cafea verde, cu codurile NC 0901 11 00 și 0901 12 00;

b) cafea prăjită, inclusiv cafea cu înlocuitori, cu codurile NC 0901 21 00, 0901 22 00 și 0901 90 90;

c) cafea solubilă, inclusiv amestecuri cu cafea solubilă, cu codurile NC 2101 11 și 2101 12.

Nivelul și calculul accizei

Art. 208. — (1) Nivelul accizelor pentru produsele prevăzute la art. 207 este prevăzut în anexa nr. 2, care face parte integrantă din prezentul titlu.

(2) Pentru cafea, cafea cu înlocuitori și cafea solubilă, accizele se datorează o singură dată și se calculează prin aplicarea sumelor fixe pe unitatea de măsură asupra cantităților intrate pe teritoriul României. Pentru amestecurile cu cafea solubilă intrate pe teritoriul României, accizele se datorează și se calculează numai pentru cantitatea de cafea solubilă conținută în amestecuri.

Plătitori de accize

Art. 209. — (1) Plătitori de accize pentru produsele prevăzute la art. 207 sunt operatorii economici — persoane juridice, asociații familiale și persoane fizice autorizate — care achiziționează din teritoriul comunitar ori din afara teritoriului comunitar astfel de produse.

(2) Operatorii economici care achiziționează din teritoriul comunitar produsele prevăzute la art. 207, înainte de primirea produselor trebuie să fie înregistrați la autoritatea competentă, în condițiile prevăzute în normele metodologice, și să respecte următoarele cerințe:

a) să garanteze plata accizelor în condițiile fixate de autoritatea competentă;

b) să țină contabilitatea livrărilor de produse;

c) să prezinte produsele oricând li se cere aceasta de către organele de control;

d) să accepte orice monitorizare sau verificare a stocului.

Scutiri

Art. 210. — (1) Sunt scutite de la plata accizelor produsele livrate la rezerva de stat și la rezerva de mobilizare, pe perioada în care au acest regim.

(2) Operatorii economici care exportă sau care livrează într-un alt stat membre sortimente de cafea obținute din operațiuni proprii de prelucrare a cafelei achiziționate direct de către aceștia din alte state membre ori din import pot solicita autorităților fiscale competente, pe bază de documente justificative, restituirea accizelor virate la bugetul de stat, aferente cantităților de cafea utilizate ca materie primă pentru cafeaua exportată sau livrată în alt stat membru.

(3) Beneficiază de regimul de restituire a accizelor virate bugetului de stat și operatorii economici, pentru cantitățile de cafea achiziționate direct de către aceștia dintr-un stat membru sau din import, care ulterior sunt livrate către un alt stat membru, sunt exportate ori returnate furnizorilor.

(4) Modalitatea de acordare a scutirilor prevăzute la alin. (1)—(3) va fi reglementată prin normele metodologice.

Exigibilitatea

Art. 211. — Momentul exigibilității accizei intervine:

a) pentru produsele provenite din teritoriul comunitar, la momentul recepționării acestora;

b) pentru produsele importate, la data înregistrării declarației vamale de import.

Exigibilitatea accizei în cazul procedurii vamale simplificate

Art. 212. — În cazul produselor provenite din operațiuni de import efectuate de un importator care deține autorizație unică pentru proceduri vamale simplificate eliberată de alt stat membru, acesta are obligația de a depune la autoritatea vamală declarația de import pentru TVA și accize. Exigibilitatea accizei intervine la data înregistrării declarației de import pentru TVA și accize.

Plata accizelor la bugetul de stat

Art. 213. — (1) Pentru produsele provenite din teritoriul comunitar, plata accizelor se face în ziua lucrătoare imediat următoare celei în care au fost recepționate produsele.

(2) Pentru produsele provenite din operațiuni de import, plata accizelor se face la momentul înregistrării declarației vamale de import.

Declarațiile de accize

Art. 214. — (1) Orice operator economic plătitor de accize are obligația de a depune la autoritatea competentă o declarație de accize pentru fiecare lună, indiferent dacă se datorează sau nu plata accizei pentru luna respectivă.

(2) Declarațiile de accize se depun la autoritatea competentă de către operatorii economici plătitori până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei la care se referă declarația.”

150. Articolul 218 se modifică și va avea următorul cuprins:**„Conversia în lei a sumelor exprimate în euro**

Art. 218. — Valoarea în lei a accizelor și a impozitului la țigăie din producția internă, datorate bugetului de stat, stabilite potrivit prezentului titlu în echivalent euro pe unitatea de măsură, se determină prin transformarea sumelor exprimate în echivalent euro, pe baza cursului de schimb valutar stabilit în prima zi lucrătoare a lunii octombrie din anul precedent, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene.”

151. Articolul 220 se modifică și va avea următorul cuprins:**„Decontările între operatorii economici**

Art. 220. — (1) Decontările între operatorii economici plătitori de accize și operatorii economici cumpărători de produse accizabile se vor face integral prin unități bancare.

(2) Nu intră sub incidența prevederilor alin. (1):

a) livrările de produse accizabile către operatorii economici care comercializează astfel de produse în sistem en détail;

b) livrările de produse accizabile, efectuate în cadrul sistemului de compensare a obligațiilor față de bugetul de stat, aprobate prin acte normative speciale. Sumele reprezentând accizele nu pot face obiectul compensărilor dacă actele normative speciale nu prevăd altfel sau dacă nu se face dovada plății accizelor la bugetul statului;

c) livrările de produse accizabile, în cazul compensărilor efectuate între operatorii economici prin intermediul Institutului de Management și Informatică, în conformitate cu prevederile legale în vigoare. Sumele reprezentând accizele nu pot face obiectul compensărilor dacă nu se face dovada plății accizelor la bugetul de stat.”

152. Anexa nr. 3 la titlul VII „Accize și alte taxe speciale” se abrogă.**153. La articolul 298, după punctul 43¹, se introduc două noi puncte, punctele 43² și 43³, cu următorul cuprins:**

„43². Litera a) a articolului 26 și litera g) a articolului 83 din Legea nr. 448/2006 privind protecția și promovarea drepturilor persoanelor cu handicap, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

43³. Articolul III din Legea nr. 265/2007 pentru modificarea și completarea Legii nr. 38/2003 privind transportul în regim de taxi și în regim de închiriere, cu modificările și completările ulterioare”.

Art. II. — Legea nr. 260/2007 privind înregistrarea operațiunilor comerciale prin mijloace electronice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 506 din 27 iulie 2007, se abrogă.

Art. III. — (1) Prevederile art. I se aplică începând cu data de 1 ianuarie 2010.

(2) Prin excepție de la alin. (1), prevederile art. I pct. 148 referitoare la capitolul I¹ „Regimul accizelor armonizate” se aplică începând cu data de 1 aprilie 2010.

(3) Începând cu data de 1 aprilie 2010 se abrogă prevederile art. 162—175 și art. 178—206 din cap. I al titlului VII „Accize și alte taxe speciale” și prevederile art. 222—237, art. 239—242, art. 244 și 244¹ din titlul VIII „Măsuri speciale privind supravegherea producției, importului și circulației unor produse accizabile” din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

(4) Prin excepție de la prevederile alin. (3), până la 31 decembrie 2010 sunt admise deplasările de produse accizabile în regim suspensiv de accize către alte state membre care nu au adoptat sistemul informatizat potrivit art. 21—27 din Directiva 2008/118/CE, efectuate conform procedurii prevăzute la art. 186—191¹ din cap. I al titlului VII „Accize și alte taxe speciale” din Legea nr. 571/2003, cu modificările și completările ulterioare.

(5) Prin excepție de la prevederile alin. (3), deplasările de produse accizabile care au fost inițiate înainte de 1 aprilie 2010 sunt efectuate și încheiate în conformitate cu procedura

prevăzută la art. 186—191¹ din cap. I al titlului VII „Accize și alte taxe speciale” din Legea nr. 571/2003, cu modificările și completările ulterioare.

Art. IV. — Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 927 din 23 decembrie 2003, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu cele aduse prin prezenta ordonanță de urgență, se va republica în Monitorul Oficial al României, Partea I, dându-se textelor o nouă numerotare.

Art. V. — Declararea, stabilirea și plata impozitului pe veniturile realizate de persoanele fizice înainte de 1 ianuarie 2010 se face în conformitate cu legislația în vigoare până la această dată.

★

Prezenta ordonanță de urgență transpune în legislația națională Directiva 2008/8/CE a Consiliului din 12 februarie 2008 de modificare a Directivei 2006/112/CE în ceea ce privește locul de prestare a serviciilor, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 44 din 20 februarie 2008, Directiva 2008/9/CE a Consiliului din 12 februarie 2008 de stabilire a normelor detaliate privind rambursarea taxei pe valoarea adăugată, prevăzută în Directiva 2006/112/CE, către persoane impozabile stabilite în alt stat membru decât statul membru de rambursare, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 44 din 20 februarie 2008, Directiva 2008/117/CE a Consiliului din 16 decembrie 2008 de modificare a Directivei 2006/112/CE privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată, în vederea combaterii fraudei fiscale legate de operațiunile intracomunitare, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 14 din 20 ianuarie 2009, Directiva

2008/118/CE a Consiliului din 16 decembrie 2008 privind regimul general al accizelor și de abrogare a Directivei nr. 92/12/CEE, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 9 din 14 ianuarie 2009, Directiva 92/83/CEE a Consiliului din 19 octombrie 1992 privind armonizarea structurilor accizelor la alcool și băuturi alcoolice și Directiva 92/84/CEE a Consiliului din 19 octombrie 1992 privind apropierea ratelor accizelor la alcool și băuturi alcoolice, publicate în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 316 din 31 octombrie 1992, Directiva 92/79/CEE a Consiliului din 19 octombrie 1992 privind apropierea taxelor la țigări și Directiva 92/80/CEE a Consiliului din 19 octombrie 1992 privind apropierea taxelor pe tutunul prelucrat, altul decât pentru țigarete, publicate în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 316 din 31 octombrie 1992, modificate prin Directiva 2002/10/CE a Consiliului din 12 februarie 2002 de modificare a Directivelor 92/79/CEE, 92/80/CEE și 95/59/CE privind structura și ratele accizelor aplicate tutunului prelucrat, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 46 din 16 februarie 2002, Directiva 95/59/CE a Consiliului din 27 noiembrie 1995 privind alte impozite decât impozitele pe cifra de afaceri care afectează consumul de tutun prelucrat, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 291 din 6 decembrie 1995, modificată prin Directiva 2002/10/CE, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 46 din 16 februarie 2002, Directiva 2003/96/CE a Consiliului din 27 octombrie 2003 privind restructurarea cadrului comunitar de impozitare a produselor energetice și a electricității, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 283 din 31 octombrie 2003.

PRIM-MINISTRU

EMIL BOCContrasemnează:

Ministrul finanțelor publice,

Gheoghe Pogea

București, 7 octombrie 2009.

Nr. 109.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.411.58.33 și 021.410.47.30, fax 021.410.77.36 și 021.410.47.23

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 434110